

Magyaródy Szabolcs

KÉZIKÖNYV

Azok számára,
akik segíteni akarják hazájukat
és önmagukat

Nyolcadik, bővített kiadás

2014

1

Kedves Olvasó!

Ezt a kis könyvecskét elsősorban tanárok, felsős diákok és egyetemisták számára állítottuk össze, de okulhatnak belőle minden rendű, rangú politikusok, polgármesterek, POLGÁRI KÖRÖK és politizálók egyaránt.

Erre azért van szükség, mert hiányzik a magyarok kezéből egy objektív történelemkönyv, nem is beszélve egy alapfokú, könnyen érthető nemzeti stratégiáról és mindennapi teendőinkről.

A „Kiskáté” olyan ismereteket tartalmaz, amelyek szükségesek a magyar tudat kialakításához. Olyan mércét ad kezünkbe, amely segítségével megmérhetjük saját magyarságunkat, még inkább politikusaink nemzeti szempontú kiértékeléséhez ad segítséget.

Mivel a kormány mozgástere erősen korlátozott az EU tagságunk és tragikus eladósodásunk folytán, a falu és az alacsony jövedelmű többség alulról jövő öntevékenységére van szükség a túléléshez.

Vannak még olyan okok is, amelyekről nem „illik” beszélnünk. A sárgolyónk túlnépesedett! Az európai országok nagyrésze óriási demografikus változások áldozata lett, mivel vezetőik csak a négyévenként ismétlődő választások alapján vezették (félre) népüket. A „demokraták” és a nagyiparosok megnyitották kapuikat

a nem fehérek, más kultúrában nevelkedett bevándorlók előtt.

Ez a felelőtlen „általános emberi jogokra” épített rendszer az európai civilizáció és kultúra megsemmisítésére törekszik.

Ezt ugyan már sokan megjövendölték, történelmi példákra alapozott logikával. Talán elég Thomas Malthus és Oswald Spengler munkáira hivatkozni.

Ha kihúzzuk a fejünket a homokból és végre körülnézünk, elszörnyedünk! A viszonylagos világképét, pusztá létünket óriási veszélyek fenyegetik:

1/ Az atomfegyverekkel felszerelt államok száma állandóan növekszik. A Szovjet atomfegyverek egy részéről nincs elszámolás. Kiknek a kezébe kerültek ezek?

2/ A biológia fegyverek már apró országok hadfelszerelési titkos leltárában is megtalálhatók.

3./ A manipulált élelmiszerekkel, tartósítókkal, édesítőkkal, kevert konyhasóval, női hormonokkal, foszforral, fenolokkal szennyezett ivóvízzel stb., egész kontinensek lakosságát mérgezzetük.

4./ Közelkeleten már több ellenőrizhető diktátort semmisítettek meg, akiken keresztül a béke fentartható volt. Ma egyre-másra alakulnak azok a forradalmi muzlim kormányok, amelyek ellenőrizhetetlenül a világalomra törnek. A következő lépés Irán lenne, amelyet az oroszok, japánok, kínaiak védenek. Szaudi Arábia is csak kemény eszközökkel tartható vissza a forradalomtól.

5./ A már említett amerikai és európai demográfiai katasztrófa, amelyet a ma divatos „emberi jogokkal, toleranciával, oktatással” megfékezni nem lehet.

Bármennyire is nehéz leírni, fel kell készülnünk a legrosszabbra is. A katasztrófát elkerülni nem lehet, legfeljebb az idejét kitolni, a hatását tompítani. Ennek az egyetlen lehetősége az ÖNELLÁTÁS. Azt is természetesen csak a falun lehet kezdeni és kifejleszteni. Ezt a falu maga is meg tudja valósítani, kevés kormányzati segítséggel. Már sok olyan település van Hazánkban, ahol ez sikeresen megvalósult.

Természetesen, egy ilyen kis könyvecske nem adhat mindenre feleletet. Ajánlom tehát magyar és angol nyelvű honlapokat, amelyeken sok olyan könyv és tanulmány található, amelyek nagy mértékben tágíthatják látóhatárunkat.

Technikai és agrár vonalon máris sok adat ötlet, újítás található a kormányzati, minisztériumi, újítási honlapokon. A Világháló is tele van jobbnál-jobb, megvalósítható ötletekkel. Ezek segítségével minden település megtalálhatja a „testreszabott”, megoldást a túlélés felé.

ÉRETTSÉGIZŐ DIÁKOK, EGYETEMISTÁK, POLGÁRI
POLITIKUSOK, VIDÉKI ISKOLA IGAZGATÓK,
TANÁROK, CSERKÉSZ VEZETŐK
AJÁNDÉKBA KAPJÁK.

Magyar Kiskaté

Patrióták vagyunk, mint az angolok, amerikaiak, franciák, oroszok, kínaiak – hogy csak a nagyobbakat említsük – nem pedig nacionalisták mint a szerbek, románok és szlovákok, ukránok javarésze! Mi csak a magunk emberi és nemzeti jogainkat akarjuk visszaállítani, nem pedig másokat ezektől megfosztani!

Alapelvünk a magyar állampolgárok teljes – pozitív és negatív diszkriminációmentes joga – tekintet nélkül a származásra, anyanyelvre, vallásra és politikai nézetre.

Békében szeretnénk élni minden szomszédunkkal a teljes egyenlőség alapján. Ennek lehetőségét csak ők teremthetik meg, a fennhatóságuk területén élő magyarok teljes autonómiájának biztosításával. Mivel minket ért károsodás, semmiféle kompromisszumot nem fogadhatunk el. Ha nyugati szokás szerint mindenáron kompromisszumot akarnak, az 1914-es határokat használhatjuk tárgyalási alapnak. Onnan van visszalépési lehetőség az 1910-es etnikai határokra.

Első a haza, az EU másodlagos. Az EU minden tagállama a saját érdekeit védi, foggal, körömmel. A mi kormányunknak, képviselőinknek is ez az elsődleges feladata. Az sem igaz, hogy Trianont nem szabad a diplomácia köreiből említeni. Trianon nélkül hogyan lehet megmagyarázni a mai állapotot? Egy régi jó amerikai közmondás szerint „a nyikorgó kereket zsírozzák meg”. Ha csendben, egymás között nyafogunk, nem törődnek velünk.

Senkitől sem kell félnünk amíg a multik viszonylagos biztonságban érzik magukat nálunk.

A diplomácia a lehetőségek művészete, ami zsaroláson, blöffölésen, fenyegetésen alapul. Sajnos a mi diplomatáink nagy része még a szovjet iskolákban tanult „igenist” mondani. Az újabbak pedig nyugaton tanulták az eredménytelen, gyáva diplomáciát.

Az Európai Unióban nem bízhatunk a Trianonban és Párizsban elszenvedet sérelmeink orvoslása ügyében. Saját tanácsaikat és ajánlásaikat nem tekintik kötelezőnek, ezzel lovat adtak a környező államok nacionalistái és fasisztái alá. Más utakat kell tehát keresnünk. Remélhetőleg nem akarják, hogy Dél-Tirol példáját kövessük.

Magyarországnak nincs barátja. Egyetlen országnak sincs érdek nélküli barátja. Lord Palmerston angol külügyminiszter válaszolta a parlamentben egy kérdésre: „nincsenek örök barátaink, csak örök érdekeink” („no eternal friends, only eternal interests”)

Kényszer alatt kötött szerződések nem érvényesek sem a magán, sem pedig a nemzetközi jogban. Az igazságtalan szerződéseket csak fegyverrel, kemény diplomáciával és gazdasági erővel lehet kikényszeríteni, és fenntartani.

Béke nincs, csak fegyverszüneti állapot. Clausevitz, a nagy német stratégia mondta: „A háború a diplomácia folytatása, más eszközökkel.” Ennek az ellenkezője is igaz! A béke, a háború folytatása, véráldozat nélküli eszközökkel. A nemzetközi szervezetekben (ENSZ, EU) csak korlátozott mértékben szabad bízni! Ezek a nagyhatalmak,

csoportosulások érdekeit védik, nem az igazságot szolgálják. Alapokmányaik szépen hangzanak ugyan, de megvalósíthatatlanok, s már deklarációjuk napján is hazugnak bizonyultak és csak szelektálva alkalmazzák..

A keresztény erkölcs csak a magánéletünkre és a belpolitikára vonatkozik. Az államoknak nincs becsületük, csak – mint Palmerston mondta: érdekeik vannak.

Románia eddig csak azokat a szerződéseket tartotta be, amelyek neki kedveztek. Mindkét világháborúban elárulták szövetségeseiket és ellenük fordultak. Jutalmuk ERDÉLY ÉS A PARTIUM lett és nem az árulóknak kijáró megvetés...

A Tiso féle Szlovákia teljesen Hitler védőszárnyai alá helyezte magát. Átengedte 1939-ben a Lengyelország megtámadására induló német hadsereget. Részt vett a Szovjet elleni háborúban. Jutalma a magyarlakta Felvidékünk ismételt megszerzése lett.

A csehek nagyszerűen kiszolgálták a német hadigépezetet az utolsó pillanatig, "jutalmul" kitoloncolhatták a németeket és a magyarok egy részét. Megfoszthatták a magyarokat emberi jogaiktól, állampolgárságuktól, vagyonuktól, állásuktól, nyugdíjuktól a **Beneš decretumok** alapján. Ennek lényeges, a magyarokat is érintő pontjai szépen beépültek a Cseh és Szlovák jogrendszerbe. Ennek ellenére az EU mintkét – emberi jogot sértő államot zokszó nélkül felvette tagjai közé.

Magyarországot nem szabad külföldi hatalmak érdekében hadszíntérré tenni: Több alkalommal elpusztították az országunkat, feleslegesen. Utoljára 1944/45-ben, mikor is Joseph Goebbels írta a Das Reich című elit náci hetilap 1945.

március 1-i számában megjelent vezércikkében:
„Budapestnél Bécsét védjük”.

Itt megemlíthetjük Ausztria esetét is. Őket „felszabadították”, annak a vad lelkesedésnek ellenére, ahogyan Hitlert és a német csapatokat fogadták Linzben és Bécsben. (A Magyar Rádió közvetítette mindkét eseményt.) Minket „elfoglaltak” és „bevették” Budapestet!

Minden magát magyarnak nyilvánító személy a Kárpát-medencében, a nemzet tagja. Az új kormány első törvényei között, kiemelten szerepelt a magyar állampolgárság visszaadása. Minden környező nép ugyanezt vallja és a határaikon kívül lévő honfitársaikat védik és kedvezményekben részesítik. A románok, akik hevesen tiltakoztak a magyaroknak nyújtandó kedvezmények és a területi autonómia ellen, 2006 őszén állampolgárságot adtak minden külföldi románnak.

Azon magyarok és utódaik, akik kivándoroltak az 1918-as Magyarország területéről, szintén megkaphatják az állampolgárságot, de azok számára feltételeket kellene szabni. Talán azokat kellene kizárni először, akik a kommunista erőszakszervezetek tagjai voltak, vagy külföldön magyargyalázó tevékenységet folytattak szóban vagy írásban., az u.n. rendszerváltás óta.

A Trianonban elszakított területek magyarságát „román, szerb, szlovák, ukrán” néven említeni, műveletlenséget és nemzetietlenséget jelent. Azok talán még jobb magyarok, mint az anyaországiak.

A magyar nevű földrajzi egységeket magyarul írjuk és mondjuk! Nem Timisoara hanem Temesvár. Nem Bratislava,

hanem Pozsony! A németek Budát Offennak Győrt Raabnak, Székesfehérvárt Stuhlweissenburgnak, Milánót Maylandnak írják és mondják. Az angolok Nápolyt Naples, Livornot Leghorn néven emlegetik! Nektünk nem szabad történelmi földrajzi neveinket használni?

A román Vatra Romanesca, a szerb és szlovák Matica nevű fasiszta szervezetek a nyelvük ápolásának érdekében születtek, de a magyargyűlölet – HUNGAROFÓBIA – ápolói voltak, vannak és lesznek. A kiegyezést elsősorban ezek a szervezetek akadályozzák.

Autonómiát kell kiharcolnunk a határontúli véreink számára, mivel a határ kiigazításokra pillanatnyilag nincs lehetőség. Európában számtalan kisebbségi autonómia van életben. Az UNO, és EU alapszabályai, ajánlásai mindezt lehetővé teszik és ajánlják. Tehát a kormánynak kötelessége minden erejét latba vetni ennek elérésére.

„Hungarus” statust kell biztosítani, minden nem magyar személynek, akinek felmenői a Magyar Korona országainak területén éltek, és nem tagjai magyarelles egyesüléseknek. Minden alkalmat meg kell ragadnunk a velünk szimpatizáló és sorsközösséget vállaló személyeket kedvezményekkel magunkhoz kapcsoljuk.

A magyarokat soha, semmi módon nem szabad rossz színben feltüntetni nyilatkozatokban. Elriasztó példa erre a 2 hadsereg parancsnokának hírhedt hadparancsa, amelyre a német hadtörténészek még a mai napig is hivatkoznak. Minket okolnak a doni front összeomlásáért, holott Stalingrádot már régen feladták, a románokon és az olaszokon már hamarabb áttörtek a szovjet csapatok. Napjainkban pedig külföldön élő

írók, művészek, bukott politikusok támadják becstelen módon hazánkat.

A „bűnös nemzet” fogalmát mindörökre el kell vetnünk és megbélyegezni azokat, akik még ma is ezt hajtogatják: Tessék összehasonlítani az összes európai állam viselkedését a német megszállás alatt, a mienkkel.

Minden kormány felelős a magyar érdekek erőteljes képviseletéért. Szégyenteljes „szerződéseket” aláíró személyeket felelőségre kell vonni és az általuk aláírt szerződéseket nem szabad az országgyűlésnek elfogadnia. Ha mégis megszavazzák, még a képviselőket is felelőségre kell vonni.

Hátrányos külpolitikai, katonai és gazdasági szerződést kötő kormány, amelyik valós katonai és gazdasági kényszer fenyegetése nélkül ír alá ilyeneket, az gyáva hazaáruló és idegen érdekeket szolgál.

Szavazz olyan pártra, amely az örök magyar érdekeket képviseli! Több olyan párt van, amelyet külföldről támogatnak nyíltan és titokban. Ezek nyilván azok érdekeit képviselik, akik fizetik őket. Ne támogass olyan pártot sem, amely a társadalomnak csak egy kis rétegének az érdekeit képviseli, faji, osztály vagy vallási alapon.

Addig, amíg egy (poszt)-kommunista párt és vele szoros szövetségben lévő bal-lib párt működik, nincs helye egy külön utakon járó „jobboldali” pártnak. Az a néhány százaléknyi szavazat, amelyet ezek a törpe pártok elvisznek, csak az egyesült baloldali pártokat segíti. Ugyanakkor a nagy jobboldali párt sem rekesztheti ki a kisebb pártok által képviselt értékeket, ha egy velük köthető koalíció lehetséges, akár „sub rosa” alapon is.

A parlamenti és önkormányzati képviselők – megbízásunk alapján – nemzetünk érdekeit kötelesek szolgálni az általunk elfogadott programok alapján. Ha ettől eltérnek, tiltakozzunk! Rosszallásunknak szóban, levélben, sajtóban, TV-ben és drótpostán adhatunk hangot. Súlyos esetekben akár szervezeten is felléphetünk ellenük. Ha tisztességgel képviselik érdekeinket, dicsérjük őket és válasszuk meg őket újból!

Kihalófélben vagyunk. Minden magyar családnak legalább három gyermekének kellene lenni. Ha a mai helyzet állandósul két-három generáción keresztül, felére csökken a számunk. Ezen belül a látható kisebbség jut túlsúlyra, melynek jó része családi pótlékon, szükségmunkán és segélyen él. Ezt a példát az USA helyzete igazolja, ahol néhány éven belül a látható kisebbség kerül többségi helyzetbe és teljes uralomra.

Ki fogja eltartani az öregeket és a munkára alkalmatlanokat, ha a dolgozó-termelő réteg aránya a mainak negyedére-ötödére csökken?

Nemzetünk jövője a magyar asszonyok kezében van!

Állampolgári Jogok És Kötelességek

Szavaznod kell! De mielőtt ezt tennéd, fel kell készülnöd:

Ismerned kell a választási törvényeket s azokat mindenki vel be kell tartatnod!

Az államférfi a nemzet hosszútávú jólétének, biztonságának megalapozásán dolgozik. Az olcsó politikus csak a következő választás megnyerésében érdekelt. Osztogetja a tormás virslit és a sört. Ígér toronyórát láncostul, aztán szépen elfeledkezik a választóiról és a nemzet érdekeiről.

Ismerned kell a pártok múltját, teljesítményét és programját. Emlékezned kell, mit ígértek az utolsó választás előtt és abból mit teljesítettek.

Tudnod kell – tények és nem szólamok alapján – kik kezdték a „spontán” privatizációt. Ők tették a magyar közgazdaságot arra a sínre amelyről már nem lehetett letérni. Ez az út a magyar közvagyon teljes elrablását eredményezte. Néhányan milliárdosok lettek, a nép elszegényedett, s ráadásul a 24 milliárd dollár Kádáréktól „örökölt” adósságot, amelyet a közvagyon okosabb felhasználásával ki lehetett volna fizetni, az adófizetők, polgári kormányok nyakába varrták!

Alapvető pénzügyi és gazdasági ismeretek nélkül könnyen becsaphatnak hamis ígéreteikkel.

Tudnod kell, hogy – miután szétlopták a nemzet vagyonát – csak annyi pénze van az államnak, amennyit Te termelsz és fizetsz be különféle adókban. Jó költségvetés esetén az adóbevételeknek egyensúlyban kell lennie a kiadásokkal.

Ha az állam fedezet nélküli pénzt nyomtat vagy kölcsönöket vesz fel, infláció következik, ami a nép további kirablását és elszegényesítését jelenti.

Ha a hiányt az állam kölcsönökből fedezi, magasabb adót kell kivetnie. Ez természetesen adóalap-csökkenést jelent, ami a gazdasági életet lassítja, magas árakat és munkanélküliséget okoz! A Te állásod is megszűnhet és a nyugdíjasok elvesztik pénzüik vásárló erejét.

2009-ben a „szocialista” kormány újabb kölcsönöket vett fel az IMF-től és a World Banktól. Ezzel újabb adókat kellett kivetnie, hogy fizethesse a kamatokat – nyugati ellenőrzés mellett. Tovább növelték szörnyű, végzetes eladósodásunkat.

Az Életszínvonalunk

Miért Ilyen Alacsony?

Sokan visszasírják a Kádár korszakot. Úgy látszik, csak arra emlékeznek, hogy a kommunizmus utolsó éveiben mindenkinek volt munkája. Dolgozgatott s az állambácsi fizetgetett, s ha jól viselkedett, lakást is kapott, gyerekei az egyetemre mehettek, stb.

Azt már nem tudja, hogy „gulyás-kommunizmusnak” súlyos ára volt, amiért most kell fizetnünk. Nyugati kölcsönből tartottak minket aránylag jól és elégedetten. Futotta abból a 22,4 milliárd dollárból, amelyet Fekete elvtárs szerzett nyugati bankár kollegáitól. Persze más is van a kommunisták számláján, nem csak ez a „néhány” milliárd dollár.

A Marshall Terv

Már csak a legöregebbek emlékeznek a Szovjet- és a saját kommunistáink legnagyobb gazdasági bűnére, ami miatt a tíz (10) éves lemaradásunk 1945-óta állandósult. Ez pedig a Marshall Tervből való kimaradásunk volt. Ezt a tervet használta fel az USA kormánya, hogy felépíthesse romjaiból Európa nyugati részét. Franciaország, Ausztria, Németország, Olaszország, Belgium, Hollandia. dollár milliárdokat kapott, amellyel rövid idő alatt megindult az újjáépítés és a gazdasági fejlődés. Ebből mi kimaradtunk Rákosiék miatt. Ezt máig sem tudunk ledolgozni, „hála” ennek, és más gazdasági bűneiknek:

KEZDJÜK A FELSOROLÁST:

1. Az említett 22.4 milliárd dolláros nyugati kölcsön: Fekete elvtársék nem államkölcsönöket vettek fel, mint az okosabb lengyelek, románok, csehek, hanem a nem elengedhető magánkölcsönöket, azaz államkötvényeket árultak. Ki kapta a közvetítői jutalékot, ami az államkölcsönök után nem járt volna?
2. A szándékosan elrontott földosztást, majd az azzal járó kollektivizálást, ami évtizedekre visszavetette a mezőgazdaságot.
3. Az egészségügy prostituálását. Az „ingyenes” orvosi kezelés árát a „hálapénzzel” kell még ma is megfizetni. Ezzel végeredményben az orvos, ápoló, stb. nyomorúságos hivatalos jövedelmének a többszörösét főként velünk nyugdíjasokkal fizetik meg, ma is.
4. A Világkiállítás lemondását, ami kevés befektetéssel óriási hosszú távú haszonnal járt volna
5. Bős-Nagymarost. Amely, ha jól működött volna is – ami lehetetlen – a nemzeti villamos energia szükségletnek 3-5%-át adta volna, miután 20 év alatt a termelt árammal kifizettük volna az osztrákokat... Ilyen szörnyű kilátástalanul veszteséges „befektetést” csak ezek a „szakértők” voltak képesek tervezni. Most újra kezdenék!
6. Az egész magyar ipari múzeumot, elavult gépeivel, eladhatatlan, termékeivel. Hiába építettek gyárat, a „szakértők” által nyugatról drágán megvásárolt technológia többnyire már elavult, versenyképtelen volt.
7. A behajthatatlana „külföldi szocialista kölcsönöket”.
8. A romos Budapestet. Egyetlen európai nagyváros sem volt

ilyen kétségbeejtően leromlott állapotban.

9. Elnézték a folyóink osztrák, szlovák, román, ukrán eredetű szennyezését.
10. Elavult telefonhálózatunkat, amelyet a külföldi tőke modernizált hogy az ipar és a kereskedelem megindulhasson.
11. A MÁV lehasznált, elavult, kopott, koszos gördülő anyagát, pályáit, romos, vagy idejétmúlt pályaudvarait. **A jövedelmező ágazatokat pedig eladták külföldieknek.**
12. A MALÉV ócska, üzemanyag-pazarló Tupoleveit, amelyeket néhány éve cseréltünk le energiagazdaságos gépekre. Azóta persze a MALÉV is idegen kezekbe került, majd visszavásárlásra Olyan lehetetlen helyzetbe vezették, amelyből nem volt kiút. Végül csődbe kellett vinni és megszüntetni. Ferihegy repülőtérével sem jártunk jobban.
13. A hihetetlen mértékű magyar és szovjet környezetkárosítást. A talajvíz szennyezését.
14. Az Eocén programot, amely óriási beruházás után szén helyett Dunántúl jórészen karsztvizét szivattyúzta fel. Már Budapest hőforrásai is kiapadóban voltak, mire észbe kaptak az elvtársak és feladták a harcot. Hol voltak a geológus „szakértők”?
15. Dunaújvárost, amelyre semmi szükség nem volt, hiszen vasércünk, és elegendő kokszosítható szenünk nem volt az üzemeltetésére. Nagy pénzzel a legmodernebbek közé fejlesztették a hengerdét, s aztán eladták – áron alul. Már szó van a modern meleg hengermű leállításáról és buga gyártás megszüntetéséről is.

16. Németh Miklós által levezényelt „spontán privatizálás”, mikor is a „szakértő elvtársak”, a munkások teljes kizárásával, állami kölcsönökkel vették meg a jól menő cégeket – potom áron.
17. Ezek a szabadrablásban résztvevő „szakértő” elvtársak sürgősen továbbadták a külföldi vállalkozóknak – potom pénzért – a mélyen áron alul vett vállalatok nagyobbik részét. Azok leállították a gyárakat és külföldről hozták be még a tejet, cementet, stb. is a megvásárolt magyar piacra. A munkások százezrei maradtak munkalehetőség nélkül. Ők pedig rablott vagyont külföldre, adóparadicsomokba mentették.
18. Betetézték „szakértőségüket” az energiaipar nagy részének eltékozolásával. Magyarországon kívül csak egyetlen állam van a világon, amelyik hozzánk hasonlóan eladta az áramfejlesztő telepeit. Ezzel eljátszották a magyar ipar jövőjét és akadályozzák az alternatív energiára való áttérést is.
19. Az egész világon sorban rúgják ki a víz és csatorna szolgáltató vállalatokat, nálunk meg a „szocialisták” már készültek a fontos stratégiai közvagyonok végkiárusítására. Képtelenek, de nem is akarták megérteni, hogy azok a vállalatok hasznot akarnak maguknak teremteni. A vízellátás idegen kézbe adásával veszélyeztethetik testi és szellemi egészségünket, sőt pusztá létünket is! Egyes városoknak sikerült visszavenni a vízműveket (Pécs, Budapest), mások még most is károsodnak.

20. A sokszáz milliárddal megmentett bankokat átjásztották idegen kezekbe. Ma, hazánkban mindenki az idegeneknek fizeti a kamatot. Viszik a tőkénket és a hasznot...
- A külföldi óriás tőke által előidézett gazdasági válságban meggyengült idegen bankokat százmilliókkal segítették, az IMF és a Világbanktól felvett óriási kölcsönökből. Ezzel a polgári kormány által részben letörlesztett kb ötvenöt milliárd dolláros nemzetui adósságot nyolcvan tölé emelték. .
21. Az előző „ÁL-SZOCIALISTA” kormány hazugságot hazugságra halmozott. Letagadta a ország rettenetes anyagi helyzetét, eladta az utolsó, állandóan hasznot hozó vagyonát, a Ferihegyi repülőtér kezelését s már elkótyavetyélte a MÁV még hasznot hajtó teherfuvarozását is.
22. Majd földvásárlással foglalkoztak a búsás haszon reményében. Ugyanis rövidesen meg kellett nyitnunk a földek forgalmát a külföldi tőke előtt. Reményük szerint a potom pénzen össze vásárolt földeket busás haszonnal adták volna tovább a külföldi agrár vállalatoknak. Ezzel befejezték volna a parasztság lesöprését a földekről. Véreskezű elődeik csak a padlásokat söpörték le, ezek a rablók az embereket is le akarták söpörni őseik véráztatta földjéről. Reméljük a polgári kormány által hozott föld törvény már képes lesz ezt a rablást teljesen megakadályozni.
23. Már szoktatták a népet a falvak felszámolásához. Megszüntették a kis falvak iskoláit, postáit, vasútjait, üzleteit. Az

új polgári kormány nagy költséggel állítja vissza az eredeti állapotot.

24. Tönkretették a kis és nagy állattartókat, regionális gyümölcs- és zöldségtermelőket, feldolgozókat is. Utat nyitottak a külföldi pancsolt tejhez, vagy a „reggeli italhoz”, a szemét kenyérhez a nyugaton már lejárt húsfélének. Emelték mindennek az árát. A nyílt vagy burkolt áremelésekkel visszavették azt a pénzt, amivel megszerezték a naiv nyugdíjasok támogatását.

25 A álszocialista kormányt mindez nem zavarta. Nekik csak a hatalom megtartása volt a fontos, az ország és nemzet érdeke a béka feneké alá került.

26. Már olyan kétségbeejtő helyzetben volt a tűzön-vízen hatalomhoz ragaszkodó ballib párt, hogy „óriási megtakarítás” hazug címén új „kormányzati negyed” akart építeni, hogy a mai minisztériumok épületeit eladhassák barátaiknak, akik óriási haszonnal továbbították volna azokat a „nyugati” befektetőknek. Hajszálon múltott ennek a tervnek a végrehajtása!

27 A budapesti 4. **Metró megépítését az oroszok vállalták volna az államadósság egy részének fejében.** Az akkori SZDSZ-es polgármester, Demszky Gábor nem fogadta el az ajánlatot. Ezért most – 15-20 éves késéssel – kb 500 milliárd forintba került nekünk és unokáinknak ez a valószínűleg felesleges Metró vonal.

A mostani súlyos időkben gondoljon ezekre, és a még fel nem sorolt bűnökre, amelyeket ezek az ál-szocialista milliárdos, hazugságból élő kapitalisták követtek el ellenünk.

Sorolhatnánk még sokáig, de már így is rég túl vagyunk a százmilliárd dolláron. Legalább ennyibe került a gulyáskommunizmus és a bal-lib „redszerváltók” garázdálkodása, ha nem többé.

Az eredeti 22.4 milliárd dollár is közel 90-re nőtt, hogy az eredeti kölcsönök kamatait fizetni tudjuk.

Ez az összeg igen nagy, de eltörpül a Tax Justice Network által közölt ismert közgazdász James Henry cikkében enlített 242 milliárd USD mellett, amely összeget a privatizációban résztvevő „szocialista” gazdasági vezetők síboltak ki az országból.

Ez az összeg, okosan befektetve, az európaihoz közelre emelné a magyar életszínvonalat.

Gyermekeink, unokáink érdekében, gondoljon mindig ezekre a hazug gazemberekre, akik tönkretették a jelenünket és gyermekeink jövőjének egy részét!

Privatizáció

Hazánkban a legnagyobb mértékű a privatizáció a világon, az USA kivételével. **A magyar közvagyon kb. 90%-át elherdálták a baloldali kormányok s liberális bűntársaik.** A külföldi államadósság ezzel nemhogy csökkent volna, hanem már majdnem elérte a százmilliárd dollárt, tehát közel ötszörösére nőtt! Hová tették a közvagyonért kapott pénzt?

Ma már alig van dobra verhető állami kézben maradt tulajdon. Az új kormány igen bátor, radikális eszközökhöz volt kénytelen nyúlni, hogy megőrizze azt a keveset, ami még maradt és egy jobb jövőt alapozzon meg népünknek.

Óriási harcot kell vívni a víz és a termőföld megtartásáért. A zsebszerződésekkel megkaparintott földeket vissza kell perelnünk valahogyan. Sajnos ez ügyben Ausztria az EU-hoz fordult panasszal. Az pedig valószínűleg ellenünk fog dönteni ebben az ügyben is.

A maradék óriási állami kézben lévő szántóföldeket „paraszt hitbizományba” kellene adni, hogy ne lehessenek adás-vétel tárgyává válniok. Legelőket kellene adni azon falvaknak, amelyek ezt elmúlasztották visszaigényelni, hogy a falu lakosai állatokat tarthassanak

Az ivóvíz készletünk és forrásaink jó része már idegen kezekben van. Pécs polgári kormánya kemény harcok árán tudja csak megvédeni a már visszaszerzett vízműveit.

Hazánk el és kirablásának folyamata még nem zárult le az EU „jóvoltából”. Ha a polgári kormányt térdre kényszerítik, Isten irgalmazzon nekünk, mert az áldemokraták bagóért felvásárolnak mindent és bús haszonnal adják tovább a „multiknak”.

Művelődés

Minél magasabb természet tudományos végzettségű vagy, annál magasabb lesz a jövedelmed! TANULJ!

Tanulj angolul. Rövidesen már gyári portásnak sem vesznek fel annak tudása nélkül. Tanuld meg valamelyik szomszédunk nyelvét, is ha teheted.

A bal-lib kormány alaposan lenyomta az oktatási nívót. Lerombolta a tanárok tekintélyét. Az új polgári kormány feladata a régi színvonal visszaállítása.

A fiatalok erkölcsös és nemzeti érzelmű nevelésére törekedj családotban és azon kívül is. Aki nem ismeri családját és nemzete multját, gyökértelen marad egész életében.

A kommunisták és „demokraták” felismerték a gyermekek indoktrinálásának szükségességét. Már „kisdobos” koruktól sulykolták a „jóságos Rákosi pajtás” szeretetét.

A pszichológusok és a pedagógusok jól tudják, hogy a 8-10 éves korig a gyerekek agya olyan, mint a szivacs. Első hallásra megjegyyez mindent. Édesanyám 5-6 éves koromban betanította Pósa Lajos hatalmas erejű költeményét:

Magyar vagyok

Magyar vagyok, magyar. magyarnak születtem.
Magyar nótát dalolt a dajka felettem.
Magyarul tanított imádkozni anyám
És szeretni téged, gyönyörű szép hazám!

Ez a kis versike, amelyet teljes hosszában le lehet tölteni a Világhálóról, határozta meg életemet.

6-7 éves koromban pedig Petőfi költeményét tanította be, amely megerősítette a Pósa Lajos bácsitól kapott alapot:

Petőfi Sándor: Élet vagy halál

A Kárpátoktól az Aldunáig

Egy bősz üvöltés, egy vad zivatar

Szétszórt hajával, véres homlokával

Áll a viharban maga a magyar.

Ha nem születtem volna is magyarnak

E néphez állanék ezennel én,

Mert elhagyott, mert a legelhagyottabb

Minden népek közt a föld kerekén

Ha gyermekeinket csak ezzel a két versszakkal indítjuk útnak, soha nem fogják megtagadni magyarságukat.

Tanítsd népdalokra gyermeked már kezdettől fogva. Ez legyen zenei műveltségének alapja.

Adj kezébe jó képeskönyveket, majd a jó ifjúsági regényeket. A Gárdonyi Géza: „Egri csillagok”, Molnár Ferenc: „A pál utcai fiúk” majd Nyírő József, Tamási Áron, Wass Albert, Fekete István, legyenek a könyvtárad első könyvei.

Később Szabó Dezsőt, Németh Lászlót és Márai Sándort is kezébe kell adni gyermekeidnek. Ezek nagy része elektronikus formában is kaphatók vagy letölthetők.

Költőink közül sokan bedőltek ifjú, idealista korukban a baloldali eszméknek. Ugy az első, majd a második világháború esztelen vérontásától elborzadva kerestek kiutat. Majd amikor megismerték a bolsevizmus igazi lényegét, visszatértek a nemzet kebelére. Ezek közül néhányan megtalálhatók az új Nemzeti Alap Tantervben is. Például Illyés Gyula, Csoóri Sándor, József Attila.

Majd Wass Albert, Reményik, Nyíró, Fáy Ferenc, Márai Sándor is megjelennek lassan. Ezeket is ismertesd meg gyermekeiddel. Megéri!

Neveld a gyermekeidet! Ne hagyd ezt a fontos feladatot a TV-re, Világhálóra és a liberális szellemű iskolákra.

Ajánlott nemzetpolitikai könyvek:

Dr. Leczki Lajos: **Magyarságról a Magyarságnak**
Püski, 2005 ISBN 963 99

Menyhai Imre: **Voltunk, megvolnánk? Leszünk**
Püski, 1996. ISBN 963 8256 88 5

Mindkét mű egyetemi tankönyvnek ajánlható

Nyelvünk

Szép, dallamos nyelvünket meg kell tisztítanunk a divatos külföldi elemektől. Különösen bántó a mondatok végén felemelt „levegőben lógó” pont nélküli befejezés és az idegen szórend. Ezen a téren a rádió és TV bemondók példát mutathatnának – ha tudnának magyarul beszélni tisztességesen.

Ugyancsak bántó a közéleti szereplők, politikusok által használt „muszáj” német jövevény szavunk. Mintha nem volna a „kell” szavunk elég meggyőző...

Az „én” szó majdnem teljesen felesleges nyelvünkben. Általában mindannyian egóisták vagyunk, de legalább a politikusok szokjanak le erről a felesleges szóról...

Nehéz elmenni az öööö-zés, ooooo-zás mellett is. Jólképzett személyek képtelenek három mondatot kinyögni ózás, őzés nélkül. Évtizedekkel ezelőtt a magyar tanáraink drótkéfével mosatták volna ki a szánkat ezek miatt az undorító szokások miatt...

A trágár beszéd sajnos már „polgárjogot nyert” nemcsak a filmekben, rádióban és TV-ben, könyvekben és újságokban, hanem a társalgási nyelvünkben is. Szükség van erre? Ilyen szegény a szókincsünk?

Az angol nyelvű honlapunk:

www.hungarianhistory.com

A magyar honlapunk:

www.corvinuslibrary.com

Ünnepeink

A parlament határozata alapján a szégyenteljes trianoni békeparancs napja, június 4 lett a Nemzeti összetartozás napja. Ezzel már három nemzeti gyásznapi van: Június 4, október 6 és november 4..

Sokan úgy vélik a nyugati magyarok körében, hogy örömmünnepekre is szükségünk van.

A Magyar Cserkész Szövetség a gödöllői cserkész Világjamboree (1933) idején felkérte a megszállott területeken lévő magyar cserkészcsapatokat, hogy egy napon, este kilenc órakor gyujtsanak tábortüzet, gyertyát, mécses, amit lehet. Ez a „magyar szolidaritás napja” néven került be történelmükbe.

Azóta számukra augusztus 20. nemcsak Szent István, hanem a Magyar Szolidaritás Napja is. 2003 óta a világ magyarsága gyertyát vagy tábortüzet gyújt este 9 órakor a (HELYI időszámítás szerint), a Külföldi Magyar Cserkészszövetség kezdeményezésére. Bensőséges hangulatú rendezvényeken, vagy magánosan emlékeznek az otthoni, a határontúli és a világon szétszórt magyarokra. A magyar szolidaritás gyertyalángja vagy tábortüze a nemzetközi dátumvonalról nyugatra fekvő Új-Zélandról indul, majd Ázsián, Magyarországon, Európán, Amerikán keresztül haladva a Hawaii szigeteken, Honoluluban lobban fel utoljára. Este 9 órakor, Te is gyújts tábortüzet vagy gyertyát és gondold rokonaidra, barátaidra, akiket a történelem viharai messze sodortak, de lélekben sohasem szakadtak el a Hazától.

Szabadságharcaink, 1956 és gyásznapiaink mellett győzelmeinket is meg kell ünnepelnünk.

A **Pozsonyi** (907) és **Nándorfehérvári** (1456) csaták Európa történetét alakító óriási győzelmeink voltak, még akkor is, ha a magyar történetírás, bűnösen elhallgatja őket. Ezekről is méltóképpen kell emlékeznünk!

2012-ben megmozdult a kormány. Már a **Pozsonyi Csatáról** is megemlékeztek, de a **Nándorfehérvári Diadalt** már *pompásan ünnepelték a honvédelmi miniszter rendezésében.*

Ugyancsak illő körülmények között kell megemlékeznünk azokról a helyi győzelmekről is amelyek a trianoni „béke” parancson az első csorbákat ütötték:

A Nyugat-Magyarországi felkelés, a **Rongyos Gárda harcai és a Soproni népszavazás.** Erről a bátor és fényesen eredményes akcióról 2013 tavaszán adtuk ki Dr. Botlik József könyvét: „The Fate of Western Hungary 1918-1921” angol nyelven. Szokás szerint ezt a könyvet is kb. 2000+ nyugati könyvtárnak, kormányoknak és idegen követségeknek küldjük el - ingyen

Balasagyarmat civil, vasutas és katona hőseinek a megszálló cseh katonák elleni küzdelméről is meg kell emlékeznünk, amelynek a város megtartása volt köszönhető.

Több határmenti falu is kiverte a megszálló idegen csapatokat. Ezek hősiességét is csokorba kell szednünk és ünnepelnünk

Árpád-házi Szent Erzsébetet az egész világ ismeri és tiszteli emlékét. Illő volna méltóan megünnepelni évenként és magyar hírét terjeszteni.

A nyugatról beszivárgott és nagy népszerűségnek örvendő Halloween és Bálint-napi kereskedelmi jellegű cirkuszból igyekezzünk baráti, irodalmi, estéket rendezni.

Ezek valaha kedves népi szokások voltak az angolszász népek között, de a haszonra éhes kereskedelmi világcégek felfújták, torzították és csak vagyonszerzésre tették alkalmassá.

Napi Életünk

Csak magyar gyártmányú árut vegyünk, vagy legalább olyat, amelyet hazánkban állítottak össze vagy csomagoltak és a vonalkódjában az első három szám:

599

szám olvasható. Ez még nem garancia a magyar jellegre vonatkozóan, de jó kezdet. Magyar termékek után kutathatsz ezen a honlapon is: <http://www.magyar-termek.hu>

Kínai áru: 690-től 695-ig

Taiváni áru: 471

Minden behozott áru magyar munkás kenyerét veszi el. Szégyenítsük meg azt, aki jó ok nélkül idegen árut vásárol.

Ritkán végy importált gyümölcsöt. Déligyümölcs kivételével minden megvásárolható nyáron és eltehető télire, befőttként, aszalva vagy lefagyasztva. Zöldséget, hagymát, burgonyát vásárolj az őstermelőktől.

Ha nincs hazai gyártmány, vedd el olyan árut, amelyet olyan országból hoztak be, amellyel pozitív vagy legalább egyensúlyban van a kereskedelmi mérlegünk.

Vásárolj alapanyag-élelmiszert. Ha megnézed a kész ételek csomagolását, láthatod, mennyi szemét festéket, tartósítószer, édesítőszer, ízesítő anyagot raknak bele. Ezzel mérgezed magadat és családodat. A 2006 őszi, óriási botrányt kavart átcímkezett élelmiszereket majdnem mindegyik külföldi tulajdonú élelmiszer hálózat árulta.

Ha ezt el akarod kerülni, igyekezz őstermelőtől vásárolni még a húst, sonkát, kolbászt és tojást is. A „szociális üzlethálózat” rohamosan terjed. Vásárolj tőlük, ha lehet.

A nyugatról beözönlött kólák és más cukros, mesterséges aromás „üditő” italok drágák, káros édesítő és festék anyaggal készülnek. Ezeket könnyen pótolhatjuk egy-két napi mennyiségben gyártott limonádéval, málnaszörppel, hársfa vagy gyümölcs teával.

Narancs, kóla és egyéb kotyvasztott italok helyett igyunk magyar almalét vagy más gyümölcslevet. Ne végy „**almaízű**” vagy bármilyen „**ízű**” hamisított vackot, hiszen csak mutatóban van bennük eredeti gyümölcslé – ha van akár egy csepp is.

Az egészségre káros szénhidrátokkal, adalékokkal, festékekkel, nitritek, nitrátok és más tartósító anyagokkal tömjük magunkat és gyermekeinket. A kész ételekben soha sem tudjuk milyen károsító anyagok vannak.

Mind több kutató és orvos állítja, hogy betegségeinknek nagyrészt az ártalmas, élelmiszerek fogyasztásának köszönhetjük. Az elhízás is a buta étkezési szokásainknak tulajdonítható. A dohányzás és alkoholizmus is az egyén és a nemzet fennmaradását veszélyezteti.

Megdöbbenő, hogy a dohány és alkohol fogyasztás éppen a legszegényebb rétegeket teszi tönkre leginkább. A közönségnek okozott anyagi kárt akár ne is említsük. Ha már mindenáron inni akarnak, csináljanak maguk bort vagy sört. Aránylag olcsón tölthetik, sodorhatják koporsószőgeiket dohányból. Így sokkal olcsóbban mérgezhetik magukat és nem döntik nagyobb nyomorba családjaikat.

Itt kell megemlítenünk egy szokatlan világjelenséget. A kész ételek, italok csomagolásán furcsa jeleket láthatunk. Ezek azt jelentik, hogy a gyártó fizet az izraelita (kóser) és mohamedán (halal) papságnak, hogy azok híveik fogyasztására alkalmasnak találják a terméket.

Talán a keresztény egyházaknak is be kellene vezetni ezt az eddig ismeretlen adófajtát, ha már nem lehet azokét megszüntetni. Pillanatnyilag jóval többen vagyunk, mint azok, tehát nagyobb jövedelemre számíthatnának a történelmi keresztény egyházaink.

A Magyar Föld És A Falu

A külföldiek rohamléptekben vásárolták fel a magyar ingatlanokat! A törvénytelen „zsebszerződésekkel” hatalmas termőföldeket vásároltak fel főként az osztrák szomszédaink.

A mai határ mellett a románok vásárolják fel tömegével a magyar falvak házait. Pozsonnyal szemben a szlovákok veszik meg házainkat Rajkán.

Budapesten és a nagyobb városokban lakóházakat vásárolnak a külföldiek, illetve építenek zárt, őrzött lakótelepeket.

Izrael miniszterelnöke 2007 október 10.-én mondotta a Knesetben, hogy már megvásárolták Lengyelországot, Magyarországot, Romániát és Manhattant (New York, USA). Reméljük, ez csak túlzás...

Ha így mennek továbbra is a dolgok, a politikában komoly szavuk lesz a magyar állampolgárságot meg-, vagy visszaszerzett betelepülőknek. Ha ehhez hozzáadjuk a politikától távolmaradó, nem szavazó tömegeket, rövidesen teljesen elveszítjük a sorsunk és hazánk feletti rendelkezés jogát.

Próbáljuk akadályozni, késleltetni ezt a tragikus folyamatot. Ha lehet, beszéljük rá tehetősebb kül- és belföldi magyar barátainkat, rokonainkat a magyar ingatlanok felvásárlására. *Egy felelősségteljes magyar kormánynak gondolnia kell a csángók és más szórványban lakó – pusztulásra ítélt – magyarok betelepítésére is.*

Önellátó Falu:

Újból győzött a FIDESZ-KDNP méghozzá kétharmados többséggel, 2014 tavaszán.. Nagy volt az öröm az egész országban és a határokon túl is. Ezzel együtt az elvárások is nagyok, de a lehetőségek erősen korlátozottak. Az úgynevezett „szocialista“ kormány által hátrahagyott hatalmas adósságtömeg és az adópradicsomokba „kimentett” hatalmas összeg hiánya, erősen gúzsbaköti a kormány kezét. Így jónéhány év szükséges az államháztartás egyensúlyának beállításához és az általános életszínvonal valamelyes emeléséhez.

A falu, különösen az ország keleti és délnyugati részében, nem számíthat gyors és nagyarányú fejlődésre. Így a megvalósítható ötletekért, tervekért vissza kell térnünk a negyvenes évek elejére

A két világháború közötti időszakban, a magyar szellemi élet vezetői gondolkozói, mint Szabó Dezső és Németh László vagy akár Veres Péter is, a magyar megújulás zálogának tekintették az erős, művelt magyar paraszt társadalmat. Ettől várták a magyar középosztály megújulását.

Az elmúlt fél évszázadban legfeljebb a falukutatókról lehetett megemlékezni, de a **KALOT** és más hasonló szervezetekről egy szót sem volt szabad kiejteni vagy leírni. Holott ez és a hasonló protestáns szervezetek már tizezer számra képezték ki a földdel továbbra is kapcsolatban maradó fiatalokat a modern termelési

tudományokra. 1945-ben már százezer tagja volt a Kalotnak. Népfőiskoláikon ezrével képezték a parasztság jövő vezetőit és egyéni gazdálkodóit.

Amint a kommunisták – Szovjet segítséggel átvették a hatalmat, azonnal szétverték az egész szervezetet, a vezetőit, Kerkai páterrel együtt bebörtönözték, mert a kollektivizálás útjában állottak. Ugyancsak szétverték a Hangyát és a takarékpénztári szervezeteket.

Mivel a paraszti életformát, a kis és törpebirtokok kezelésének művészetét, tudományát megsemmisítették, más utakat kell keresnünk az előregező, elnéptelenedő, a postától, vasúttól, iskolától megfosztott, a **központoktól távol eső** falvak számára.

A „szocialista“ kormányok politikája a nagyüzemeknek a külföldi betelepülőknek és a multiknak kedvezett. A kis és középvállalkozásokat ellehetetlenítették káros adó politikával, s az EU pénzek eltérítésével.

Ezzel akarták megszüntetni a magyar falvakat, szaporítván a gyökértelen és könnyen irányítható, segélyen élő, tehát függőségben tartható városi proletáriátus sorait.

Mostanában jelentette be Lezsák Sándor képviselő Úr, a Népfőiskolai programot. Kerkai páter erőszakkal megszakított munkáját hívatott folytatni – modern eszközökkel - a meghirdetett több tucat megszervezendő népfőiskola. Nemcsak a csonka országban, de a határokon kívül is terjedni fog ez a hallatlanul fontos mozgalom.

Hogyan Menthetjük Meg A Falut?

A köz és vagyon biztonság központi kérdéssé vált. Az élet és vagyon elleni bűntények napirenden vannak. A rendőrség képtelen megbirkózni a feladatával, ezért velük együttműködve, más eszközökhöz kell nyúlni. Kézenfekvő lenne a már sok helyen működő polgárőrség jelentős továbbfejlesztése. Az általános hadkötelezettség eltörlésével hiányzó fegyelmet, egészséges életszemléletet, sportszerű kiképzést és egy értékes életformát tanítana fiataljainknak, akik az otthonmaradást választották és hasznos társadalmi munkát is kívánnának folytatni. Mindez törvényadta jog és lehetőség, sőt kötelesség!

Minden lehetőséget ki kell használni, amelyet a nagypolitika, azaz az EU és a mindenkori kormány biztosít a falunak. Az nem lesz sok, mert az előző kormányok csak a nagybirtokokat és a TSZ-eket segítette. Más kormányok inkább a középbirtokokban látják a jövő útját. **A törpe és kisbirtokokkal nem sokat törődnek. Ezért a falunak elsősorban magára kell számítani.**

Igen sok faluban már nem is mernek háztáji termeléssel, állattartással foglalkozni, mert rendszeresen ellopják állataikat, letarolják veteményes kertjüket. Időnként ki is rabolják vagy meg is ölik, főként a közel magatehetetlen öregeket.

Pedig saját csirkére tojásra, zöldségre, gyümölcsre szükség van, mert az üzletben drága, törpenyugdíjas nem tudja megfizetni. Éhezni pedig nem jó!

A megoldásért vissza kell menni a szovjet megszállás első éveibe. A szovjet katonák garázdálkodásai és rablásai ellen Budapesten jól megszervezték magukat a bérházak lakói. A Bartók Béla úton például, ha valahová betörték a szovjet katonák, a felriasztott lakók – telefon nem lévén - minden utcai lakásban kinyitották az ablakot és torkuszkadtaból kiáltozták a házsámot. A környező házak is felébredtek és adták tovább a címet. A Hadik laktanyában lakó szovjet őrség mellé beosztott tolmácsok jelentették az eseményt és onnan „azonnal“ kiküldtek egy járőrt a megadott címre. Ez a rendszer kitűnően működött.

A falvakban persze nem kiáltozni kell, hanem SÍPOLNI. A pár forintért kapható kéthangú síp, kolomp, acéldarab felrázza a falu többi sípját s „koncertre“ kivonul a rendőrség – ha van - vagy a polgárőrség a vasvillákkal felszerelt szomszédsággal megerősítve. Ha a kiskertek, állatok biztonságban vannak, tovább kell lépni.

A háború előtt a Hangya Igazgatósága kiválasztotta a pántlikaföldekkel megátkozott falut Tordast. Tagosították a földeket, gépállomást szerveztek és tanáccsal. vetőmaggal tenyészt állatokkal látták el a falut.

Amikor a cserkészekkel meglátogattuk e kis települést, legjobban a kísérleti veteményes kert ragadta meg figyelmünket. Bizonyították, hogy egy 50 négyzetméteres területen minden zöldségfélét (krumpli kivül) meg lehet termelni egy 5-6 tagú család részére.

Manapság ez volna a legkevesebb, amelyre minden portának szüksége van.

Számos magyar falu van már, amelyek – okos vezetéssel értelmes emberekkel - az önellátás útjára lépett – sikeresen. Élen járnak ezek a települések: **Agostyán, Drávafok, Galgahévíz, Gömörszőlős, Gyűrűfű, Máriahalom, Somogyvamos, Visnyeszéplak, Rozsály, Túrístvándi.**

A multikkal, óriásvállalatokkal nem lehet megbirkózni, csak „földközeli“ eszközökkel, amelyekbe nem kifizető belekötni, nem lehet ellehetetleníteni. Tehát elsősorban helyi vállalkozásokról, szövetkezésekről lehet szó.

Alakíts vagy ha már van, pártold az újraéledő HANGYA szövetkezeteket. A falu szövetkezetének haszna az ő magyar zsebeikben marad. Segít a beszerzésben és az értékesítésben, de nem avatkozik a gazdálkodási terveidbe, kivitelezésbe. 45 előtt minden faluban volt kitűnően működő „Hangya“ szövetkezet.

Alakíts hitelszövetkezeteket is. A külföldi kezekbe átjárt bankok haszna kimegy Magyarországból. Csak a saját hasznukkal törődnek, füttyülnek a Te érdekeidre. Ne gazdagítsd a külföldet, pártold a még magyar kézben maradt kis bankjainkat s hitelszövetkezeteinket. Reményeink szerint nagy segítséget jelent a kormány által alapított Agrár bank is.

Egyes bankok szándékosan tettek tönkre jó magyar cégeket, hogy azokat nagy haszonnal idegenek kezére játszassák át. Ezekben nem szabad bízunk, vidd át a

pénzed egy másik – lehetőleg magyar bankba vagy államilag garantált hitelszövetkezetbe..

Néhány könnyen, olcsón megvalósítható ötlet:

A háború alatt egyszerű kis **olajütők** és **daráló** (kalapácsmalom) működtek a falvakban. Rendszerint jelenlétben végezték a munkát. Így biztos lehatték a minőségben és mennyiségben egyaránt! Ezek képesek több falu vagy egy járás étolaj és kenyérliszt szükségleteit versenyképesen ellátni.

Ha falun, kisvárosban élsz, ne végy gyárilag "készített" tejterméket, minden természetadta tápértéktől megfosztott lisztet, kenyeret. Minden általuk forgalmazott áruban adalékanyagok vannak, amelyek károsak lehetnek szervezetünkre.

Ahol még foglalkoznak tehén tartással, a régi (szeparátoros) tejszarnokokat újból kell szervezni. A tejszín könnyebben szállítható és jó áron értékesíthető a nagy városokban. Helyileg akár vaját is köpülhetünk, házilag is előállítható gépekkel. A falu vagy kisváros tejtermék ellátottságát helyileg kell biztosítani. Sajt, készítése sem ördögös mesterség de jövedelmező lehet és a húst is pótolja.

Mivel ma már kevesen akarják magukat lekötni a 365 napos munkára, a nagyobb falvakban tehenészetet is lehet szervezni, ahol fizetett alkalmazottak váltóállásban látják el az állatokat.

A tejes gazdák vagy tehenészetek takarmányt, más élelmiszereket, munkaerőt kaphatnak a régen elfeledett valódi tehéntejért. Ha meggyőzésre van szükséged, olvasd el a csomagra nyomtatott ismertetőt, amely felsorolja a multik szupermarketeiben árusított "tej" vagy „reggeli ital“ összetevőit.

A kecske teje áll legközelebb az anyatejhez. Ezt az igénytelen állatot is érdemes tartani, mert mind többen vásárolnák meg tejét babáik táplálására

Kenyeret magunk is tudunk sütni, aránylag olcsó elektromos sütővel. Sok helyen a régi kemencék is használható állapotban vannak, vagy helyreállíthatók.. A kalapácsmalomban őrölt értékes **tönköly** búzából régi minőségű, ízű, teljes tápértékű, magas sikér tartalmú kenyeret lehet sütni.

Mind elterjedtebbé válik a kicsi „asztali“ malom. Villannyal vagy kézzel hajtott szerszámmal búzából vagy más magból finom kenyérlisztet állíthatunk elő – nagyon olcsón!

Kis családi birtokon búzát és kukoricát nyilván azoknak érdemes termelni, akik maguk sűtik a kenyeret és/vagy állataikat akarják etetni. Másoknak át kellene állni a divatos magvak, élelmiszerek, ipari és gyógynövények termelésére, gyűjtésére.

A kanadai Ontario tartomány a nagyrészt elvesztett dohánypiac pótlására, **GINSENG** nevű gyógynövény termelésére állította át a mezőgazdaságot. Ennek a növénynek óriási piaca van Távol Keleten, de az európai

fogyasztás is emelkedő tendenciát mutat. Ez nagyszerűen működik és komoly jövedelemhez juttatja a farmereket. Ezt nálunk is meg lehetne honosítani.

A kiemelkedő minőségű, akár kisiparilag előállított lekvárt is magas áron lehetne értékesíteni - közvetítők nélkül – a nyugati csemegeüzletekben, az internet segítségével. A magyar kajszibarack, szilva és meggy lekvárnak nincs párja. Szívesen fizetnek magas árat a **minőségi és szépen csomagolt, ólomzárás** árúért a gazdag nyugatiak.

A **gyógynövényeket** gondos kezelés, osztályozás és csomagolás után szintén eredményesen lehetne árusítani a nyugati üzletekben. Itt is a nagykereskedők és az exportőrök kikapcsolásával kell az értékesítést megszervezni az internet segítségével. Az EU regulációk miatt a Hangya Szövetkezet közreműködésére is szükség lehet.

QUINOA (talán **kino**-nak lehetne ejteni) Vannak olyan haszon növények, amelyeket érdemes meghonosítani nálunk is, Jó példa erre a quinoa. Ez a Dél-Amerikai, főleg Bolíviában termesztett növény kitűnően állja a szárazságot és a hideget. Rendkívül magas sikér, vitamin és nyomelem tartalma miatt akár anyatej helyett is használható. Annyira divatba jött a gazdagabb északi országokban, hogy a kisparasztok magas áron eladják és a gyermekeiket a sokkal olcsóbb rizsszel táplálják, ami egészségügyi problémákkal jár.

CHIA mag. Ezt talán **csia** néven emlegethetjük. Tudományos neve Salvia Hispanica. Mexikó és Dél Amerika a hazája, de megterem a mi éghajlatunk alatt is. Rendkívül magas az **omega-3 és 6** zsírsav, antioxidánsok és aminosav

tartalma. Amerikában 200 grammos üvegekben gyógyhatású cikként, magas áron árusítják. Ez hazánkban nép egészségügyi fontosságú is lehet, mivel a halfogyasztásunk minimális. Ausztráliában már nagyban termesztik, világszerte keresett cikk.

SÁRVÁRI BURGONYA:

Néhány év alatt burgonya exportórré válhatna hazánk a Sárvári rózsa burgonya termesztésével. A család évtizedek munkájával burgonya nemesítés olyan rezisztens fajták családját állította elő, amelyek a legnagyobb terméscsökkenést okozó vírus betegségekkel szemben is ellenállóak. Vegyszerek nélkül is biztonságosan, magas terméshozammal termesztetők, világszerte egyedülállóak, igazi hungarikumot képeznek. Nem véletlen, hogy a nemzetközi vegyszer- és burgonyalobby igyekszik lejáratni a Sárvárit, és minden eszközzel próbálja ellehetetleníteni. Évi 140 milliárd eurós üzletet jelent a világban a burgonyatermő területek megszerezése. A GMO-mentes Sárvári nemesítésnek már Oroszországban is csodájára járnak.

A nagy, világcégek vezetete hadjárat miatt, a falunak, a Hangyának csendben, hangos propaganda nélkül kellene hozzáfognia e nagyszerű vetőmag terjesztéséhez.

RESVERATROL: Hazánkban rengeteg vörös szőlő terem, melynek héja és magja legfeljebb törköly pálinkának hasznosulhat. Az ebből készülő Resveratrol nevű gyógyhatású vegyületet már óriási mennyiségben használják Nyugaton. Ugyanis bizonyítottan hasznos a

szívbetegségek megelőzésére, hosszabbítja az életet s talán egyes rákfajták ellen is hatásos lehet. Ezt is nagy mennyiségben és olcsón kellene előállítani a rendelkezésünkre álló nyersanyagból, a vörös szőlő héjából, magjából.

TÖNKÖLY Itt újból meg kell említenünk ezt az ősi búzát is, amelynek igazolt lisztjét szépen csomagolva, plombálva, szintén magasabb áron lehetne eladni külföldön a minőségi árut forgalmazó fűszer és csemege üzletekben.

GÁZOLAJ (Diesel) és BENZIN árak máris az egekbe szöktek. A fenyegető gazdasági világválság, közelkeleti konfliktusok lehetősége, még ennél is magasabb árakat ígér. Ha nem akarunk végleg tönkremenni, ebben is önellátásra kell törekednünk.

A falvak részére nagyobb olajütők és alkohol lepárlók lehetnek a megoldások. Ezen a téren Brazília lehet a példa, ahol az üzemanyag nagy része már helyben készül, helyi nyersanyagból. De ha csak a magyar példára hivatkozunk, az is elegendő. Ugyanis a 1930-40-es években (mint most is) már alkohollal keverték a benzinünket. Ezt MOTALKO néven forgalmazták. A Diesel olajhoz is lehet növényi olajat keverni valamelyest.

Pénznélküli Kereskedelem

A nemzetközi nagytőke világszerte a falvak felszámolására törekszik. Csak annyi embert akarnak megtartani, amennyi elég a kialakítandó óriás agrár üzemek kiszolgálására. Ezzel milliókat tennének földönfutóvá és a számukra fölépítendő új lakótelepek tölteléké, azaz gyökértelen, elnemzetlenített szellemi és lelki proletárrá.

Ez ellen csak önellátási eszközökkel lehet eredményesen felvenni a harcot. Ugyanis a kormányon lévő vagy oda kerülő pártok képtelenek lesznek leküzdeni az UN, EU, IMF és Világbank erőszakos befolyását elfogadható szintre. Eredményes ellenállásnak alulról kell jönnie, mert azok általában kívül esnek a felsorolt erőcsoportok látókörén. Addig, amíg a szervezkedések nem vonják magukra a „Világ” figyelmét, nyugodtan dolgozhatnak csöndben és békében.

A cserekereskedelem működőképes, főleg a kívül eső falvakban, szakosodó termelés segítségével. Elszámolásnál használható a háború alatti beszolgáltatási pontrendszer a kommunisták által gyűlölt „Jurcsek terv” modernizált változata.

Az 1930-as évek elején, a nagy gazdasági válság idején az USA-ban hatalmas mértékű öltött a „pont” rendszerre alapított mozgalom, millióknak adott túlélési lehetőséget ez a pénznélküli cserekereskedelem. Mi több, ezek a szervezetek túlélték a háborút, gazdasági hullámzásokat, Sőt, például Kanada Quebec tartományában ezek a szervezetek napjainkban is gyarapodnak, tért hódítanak. Az ipari

központoktól távol eső magyar falvak egyedüli reménysége egy hasonló mozgalom megteremtése.

Igyekezni kell kézbe venni a mezőgazdasági feldolgozó ipart, szövetkezeti alapon. A gyümölcs és zöldségfeldolgozó ipari vállalatokat sorban szüntetik meg a multik. A szobi gyümölcslé üzem esetleges újraindítása reménykeltő jelenség. Termékeit az új szociális üzletekben lehetne tömegesen árusítani.

Városi rokonok, hizlaltassunk disznót felesben! Ha az egészet sonkának, kolbásznak dolgozzuk fel, akkor is jobban járunk, mint ha üzletben vásárolnánk – a talán lejárt szavatosságú húsból készült szójás és más adalékokkal készült elejt árut (lőhús botrány!).

Bezárták az iskolát, postát, egészségházat? Sok budapesti, városi egyedülálló nyugalmazott tanító, postás, egészségügyi dolgozó vállalna munkát falun, lakás-ellátás fejében.!!!

Energia

NÉHÁNY, A FALUN IS OLCSÓN MEGVALÓSÍTHATÓ ÖTLET:

- a. Az aránylag olcsó PVC csőspirál nyáron a déli fekvésű háztetőre szerelve, vízmelegítésre alkalmas. A Hawaii Honoluluban majdnem minden ház tetején a PVC csövekben melegített vizet vezetik be a vízmelegítőbe, rengeteg áramot megtakarítván.
- b. Itthon az állványokra helyezett, feketére festett benzines hordó vízmelegítőket sok helyen lehet látni, évtizedek óta.

b. Kis szélmotorral vagy napelemekkel töltött 12 voltos telep, a hihetetlen alacsony fogyasztású, és tartós LED égőkkel való világításra lehet alkalmazni. A szélkereket magunk is összetákolhatjuk. Autóroncsból kiemelhetjük az áramgyűjtő és a telep töltéséhez szükséges berendezést.
- c. Kenyér és hús sütésre is használható, olcsón elkészíthető napkemence. A Google keresőben számtalan készítési tervet találhatunk
- d. Szélmotorral vagy a mind olcsóbbá váló, esetleg hazai gyártmányú „thin film” napelemekkel termelt árammal fűtött kemence, cserépkályha segít fűteni a házat, lakást, melegíti a vizet.

e. A jól szigetelt ház rengeteg fűtőanyagot, tehát pénzt takarít meg. Télen melegen, nyáron hűvösen tartja az otthonodat.

f. A fák telepítése is sokat segít: bokrokat és fenyőket ültessünk szélvédőnek a házunk északi-nyugati oldalán, délen pedig lombos fákat a nyári árnyékolásért.

További – röviden, egyszerűen fogalmazott ötleteket kérünk!!!

ÍRTA, SZERKESZTETTE
MAGYARÓDY SZABOLCS
BEZUKNÉ JENEY ANNAMÁRIA,
BEZUK ZSOLT, LECZKI LAJOS,
MOLNÁR PÁL, SZILÁGYI MIHÁLY
ÉS MÁSOK SEGÍTSÉGÉVEL

IPAR ÉS KERESKEDELEM

A nemzetközi nagytőke – az amerikai kormány lelkes részvételével, a textil, könnyű és középipart, valamint az elektronikát átengedte először a japánoknak, majd Kinának és az „ázsiai kis tigriseknek”. Ma már az amerikai autóipar is részben a kezükbe került. Ezzel a kommunizmus térhódítását akarták hatástalanítani. Európát valamivel később érte el a szörnyű hullám.

A kínaiak megtették ezt az akciót a pénzügyi árfolyamának rendkívül alacsonyan tartásával. Így fordulhatott elő a kínai áruk előretörése piacainkon. Ennek köszönhető a kínai árú rendkívül alacsony ára. Ez ellen a nemzetközi piac szintjén nem lehet küzdeni. Amit lehet és kell tennünk, kiválogatni azokat a termékeket, amelyek aránylag kis mennyiségben gyárthatók a hazai piac kielégítésére. Akár a régi svájci óra és játékgyártás módszere szerint, azaz egy-egy munkagép kitelepipítése a munkavégző házába. Csak a teljes összeszerelést vagy azokat a munkafolyamatokat, amelyek házilag nem megoldhatók, kell egy központban elvégezni.

A szervezést az autógyártás módszerével lehet végezni. Ott a szükséges alkatrészeket vagy rajzokat kiállítják egy nagy csarnokban, jelölve a minimum és maximum mennyiséget, amelyekre szükség van. A kis üzemek tulajdonosai pedig végignézik a kiállítást és ajánlatokat tesznek azon alkatrészek gyártására, amelyre képesek.

A kisüzemek általában életképtelenek, ha kész termékek előállítására és árusítására vállalkoznak. Ezeknek

tömürülniük kell, ha meg akarnak maradni. Erre nagyszerű példa az alanti sikertörténet, amely nálunk is megvalósítható:

Mondragon

Alternatív gazdasági modell Magyarország számára

Részlet Drábik János

„Orwellia” című munkájából 113-119. oldal

A közvagyon működtetésében mutatkozó problémákat, amelyek a hatékonyságot, a versenyképességet érintik, nemcsak a non profit működésről a profitelv szerinti működésre való áttéréssel lehet felszámolni. Ennek egyik gyakorlatban bevált módszere az, ahogyan Spanyolországban, közelebbről a Baszk-földön, a MONDRAGON ipari szövetkezetszervezetek működnek.

Ezeket a rendkívül sikeres termelőüzemeket 1956-ban Don José Maria Arizmendiarréta katolikus szerzetes alapította. Már 1958-ban a jelenlegi pénzegységben kifejezve 1 milliárd 650 millió euró nagyságrendű forgalmat értek el.

Az alapítók 1958-ban létrehozták saját pénztintézetüket, a Caja Laboralt (a Munkáskasszát). Ennek a házi banknak 1998-ban az évi forgalma meghaladta a 860 millió eurót és adózás előtti nyeresége pedig elérte a 115 millió eurót. A szövetkezeti tagoknak gyakorlatilag nem lehet felmondani, de mindegyiküknek 10,000 euróval kell hozzájárulni az ipari szövetkezet alaptőkéjéhez. Ezt az összeget három év leforgása alatt levonják az adózás után megmaradt nettó bérből. A szövetkezeti tag munkavállalók többet keresnek,

mint a többi hozzájuk hasonló spanyol munkavállaló, ugyanakkor a menedzserek csak a felét kapják a szokásos spanyolországi átlagnak. A bérstruktúra is eltér a szokásostól. A legmagasabb bér 3500 euró lehet. A jóléti ellátásokra, illetve szociális segélyezésre fordított befizetéseket egy elkülönített letéti számlán kezelik. Amennyiben szükségessé válik a jogosult pénzügyi támogatása, vagy szükséghelyzetbe kerül, ebből az alpból részesül segélyezésben. Amikor az illető betölti a hatvanadik életévét, akkor a letéti számla átalakul végkielégítési számlává, és a jogosult dönti el, hogy mire fordítsák a segélyezésre félretett összeget.

Mondragon egy baszkföldi város és törvényhatósági terület nem hivatalos baszk neve. Ebben a térségben már az 1940-es években próbálkoztak demokratikusan jól átlátható gazdasági tevékenységet meghonosítani. Ebben az időszakban érkezett a fiatal szerzetes, José Maria Arizmendiarrera a városba.

1943-ban egy demokratikusan irányított műszaki iskolát alapított. Ez az iskola kulcsszerepet játszott a szövetkezeti mozgalom létrejöttében és fejlődésében. 1956-ban öt frissen végzett diák hozta létre az első szövetkezeti vállalatot, amelyet ULGOR-nak neveztek a vezetéknevük kezdőbetűi után. Át akarták ültetni a gyakorlatba, amit az iskolában tanultak. 1959-ben kezdte meg a Caja Laboral Popular nevű szövetkezeti hitelintézet a működését, és ez elősegítette, hogy új szövetkezeti vállalatok alakulhassanak a következő években. A csoporthoz tartozó szövetkezeti vállalatok kölcsönösen támogatják egymást. E vállalatok

munkavállalói pénzügyeiket a Caja Laboralon keresztül intézik, beleértve az egészségügyi és nyugdíjbiztosítást is.

Van a szövetkezeteknek egy üzletláncolata is, az Eroski, amelynél bevásárlásaikat intézik. Időközben a Don José Maria által alapított műszaki iskola Mondragon Egyetemé fejlődött. További erőssége a szövetkezeti vállalatoknak, hogy gazdasági nehézségek idején a szövetkezeti tagok inkább vállalják járandóságaik csökkentését, minthogy elveszítsék munkahelyeiket. Ha pedig ez sem állítja vissza a pénzügyi egyensúlyt, akkor a fölöslegessé vált munkaerőt más szövetkezeti vállalatokba helyezik át, ahol gazdaságosan lehet foglalkoztatni őket.

Az 1980-as években felgyorsult globalizáció volt az, ami arra kényszerítette a Mondragon vállalatokat, hogy egy nagy szövetkezeti korporációba, Mondragon Cooperative Corporationba – MCC, egyesüljenek. Jelenleg ez a Baszk tartomány legnagyobb vállalata és Spanyolország hetedik legnagyobb cége. A munkavállalók tulajdonában lévő és munkás öngazgatással irányított szövetkezet vonatkozásában pedig a legnagyobb a világon.

A már említett Mondragon Egyetem 1990-ben létesült magánegyetemként és jelenleg három településen lévő campusaiban 4000 diák lakik és tanul. Napjainkban már több mint 70,000-en dolgoznak a szövetkezeti vállalati komplexumban és 2004-es felmérés szerint csak 35,000-en teljes jogú szövetkezeti tagok. A többiek ún. próbaidőszakot töltenek. Mivel a tagokat csak igen súlyos vétségek esetén lehet kizárni a szövetkezetből, ezért ahhoz, hogy valaki teljes jogú taggá válhasson, próbaidőszakon kell keresztül mennie, ahol be

kell bizonyítani, hogy alkalmas azoknak a jogoknak és kötelezettségeknek a vállalására, amelyekkel a szövetkezeti tagként való munkavállalás jár. A Mondragon gazdaság ma 150 szövetkezeti üzemből áll, és különböző iparcikkeket előállító területeken folytatnak tevékenységet.

A köztulajdoni vállalkozás két megkülönböztető jegye: minden munkavállaló személyes tulajdoni részesedése és azonos beleszólási joga a szövetkezet közgyűlésén hozott döntésekbe.

A szövetkezeti társulás üzemeiben ipari termékeket állítanak elő és ugyanúgy profitorientáltak, mint egyéb vállalkozások.

A szövetkezeti társulás súlypontját hetven ipari üzem alkotja, amelyek legtöbbje a kis- és közepes üzemnek kategóriájába tartozik. A hűtőgép-előállító üzem több mint 2000 tagot foglalkoztat. Az említett üzemek a legkülönbözőbb termékek széles skáláját állítják elő magas színvonalon, amelyhez felkészült munkaerőre van szükség. Minden szövetkezeti vállalatnak gondoskodnia kell arról, hogy a nála munkát végzők 60%-a tulajdonos legyen, és csak 40% lehet nem tulajdonos alkalmazott. A másik követelmény, hogy a foglalkoztatottak száma vállalatonként nem lehet több 300-nál, és mindegyiküknek társulási szerződést kell kötnie a szövetkezeti bankkal.

Ebben a megállapodásban vannak rögzítve a szervezeti és működési rend és az üzemvezetés alapszabályai. A belépés akkor veszi kezdetét, amikor az illető ezt a társulási megállapodást a szövetkezeti bankkal aláírja. Ez kötelezi a vezetést meghatározott szociálpolitikai előírások

betartására. Az egyik szerint a nyereség tíz százalékát közcélra kell fordítani. A tagok az elért nyereséget nem tekintik öncélúnak, hanem a közjót szolgáló eszköznek. Egy másik ilyen kötelezettség, hogy a személyzetnek csak a tíz százaléka lehet függő helyzetű alkalmazott. Így nem alakulhat ki csoportönzés a vállalaton belül.

Már említettük a harmadik alapelvet, hogy az üzemenagyság személyzeti szempontból 300 szövetkezeti tagra van korlátozva. Ennek az az oka, hogy egy üzem csak akkor lehet valóban rugalmas, hatékony és demokratikus, ha méretei és működése áttekinthető.

Egy negyedik alapelv a szolidaritás. Ha tehát egy új szövetkezet létrehozása konkurenciát támasztana egy már létező baszkföldi üzemmel szemben, akkor erről lemondanak.

Ez a szociálpolitikailag és gazdaságilag átgondolt alapszabály jelentősen hozzájárult, hogy a mondragoni szövetség egyedülállóan sikeresnek bizonyult, és amelynek modell értéke van az emberi civilizáció szempontjából. A szövetkezeti tagok tevékeny résztulajdonosok, főnök nincs. Ha csak lehetséges, a termelést csoportosan végzik. A munkát végző csoportnak nincs hierarchikus struktúrája, ők határozzák meg a munkafeladatok szétosztását és elvégzését, és valamennyi tag személyében felelős az általa végzett munkáért. A szövetkezeti tagok együttműködési képessége ennek az alá- és fölérendeltségi csoport tevékenységnek az előfeltétele. A mondragoni siker azt mutatja, hogy felnőtt emberek között az egyenrangú mellérendeltséggel végzett együttműködés optimális.

A viszonylag egyenlő jövedelemelosztás további előnyöket jelent. 2000-ben a legtöbbet kereső jövedelme hatszorosa lehetett annak, aki a legkevesebbet kereste. Mondragonban ismeretlen az az eltúlzottan magas menedzserjévedelem, amely ma a multinacionális cégeket jellemzi.

A szövetkezeti vállalatok gazdasági erejét az is növeli, hogy az elért nyereség nagyobb részét további beruházásokra, fejlesztésre fordítják.

Tovább növeli versenyképességüket az, hogy a szövetkezethez tartozó vállalatok a legszorosabban együttműködnek egymással. Nemcsak a termék szempontjából vannak egymásra utalva, hanem a vállalati komplexum minden részvevője segíti egymást.

Mit gyártanak a Mondragon szövetkezet csoport vállalatai? A termékkála felöleli a rádió- és tévéalkatrészek, az automatizálás technika digitális irányításának és az útjelző tábláknak az elektronikus alkotórészeit. Gyártanak szerszámgépeket a fémfeldolgozáshoz, és ugyancsak fontos alkotóelemeket olyan szállítóeszközökhöz, mint a vasúti kocsik, a mozgólépcsők, liftek, szerelésnél használt ipari robotok. Gyártanak szerszámgépeket a műanyagfeldolgozáshoz és a házak, ablakok hőszigeteléséhez.

Készítenek légkondicionáló- és fűtőberendezéseket, háztartási gépeket, mint például a mikrohullámú sütő, elektromos tűzhely, vízmelegítő, hűtőszekrény, mosó- és mosogatógép, szárítógép. Ezen túlmenően fafeldolgozáshoz szükséges gépeket, sőt bútorokat is gyártanak. De nem hiányzik az építkezéseknél, hajógyártásnál használt gépek és

alkatrészek gyártása sem. Vannak továbbá mezőgazdasági és fogyasztási szövetkezetek is.

Gazdasági szempontból a szövetkezeti üzemek közepes tőke-igénybevétellel működnek. Nincs köztük sem túl nagy, sem túlságosan tőkeigényes termelőegység. A vállalatok többsége a többi szövetkezeti vállalat részére termel, így például termosztátokat és ventilátorokat a nagyobb üzemnek, hűtőszekrényeket, elektromos tűzhelyeket és fűtőberendezéseket más üzemeknek.

A darabszám meglehetősen nagy és ez is hozzájárul ahhoz, hogy ezek az üzemek sikeresen értékesítik áruikat a helyi, az országos és a nemzetközi kereskedelemben. Szakértők megállapították, hogy mind az egyes vállalatok, mind az össz-szövetkezeti struktúra igen hatékonyan van megszervezve, mivel rugalmas és nyitott az innovációra, ezért a jövőbeli kilátásaik is jók. Ehhez hozzájárul az alkalmazottak folyamatos képzése és a fejlesztésekre jelentős összegeket fordítanak.

A Mondragon Szövetkezeti Korporáció legfelsőbb irányító szerve a 650 tagú Szövetkezeti Kongresszus. A küldötteket közvetlenül választják a szövetkezeti tagok. Az évi közgyűlés választja a kormányzótanácsot, amely ügyvezetőként a mindennapi irányítást végzi, valamint a korporáció legfelső vezetőit.

Minden egyes tagvállalatnál működik egy helyi üzemi tanács választott elnökkel, amely testület segítségére van az adott vállalat ügyvezető menedzserének; Így biztosítható, hogy a vállalati irányítás összhangban álljon az adott vállalatnál dolgozó szövetkezeti kollektíva érdekeivel.

A Mondragon Szövetkezeti Korporáció történetében a nagyvállalattá való integrálódás konfliktusokhoz vezetett. Nehéznek bizonyult egy nemzetközi nagyvállalat működésének követelményeit összeegyeztetni a kis szövetkezeti vállalatok demokratikus működési elvével. Olyan vádak is felmerültek, hogy a korporáció titokban külföldön is — főleg Latin-Amerikában — működtet vállalatokat, amelynek az alkalmazottai nem kapták meg a teljes jogú szövetkezeti tagságot. A szakszervezetek is sérelmesnek találták, hogy korlátozva vannak és a Mondragon Korporáció szemére vetették, hogy tulajdonképpen csak üzleti reklámcélokból használják a szövetkezeti eszméket és formákat. Aggodalomra adott okot az is, hogy lazítottak a bérskálán és ma már jóval nagyobb a menedzserek és az egyszerű szövetkezeti tag munkavállalók juttatásai között a különbség, mint amilyen korábban volt. E konfliktusok leküzdésére újból és újból alulról jövő kezdeményezések történtek abban az irányban, hogy szorosabb legyen a vállalati irányítás és a munkát végző szövetkezeti tagok közötti kapcsolat: erősebb legyen az alulról jövő ellenőrzés és beleszólás.

A Szövetkezeti Bank „Caja Laboral Popular”

A szövetkezeti üzemek mellett központi szerepet játszik az ugyancsak szövetkezeti formában működő Szövetkezeti Népbank. Ennek a fiókjai Baszkföld minden részén megtalálhatóak. Ily módon a szövetkezet csoport össze tudja gyűjteni a lakosok megtakarításait, és azt hatékonyan tudja befektetni. Ezáltal külső hitelek felvétele nélkül rendelkezik a beruházásokhoz szükséges pénzeszközökkel.

Már volt róla szó, hogy a bankkal kötött társulási megállapodás a mondragoni szövetkezeti együttes legfontosabb eleme, mert ebben rögzítik azokat a szociálpolitikai alapelveket, amelyeket az üzem vezetésnek be kell tartania, és azt a módot, ahogy a szövetkezeti együttesen belül a munka és a tőke összekapcsolódik. Tartalmazza a szövetkezetben résztvevők tulajdoni részesedésének a feltételeit, a felvett hitelek törlesztését és kamatainak fizetését és a bérlépolitika irányvonalait. Ez biztosítja, hogy a szövetkezeti vállalatok elegendő pénzzel rendelkezzenek beruházásaikhoz. Minden vállalat köteles szabadon lévő pénzeszközeit a Szövetkezeti Népbanknál tartani és nem léphet üzleti kapcsolatba más bankkal. A pénzügyi források hiánya más országokban gyakran vezetett súlyos gazdasági nehézségekhez. A szövetkezeti komplexum eddigi története bizonyítja, hogy Mondragonban ezt a problémát sikerült megoldani.

A szövetkezeti vállalatoknak a szoros együttműködése eddig viszonylag sikeresen megvédte az őket körülvevő pénz uralmi módszerekkel működő kapitalista rendszer társadalmi-gazdasági behatásaitól. Ez lehetővé tette, hogy viszonylag zavartalanul és önigazgató módon járassák a saját útjukat. Ez eredményezte azt, hogy a mondragoni tapasztalat egyfajta harmadik útnak tekinthető a társadalmi-gazdasági jövőt illetően. Autonómiájuk azonban nem védi őket teljesen a pénz uralmi rendszer gazdaságának a nyomásától és a piaci versenytől.

Ez kikényszeríti, hogy ezek a szövetkezeti vállalatok éppen olyan hatékonyan, gazdaságosan és versenyképesen termeljenek, mint a konkurens riválisok, esetleg még termelékenyebben.

HAZÁNK TERMÉSZETI KINCSEI

Gáz, szél, víz, geo-magma termál, nap és szemét energia

Közhiedelem szerint, hazánk igen szegény az energiaforrásokban. Ez igaz, ha csak az olajra gondolunk, de a XXI. század kénytelen elfordulni a fosszilis energiaforrásoktól, a nap, víz, szél és geotermikus, magmatermikus erőforrások felé.

Mindenki ismeri a Bős-Nagymaros néven ismert tragédiát, aminek persze még folytatása lesz Hágában.

Az egész zűrzavart el lehetett volna kerülni, ha egy nagyon olcsó, régi-új ötletet veszünk elő. Valamikor a háború alatt egy bárkát kötöttek ki a pesti Duna-parton, talán a Vigadó előtt. Ezen a bárkán – vízszint alatt turbinákat szerelt fel a feltaláló, amelyek hosszú időn keresztül áramot szolgáltatottak a hálózatba. Érdekes volna kutatni a Műegyetem vízügyi irattárában vagy a Találmányi Hivatalban e kísérlet eredményei után.

Talán a szigetek melletti kis Duna ágakba vagy a főágakba, a külső, meredek, partok mentén lehetne ezeket a turbinákat telepíteni, ahol a hajózást nem zavarnák.

Ugyanezt az ötletet használják az USA-ban, New York város egyik folyójának medrében. Egymás után telepítik a turbinás áramfejlesztő egységeket a folyó fenekére. Ismervén az amerikai vállalkozó szellemet, biztosra vehető a rendszer busás hasznát hajtó tulajdonsága. Érdekes volna összehasonlítani az így termelt áram önköltségét a bős-nagymarosi monstrum WC öblítő rendszerrel előállított áram árával és potenciális eróziós kár költségeivel.

Hazánkban még gyermek cipőben jár a napenergia és a szél felhasználása, de geotermikus téren valamivel jobban állunk. Rengeteg működő hőforrásunk van és úgyszólván kifogyhatatlan felhasználási lehetőségünk. A MOL úttörő ezen a téren. Dunántúlon már előrehaladott kísérleteket folytatnak a földalatti forró vízkészletek zárt rendszerű felhasználására. Amellett igen sok helyen középületek, melegházak és néhol lakóházak fűtésére használják fel a kb. 70 fokos melegvizet.

Gondolni kell a „magma hő” kihasználására is. Amint tudjuk hazánkban, lefelé haladván kétszer-háromszor olyan gyors a hőemelkedés, mint máshol. A már meglévő, állami tulajdonban lévő kimerült gáz és olajkutak mélyítése már nem kerülne sokba. Nem nagy mélységben már olyan hőfokú kőzetre lehet fűrni, amely a bepréselt hideg vizet nagynyomású gőzzé alakítja, amellyel áramfejlesztő turbinákat lehet üzemeltetni.

A nyugati határainktól Bécs felé haladva néhány kilométerrel már javában folyik a szél turbinák beszerelése és használata. Újabban már a határon belül is telepítettek egy szél turbina parkot. Nálunk ez igen lassú folyamat, főként a bután és bűnösen privatizált áramfejlesztők külföldi tulajdonosainak ellenállása miatt. Ugyanis ők szeretik a teljes kapacitásukat kihasználni és nem akarnak hallani az áramvásárlásról. Arra hivatkoznak, hogy szélcsendes időben gyorsan fel kell pörgetni az áramfejlesztőket, szeles időben pedig csökkenteni a termelést. Ez igaz, de nyugaton, Dániában, Hollandiában, Németországban erre a célra gyorsan felfuttatható tartalék áramfejlesztőket használnak a

szélcsendes időkben. A megoldás az volna, ha ezeket a külföldi vállalatokat kényszeríteni lehetne az alternatív energia használatára. Amíg a mi zsebünkben fizetendő garantált hasznuk van, eszük ágában sem lesz szél turbinákat állítani vagy napelemeket telepíteni.

A már használatban lévő 80-100 szél turbina után, az állami szervek újabbak felállítására lassacskán adnak ki engedélyeket „egyelőre”, vélhetően a fent említett okok miatt. Tehát a külföldi áramfejlesztő tulajdonosok elérték a céljukat. Kizárták a „versenytársakat”. A magyar érdekek nem fontosak számukra.

Pedig nem ártana, ha egy kicsit körülnéznének a világban. Az USA-ban, Kínában és Japánban gyors ütemben állítják üzembe azokat a gyárakat, amelyek a drága szilikon napelemek helyét a CIGS „vékony film” technológiát alkalmazzák.

Ez a napelem sokkal olcsóbb, mint a régi, nehézkes szilikon-rendszerű. A kátránypapír anyaghoz hasonlóan vékony, hajlékony és felgöngyölhető, alakra szabható formában is gyártják.

A régi napelemek nem érték el a „dollár per Watt” árat, mert a szilikon előállítási ára a kereslettel arányosan drágult, és sohasem tudtak előállítani eleget a piac teljes kielégítésére. A CIGS viszont olcsón gyártható, tehát az említett ár alatt árusítható. Ez az anyag nagy mértékben helyettesítheti a földgázt, olajat és szenet.

Az óriási iramban fejlődő gyártást érzékelhetjük az alábbi hírekből: Az elektronikai világceg, IBM egy japán vállalattal együtt fejleszti a gyártási eljárást és már árusítja a technológiát.

A Google által támogatott NANOSOLAR Ltd. (Palo Alto, California) már háromszázmillió dollárt fektetett be a kutatásba és a gyártósorok beindításába. Terveik szerint évente egy gigawatt termelésére elegendő napelemet gyártanak. Egy berlini cég már ötvenmillió dolláros rendelést adott le a CIGS elemek szállítására. E forradalmi találmány alkalmazása már néhány évvel ezelőtt elkezdődött s exponenciálisan növekszik évente.

Itthon is gyártanak már szilikon mentes napelemeket, de itt még a nehéz keretet igénylő üveg lemezekre teszik föl a réteget, tehát már drága, elavult technológiának számít.

Eddig legalább ezer millió dollárt fektettek be a cégek tucatjai, Kínában, Japánban, az USA-ban és máshol ebbe a fantasztikus jövőt ígérő energiaforrás gyártásának felfuttatásába. Az amerikaiak már elérték a legjobb szilikon napelemek (20%-os) hatásfokát is.

Óriási lehetőségünk volna idejében csatlakozni ehhez az élet feltételeket gyökeresen megváltoztató forradalomhoz. Egy IBM vagy más licenc megvásárlásával elsők lehetnénk Közép-Európában s visszaszerezhetnénk vezető pozíciókat az ipari fejlődés terén. Ha nincs pénzünk rá, egy amerikai vagy más céget kellene rábeszélni egy hazánkban létesítendő nagyteljesítményű gyár felállítására. Egy ilyen vállalkozásba fektetett állami szubvenció sokkal többet érne, mint egy füstös, koszos gumigyár, amelynek a munkabéren kívül úgyszólván csak hátrányai vannak.

Ezt az új, olcsó energiaforrást használhatnánk az amerikai magyar egyetemi tanár, **Lipták Béla** tervéhez. E terv napenergiát használná hidrogén előállítására a már régóta ismert elektrolízissel, amelyet napsütés esetén közvetlen

lehetne felhasználni áramfejlesztésre. Az esetleges túltermelést pedig tárolni lehetne éjszakai üzemeltetésre. Terve szerint Szeged környéke volna a legalkalmasabb ennek a telepítésére, mert évi átlagban az a környék kapja a legtöbb napsütést hazánkban. Angol nyelvű terve látható a www.hungarianhistory.com honlapon Ne késsünk le erről a fantasztikus lehetőségről!

Már itthon is folynak üzemi kísérletek a széndioxidból üzemanyag készítésre. Különösen fontos lenne az áramfejlesztő telepek által okozott sok ezer tonna káros gáz átalakítása hasznos üzemanyaggá. Itt is megmutatkozik a bűnösen buta privatizáció által okozott óriási veszteség, mert a külföldi tulajdonosok nem fognak nagyon igyekezni ezen a téren sem, mert „nem éri meg a befektetés”... Míg az amerikai magyar, Nobel díjas **Oláh György** professzor eljárását felhasználó tíz üzem már épül Kínában...

A gázt egyelőre nem tudjuk teljesen kiiktatni az energia forrásaink közül, de csak onnan érdemes importálni, ahová ellentételes exportunk is áramlik.

Meg kell említenünk a Makó környéki óriási földgáz telepet is, amelyet „ügyesen” eladtak egy külföldi cégnek. Ha ez, mondjuk egy teljesen magyar tulajdonban lévő vállalat kezébe kerül, jól is járhattunk volna vele. Így pedig, csak a néhány forint/köbméter adó marad a zsebünkben. Ugyanis a cégnek mindegy, kinek adja el, amíg világpiaci árat kap érte.

Teszem föl, az egész termelést mi vennénk meg – így kizárnánk az orosz import gázt, esetleg a későbbiek folyamán a Nabucco, Déli Áramlaton jövő iraki gázt is. **Ebből csak kárunk származna, mert a külföldi cég valutában vinné ki**

a hasznot az országból és nem költenének itt egy fillért sem feleslegesen. Míg az oroszokkal vagy másokkal kereskedelmet folytatunk, így van remény arra, hogy ideális esetben, az import gáz egyensúlyba kerül a magyar exporttal. Ez csak rajtunk múlik!

Pillanatnyilag áll a feltárás a makói gázmezőn. Érthetetlen. Ugyanis ma már rendelkezésre állnak új mély, horizontális és magas hőfokú kőzet fúrási technológiák. Amerikában és Kanadában óriási méreteket öltött a Bakken Field és más területek feltárása, ahol hasonló nehézségekkel kellett megküzdeni. (vízszintesbe hajló fúrás és kőzet robbantása a gáz kiszabadítására).

A Makón kívül még több helyen található földgáz és olaj hazánkban. Jó volna, ha a polgári kormány vagy magyar tőke (ha van ilyen) alakítana vállalatokat azok feltárására és kihasználására. Így tényleg önellátók lehetnénk e fontos területen, minek jövedelméből talán a külföldi adósságainkat is törleszteni tudnánk.

A külföldi vállalatok addig nem érdekeltek a makói gázban, amíg máshol olcsóbban tudnak gázt találni.

Ha valaki figyelemmel kíséri a technológia fejlődését – mondjuk a Google keresőn – számos gyorsan követhető példát talál, amelyekkel hazánk kilábalhatna ebből a szörnyű válságból, amelynek a felét sem lehet a világgazdasági válság számlájára írni. Az eljárások teoretikusan és kísérleti módon igazoltan eredményesek. Így a kockázat alacsony.

A maradék ásványi kincseink közé kell sorolnunk a Recsk alatt igen mélyen található óriási mennyiségű rezet is. Bár

ennek kitermelése nagy nehézségekbe ütközik, érdemes volna legalább ötvenegy százalékos magyar nemzeti tulajdonjogot megtartani egy későbbi konzorciumban. A réz piac nehezen kiszámítható, így a befektetés nagy kockázatot jelent. Ennek ellenére érdemes foglalkozni e lehetőséggel, már csak a „társult” fémek miatt is (főként ezüst), melyek világpiaci ára magas és még növekedni fog.

Például, az egész világot lassan elnyelő szemét halmaz felhasználásának, azaz HASZNOSÍTÁSÁNAK megoldása a küszöbünk előtt kínálkozik.

Dr. Raisz Iván és Barta István feltalálók már üzembe helyezték Miskolcon azt a „lepárlót”, amely metanolt és szintén használható széndioxidot nyer ki a városi szemétből.

Nem kell ecsetelnünk ennek a berendezésnek a rendkívül nagy jelentőségét. Egyrészt értékes anyagot állítanak elő – olcsón -, másrészt a szemétkerakó helyek részbeni mentésével azok használhatóságát többszörösen megnöveli. S ami szintén nagyon fontos, erősen lecsökkenti a levegő szennyezését.

A kínából származó, de már az USA déli és keleti felében is elterjedt **„SMARAGD” fa** nedves, ártéri területeken, gyenge minőségű talajban is megélő, fa nagyot lendíthet a települések életében.

Hatalmas mennyiségben nyeli a szén-dioxidot és termel oxigént, rendkívül gyorsan nő, és jobban ég, mint a keményfa. Fűtő értéke a lignitével egyenlő, de a méhészek is örülhetnek hatalmas virágainak. Nagyméretű leveleit az állatok is szívesen eszik. Az első ültetvényt mostanában

telepítették Magyarországon, de parkokban, arborétumokban már régen láthatók.

Ez a téma kimeríthetetlen. Sok jó – cégeknek, tőkecsoportoknak el nem kötelezett – szakember javaslataira volna szükség és egy bátor, hosszú távon gondolkozó, jó ötleteket megvalósító kormányra.

Ugyancsak érdemes volna meghallgatni a nyugati magyar szakembereket is. Számosan vívtak ki maguk és hazánk számára világhírt. Ezek tanácsaira is óriási szükség volna. Csak tessék végignézni azon tudósainknak és szervezőinknek névsorát, akik nemcsak Nobel-díjakat szereztek, de óriási vagyonokat is halmoztak föl találmányaik segítségével. Egyik-másik talán a teljes magyar külföldi adósságot ki tudná fizetni. Ezeket is érdemes volna meghallgatni...

A „Víz” című cikkem megjelent 2009 január 13-án a Magyar Hírlapban majd a Demokratában. Az már az Internet oldalain az egész világon elterjedt és több folyóiratban is megjelent. Sőt, az egyik nagy párt hivatalos programjában is feltűnt. Így arra már nem térek ki. Csak annyit fűznék hozzá, hogy a vízműveink, csak úgy mint a termőföld, földgáz és réz vagyon eladásának megakadályozása, megérne egy – vér nélküli – forradalmat. Ezek jelenthetnék az életszínvonalunk emelését és a hihetetlen adósság halmazból való menekülési utat. Ezeket meg kell védenünk mindenáron.

Világválság?

Az USA-ban, ha az ember kutyát akar megdobni kövel, valószínűleg egy igen tiszteletreméltó, nagyon jól megfizetett urat vagy hölgyet talál el, aki a hírneves MBA címmel kérkedhetik a névjegyén. Ez annyit jelent, hogy a személy igen magas fokú képzettséggel van felszerelve a közgazdaság terén. Elvben. Gyakorlatban, egy igen szűken behatárolt körben mozoghat, amelyben jóformán semmi nem számít a következő évnegyed haszon növekedésén kívül. Így a gazdasági világra sincs megfelelő kitekintése.

Pedig az amerikai gazdasági élet hullámzását igen egyszerű módon lehet megjósolni. Még nyolc általános is bőven elegendő a Wall Street, azaz az USA legfőbb tőzsdéjének a megértéséhez.

Köztudomású, hogy a Wall Street úgy négy-öt évenként alapos zuhanásba kezd. Hogy milyen okot hoznak fel a „recessio” okaként, teljesen mindegy. Az egész cirkusz arra való, hogy az előző időszakban vérszemet kapott törpe befektetők zsebéből kirázzák az utolsó fityinget is.

Ez úgy történik, hogy az utolsó mélypont után néhány hónappal, visszatérnek a „törpék”. Pár százalék (margin) lefizetésével megvehetnek egy jókora részvénytöredéket. Persze némi kamatot kell fizetni az előleg és a vételár közötti összegre, de ez nem probléma, ha a piac huzamosabb ideig felfelé ível. Ez így mehet felfelé néhány évig. Időközben persze vannak apró hullámzások, de ez még könnyen kivédhető.

A baj ott kezdődik, ha az árfolyam esése nagyobb a kezelhetőnél és hosszabb ideig tart. Ebben az esetben sok tízezer kisember veszíti el a „konyha pénzt”. A gazdagabb befektetők csak erre várnak, hogy áron alul megvehessenek óriási részvény csomagokat.

Ezen persze a kisember is nyerhet, ha megfelelő időben kiveszi pénzét a részvényekből és a nagyok mintájára kivárja a legalacsonyabb pontot. Mikor is az előző ár feléért-kétharmadáért veheti vissza a nemrég eladott csomagot. Csakhogy, a hazárdjátékosok szenvedélye mindig egy kicsit jobban megvárhatja az eladással, mint kellene. Mire észbe kap, elveszítette a nemzeti fehéreneműjét is.

A mostani válság különbözik az előzötől, de sokkal könnyebben kiszámítható volt, azaz lett volna, ha idejében körülnéz valaki. Köztudomású, hogy Amerika és most már az egész világ néhány faktoron áll vagy bukik. Az egyik az autó a másik az építő ipar.

Az autó ipar óriási háttérre támaszkodik: vas, fém, elektronika, műanyag, üveg, gumi, stb. Ezenkívül milliányi alkatrészt a bedolgozó ipar szolgáltat. Az alkatrészek, félkész áruk, kész autók szállítására is óriási tömegeket mozgat meg.

Ha az autó ipar magas kapacitással dolgozik, mindent húz maga után. Elsősorban az építőipart. Az pedig a favágástól a záruk, nyílászárók, szerelvények, háztartási gépek gyártásáig mozgatja meg az ipart. Mindez természetesen nagy mértékben érinti a bankokat, biztosítókat, ügynökségeket, ügyvédeket, stb. Tehát, ha az autó gyártás csökken, az, az egész világ gazdasági rendjét felborítja és magával rántja az építő ipart is.

Ennek a katasztrófának az előre jelzése valójában gyerekjáték. Talán ötven évvel ezelőtt egy „néhány elemis” magyar bevándorló mondta nekem: „Nem kell mást csinálni, mint felbecsülni a használatban lévő gépkocsik átlagos életkorát. Ha ez a szám 6-7 év körül van, biztos lehet abban, hogy az autógyárak majdnem teljes kapacitással fognak dolgozni két-három évig, mert sokan fognak új kocsit vásárolni. Ha az átlag életkor 3-4 év között van, baj lesz jövőre, mert nagyon kevesen fognak új kárét (autót) vásárolni.”

Kovács bácsi elméletét „tudományosan” kifejezvé, nézzük meg a gépkocsik átlagos korának statisztikáját. Annak alapján könnyen kiszámíthatjuk a jövőt.

A házépítés sorsát is egyszerűen kikövetkeztethetjük: Ha a szokásos tíz százalékos előleggel már kevesen rendelkeznek, le kell csökkenteni azt öt százalékra. Ha már egy fillér előleg sem szükséges, mint azt lehetővé tették néhány évvel ezelőtt az US kormány javaslatára, elindul az építő ipar a tönk szélé felé. Ugyanis, ha az új háztulajdonosnak nincs pénze a házban (equity), minden gondolkozás nélkül megveszi a házat, de azonnal otthagyja, elköltözik egy távolabbi városba, ha ott kap munkát és kezdi előlről az egészet.

2008-ban minden összejött szépen. Wall Street elkezdte a kis befektetők kifosztását, leállt az autógyártás és a házépítés is egyszerre. A jelzálog hitelt nyújtó bankokat az amerikai adófizetők pénzéből mentette meg Obama. Az autógyárak nagy része szintén tönkrement és Obama segítségére szorult, vagy csődeljárást kért

A nemzetközi óriás bankok hatalmas tőkét halmoztak föl az elmúlt években beszedett kamatokból, amelyet eddig nem tudtak befektetni. Most fillérekért vásárolják fel a tönk szélén álló bankokat, gyárakat. Amerikában igen sok nagy bank került erre a sorsra. Két autógyár, General Motors (nemrégiben a világ legnagyobbja) és Chrysler állt a tönk szélén. Mindkettőt az US kormány mentette meg, óriási összegű segélyekkel. Egy kanadai alkatrész gyár pedig a GM Opelt szerezte volna meg, majdnem ingyen. Szerencsére a német állam úgy vélte, sokkal többbe kerülne a munkanélkülieknek juttatott segély és esetleges átképzés, mint a gyár megmentésére fordított összeg.

Hazánkat sokkal keményebben érintette ez a válság, mint például Amerikát. Az USA-ban, a magánkezekben lévő Federal Reserve Bank, annyi pénzt nyom, amennyit úri kedve diktál, hiszen magán vállalkozás lévén, semmi fedezeti kényszere, felelősége nincs. Az USA pedig az olaj kartelen keresztül az egész világot rákényszeríti egy darab értéktelen papír fecni elfogadására.

Nekünk pedig, a „szocialista” privatizációs szabadrablás miatt sem pénzünk, sem iparunk nincs. Az értékes, nagy múltú vállalatokat elkótyavetyélték, gépeinket elvitték vagy beolvasztották. Maradt, illetve alkottak egy bedolgozó ipart, amelyet akkor állítanak le, amikor akarnak. Hiszen a német, olasz, francia vagy angol vállalatoknak csak néhány százalékkal kell emelniük az otthoni telepek termelését, hogy pótolják a leállított magyarországi üzemek által okozott kiesést.

Ma már a valaha híres és erős élelmiszer iparunk is romokban hever, a maradék most megy tönkre és kerül idegen kezekbe. Ezek védelme helyett a „szoclib” kormányunk (és pártunk) miniszterei a modernizációról, alul finanszírozásról papoltak. Pedig ők tudták a legjobban, hogy a külföldi óriás vállalatok csak a feleslegüket ontják (dump) a magyar piacra – akár önköltségi ár alatt is – minden megtorlás nélkül.

Költői kérdés: Ha mindent ilyen egyszerűen – józan paraszti ésszel – előre lehet látni, miért engedték a kormányok, hogy ez a kalamitás megtörténjen? Talán így tervezték meg a népek újabb kirablását? A Világkormány parancsára?

Miután hazánk az európai autó ipar egyik nagyobb bázisa lett, számíthatunk az időszakos, sokszor hónapokig tartó termelés leállításokra is. Különösen gazdasági válságok idején kerül sor erre a lépésre. Ez természetesen a beszállítókat is leállásra kényszeríti. Tehát a tervekben ezt a jelenséget is számításba kell venni.

Újabb és méreteiben nagyobb világválság és a dollár értéktelenedése várható. Ez már abból is kikövetkeztethető, hogy már vagy három éve **nagy iramban folyik az arany és ezüst felvásárlása világszerte**. Mindenki látja a hatalmas újsághirdetéseket, plakát hordozó embereket az utcákon és tereken. Az arany ára 1200, az ezüsté 21 USD körül mozog unciánként (31 gramm) és még sokkal magasabb lesz! Ne adjuk el ezeket a nemesfémeket! Adott esetben az életünket menthetik meg.

Aki teheti, gyűjtsön ezüstöt. Ez is elég drága már, de az aranyhoz viszonyított ára még nem érte el a szokásos 16-1 arányt. Ha már nem lesz elég felvásárolható arany, az ezüstöt fogják gyűjteni a nagytőkések, oroszok és a kínaiak. Akkor könnyen elérheti a megszokott arányban a száz dollár/uncia (31 gramm) árat.

A háború utáni példátlan méretű infláció idején, akinek volt **ezüst pengője**, a háború előtti árakon, bármit meg tudott vásárolni.

US dollár sorsa.

A dollárt kibocsátó Federal Reserve Bank nem állami tulajdon. Egy cent fedezete nincs az általuk korlátlan számban nyomtatott pénznek. Az értékét majdnem kizárólag az olaj adja. Ugyanis még a háború után, Breton Woods városkában tartott pénzügyi konferencián elérték, hogy az olajat csak és kizárólag amerikai dollárban lehet adni-venni a világpiacon. E szerződés megszegőinek szomorú sorsa lett. Miután Irak és Libia aranyért és árucserében is hajlandó volt olajat adni, megtámadták és elpusztították e két országot. Irán is sorra került volna, de az oroszok és kínaiak megvédték ezt az államot.

Ujabb csapás volt a hír Kína bejelentése, hogy hajlandó a júant az olajüzletek lebonyolítására bocsájtani, minden mennyiségben. Az oroszok és Irán azonnal csatlakoztak.

A legújabb veszély az új bankszövetség a BRICS megalapítása volt, amelyben az oroszok, kínaiak, brazilok és délafrikaiak vesznek részt. Ez az IMF vetélytársa lesz.

Miután Obamaék tartozása csillagászati számokban fejezhető ki, pénzüik összeomlása főként a kínaiaktól függ. Ugyanis azok védik a dollárt, mert hatalmas tartalékaik vannak abban a pénzben. Tehát ha „bedől” a dollár, több, mint egy trillió dollárt veszítenek.

Ma ott tartunk, hogy Kína az egész világon mindent felvásárolva igyekszik a dollártól megszabadulni. Ha sikerül elkölteni ezt a rengeteg pénzt, a dollár értéktelenné válik. Ezért szökött fel az arany és ezüst ára, mert a tőke és persze az oroszok és kínaiak is mentik a pénzüket a dollár ellen. A dollár elértéktelenedése óriási gazdasági válsággal fog járni. Ezért kell a teljes önellátásra törekednünk!

Informare Necesses Est!

A világ minden állama propagandát folytat, a pénzügyi, katonai és külügyi helyzetének valamint konszenzussal kitűzött nemzeti céljainak arányában.

Hazánk azon államok közé tartozik, amelynek belpolitikai helyzetéből eredendően, valamint önálló diplomáciai hagyományok hiányában, nincs számottevő propaganda tevékenysége. Nem szívesen költöttek rá vezetőink.

Jó példa erre Bethlen István volt miniszterelnök válasza Bolza Ilona kérdésére, akinél 44-ben bujdosott a Gestapo elől. Bolza Ilona megkérdezte Bethlent: „Hogyan lehet az, hogy a cseheknek, románoknak, szerbeknek olyan jó propagandájuk van nyugaton és nekünk semmi?” Bethlen némi gondolkodás után így válaszolt: „Nekünk arra soha sem volt pénzünk.”

Persze nem csak a pénz, de a szándék, helyzetismeret, szakértelem is hiányzott. Természetesen más akadályok is voltak és sajnos vannak ma is.

A jelentősebb politikai pártok állásfoglalása ellentmondásos ezen a téren. A környező államok nemzeti jellegű, sovén kommunizmusával szemben, az internacionalizmusnak komoly gyökerei vannak hazánkban, az 1945-90 közötti általános nevelési irányzatnak megfelelően. Az úgynevezett nacionalizmust igyekeztek kiirtani a közoktatás és államvezetés minden szintjén. Ezzel természetesen a Moszkva által előírt „bűnös nemzet” vonalat követték, látványosan sikeres módon. Napjainkban zömmel még mindig azok a különös gonddal kiválogatott (jó káder) tanárok oktatják az ifjúságot s a jövő tanárait, akik

közül még sokan máig sem tudták levetni Molnár Erik, Andics Erzsébet, Aczél György által beléjük sulykolt örökségét. Erre bizonyíték a történelmi tankönyvek körül máig is tartó vita, valamint néhány tanár által politikai meggyőződésből eredően kiemelt, vagy éppen ignorált történelmi kiértékelések.

Ehhez járul a baloldali értelmiségnek és az általuk befolyásolt politikusok, újságírók hangos csoportjának a belé idegződött félelme a nacionalizmustól. Számukra ez a fajta „izmus” csak az üldöztetés és megsemmisítés árnyképét jelenti, amit minden lehető eszközzel üldözni kell. Képtelenek alapvető különbséget érzékelni a természetes patriotizmus a megsemmisítő nácizmus és kommunizmus között. Ennek megfelelően nemcsak hallani sem akarnak az okos és szükséges propagandáról, de állandóan nyilatkoznak Nyugaton, vádolják a nekik nem tetsző vezetést, vagy pedig az antiszemitizmus rémével ijesztgetik nyugati „liberális” (elv?-)társaikat. Őket nem érdeklik a tények. Azok pedig örülnek, hogy végre nem az ő bőrféjű legényeikről és „white supremacy” mozgalmukról, New York-i zsidó verésekről, a franciaországi zsinagóga-égetésekről vagy a Ku Klux Klan botrányairól van szó.

Ez az embertípus nem vesz tudomást a környező és távolabbi népek sokkal veszedelmesebb és bigottabb nacionalizmusáról. Nem akarnak tudni a szlovák Matica, a szerb Matica és a román Vatra Romanesca magyar gyűlöletéről, kormányaik covert (sokszor overt) akcióiról, amelyek a magyarság teljes felszámolására, s ha kell, fizikai kiirtására irányulnak. Ezzel a magyarság kezéből kiverték az

ellenállás egyetlen fegyverét, az okos, mérsékelt és méltányos patriotizmust.

Amint tudjuk, kevés nép vesztett annyit vérben, pénzben, anyagban az utolsó fél évezredben, mint a magyar. Csak az utolsó száz évben háborús veszteségben, jóvátételekben, a kommunista gazdaság által okozott kárban, a Marshall tervből való kényszerű kimaradással, elherdált nyugati milliárdos kölcsönökben, „spontán” privatizációban több kárt szenvedtünk, mint bármely más nép Európában. Kormányunk (és pártunk) megfosztott bennünket a másik eszköztől, egy ütőképes hadseregtől amely pedig feltétlenül szükséges volna pusztá létünk biztosítására. (2009. május 31-én, 15 azaz tizenöt bevethető és kb. 250 elhanyagolt, valószínűleg használhatatlan, tárolt tankunk volt. A szlovákoknak 250, a románoknak 450, a szerbeknek 1100).

Talán meg kell említeni egy aránylag egyszerű és olcsó, itthon is tömegesen előállítható fegyvert a **drone** nevű polótanélküli mini repülőgépet. Nehéz fegyverek hiányában erre nagy szükségünk lehet egy védelmi háborúban. Talán ez az egyetlen modern „mindenes” fegyver, amelyet nagy pénzügyi áldozatok nélkül tömegesen előállíthatunk.

Csak egyetlen fegyverünk maradt, a propaganda, amelyhez egyrészt nem értünk, másrészt saját állampolgáraink fosztanak meg ellen lépéseikkel annak esetleges eredményességétől. Tehát a mélypontról kell indulnunk.

Amint már sokszor, sok helyen említettem, Clausevitz, az ismert német tábornok, stratégia állította: „A háború a diplomácia folytatása, más eszközökkel.” Ez természetesen fordítva is érvényes: **A diplomácia a háború folytatása, más**

eszközökkel! Hozzátehetjük, sokkal olcsóbb eszközökkel. Kissé pongyolán fogalmazva, egy vadászgép vagy ötven harckocsi árából egyszerűen csodákat lehetne művelni hazánk megismertetése és elismertetése terén. Gondoljunk arra, hogy egy repülőgép vagy ötven harckocsi egy komolyabb ütközetben pár perc alatt megsemmisül. A sokkal olcsóbb könyvek, a CD-ROM, videokazetták, DVD tízezrei viszont évtizedekig használhatók.

Feltételezvé, hogy az idők változnak – hiszen erre mutatott a bal-lib kormány által pillanatok alatt szétvert Imázs Hivatal felállítása is – jó volna, ha legalább nagy körvonalakban felvázolnánk céljainkat. Kire, mire irányuljon propagandánk?

Európa: Az Európai Unióhoz csatlakoznunk kellett. Ez egyszerűen létkérdés, úgy gazdaságilag, katonailag, mind az egyszerű biológiai lét érdekében is. **Önvédelmi okokból, abban a szövetségben van a helyünk, ahol a szomszédaink található.**

Ebben, más indokokból ugyan, a bal-lib pártok is megegyeznek. A csatlakozás feltételeit azonban hasznunkra kellett volna módosítani.

A kiinduló pontnak azt a felismerést kell használnunk, hogy hazánk, a németországi Fulda Gap mellett egyik legfontosabb katonai felvonulási terület észak-dél és kelet-nyugati irányban. Az oroszok pontosan tudták ezt. Katonai stratégiájukban rendkívül fontos szerepet játszott a Kárpát medence. Vezérkari tisztjeink tanúsága szerint a szovjet stratégia Magyarországot ugródeszkának, felvonulási területnek használta volna a Felső-Ausztria és a Po völgye

irányában induló elsőpró támadásnak. Nos, ez a másik irányban is pontosan így működik. Ezt a németek bebizonyították a balkáni hadjáratuk idején, valamint Churchill – sajnos meghíusult – balkáni támadási terve is ezt a terepet választotta.

Ha ezt a területet Nyugat biztosítani akarja, fizessen érte! Ám az esetleges ilyen irányú kísérletet már a kezdetben elrontotta Keleti elvtárs/úr, az akkori honvédelmi miniszter, amikor majdnem könnyes szemekkel biztosította az amerikai tábornokokat Taszáron, hogy „Magyarország soha sem fogja benyújtani a számlát Taszárért”. Hogy kissé vulgár módon fejezzem ki magam, az amerikaiak egymás hasát fogták a röhögéstől, hazafelé menet.

Keleti úr nyilván a moszkvai beidegződései alapján dobta oda Taszárt, (politikai és gazdasági) ellenszolgáltatás nélkül.

Hozzá kellene szokni, hogy az amerikaiak, általában a nyugatiak tudják, hogy mindenért fizetni kell. Tehát, ha valaki ingyen ad valamit, az vagy értéktelen, vagy aki adja, „másképpen normális...” Keleti elvtárs úrnak talán alkudoznia kellett volna imígyen: Természetesen szívesen segítünk, amennyire a rendkívül szomorú anyagi helyzetünk megengedi, de... Itt aztán fel lehetett volna sorolni kívánságainkat. Annak persze felét sem teljesítették volna, de valami hasznunk mindenképpen származott volna az ügyletből, s az amerikaiak is jól érezték volna magukat. (Na! Ezeket is olcsón megúsztuk, mondogatták volna egymásnak széles mosollyal a képünkön.)

Jellemző, hogy az amerikaiak kivonulása után az akkori kormány úgy otthagya a taszári repülőteret, mint Szent Pál az

oláhokat. Azóta szabályosan szétlopták a berendezés nagy részét...

A moszkvai beidegződésnek a másik szomorú példája Jugoszlávia felbomlási folyamatának kezdetén történt. Az egyik londoni lapban, vagy folyóiratban megjelent egy cikk, amely Magyarországot figyelmeztette, „nehogy próbáljon a zavarosban halászni, mint 1941-ben, mert annak tragikus következményei lennének”. Ezt a petárdát vagy Whitehall helyezte el, vagy a szerb kormány fizetett érte. Akárki volt a kezdeményező, ez a jóformán semmibe sem kerülő megfélemlítő kísérlet fényesen sikerült. A Szovjetek által beléjük oltott reflexek félelmében élő akkori magyar kormány ijedten tiltakozott, hogy nekik eszük ágában sem volt akcióra gondolni. Már megint rajtuk mulatott a világ, és „szakértőink” megint eljátszottak egy sokáig vissza nem térő lehetőséget. Még arra sem voltak képesek, hogy a magyar falvakat szétlövöldöző szerb ütegeket vadászbombázóinkkal megsemmisítsék. Valószínűleg a nyugatiak észre sem vették volna politikailag az akciót.

Ha egyszer kollektíve ráébredünk, hogy nem vagyunk bűnös nemzet, nem kell vakon teljesítenünk a parancsokat, elfogadjuk végre azt a tételt, miszerint „egy nemzetnél sem vagyunk alábbvalóak”, ellentámadásba mehetünk át. Hiszen legjobb védekezés a támadás. Visszanyert önbizalom és önbecsülés birtokában keményebben, eredményesebben tárhatjuk ügyünket a világ elé.

Az alanti előszót Sisa István írta a „Magyarország torz tükre a világban” könyvében. Érdemes alaposabban elolvasni., mert ilyen nyíltan ritkán lehet olvasni az utóbbi

másfél évszázad magyar kormányainak legsúlyosabb mulasztásáról.

Nota bene: Az elmúlt évtizedekben kemény felvilágosító harcot vívott a nemzeti emigráció. Sisa István, Király Béla (!), Fehérváry István, Wass Albert, és a Hunyadi M. Öregcserkész Munkaközösség – hogy csak a legismertebbeket említsem, legalább kétszázezer (200,000) angolnyelvű magyar történelem tárgyú könyvet juttatott el főként az USA egyetemi és más könyvtáraiba. A Hunyadi Öcs Mk. ingyen osztott el kb 120,000 könyvet és CD-t:

Erről a tevékenységről alig tud valaki a politikusok, diplomaták körében....

Sisa István

Magyarország Torz Tükre A Világban

ELŐSZÓ

Az 1848-49-es szabadságharc utáni évtizedekben, hála jórészt a Kossuth emigrációnak, szülőhazánk hírneve még ragyogott Nyugaton.

A magyar nép iránt érzett rokonszenvet 1905-ben a londoni Times e szavakkal fejezte ki: "Régi barátságot és őszinte figyelmet érzünk e lovagias nép iránt, amely - hitünk szerint - a mienkhez hasonló eszméket vall". Theodore Roosevelt 1910-ben Magyarországon tett látogatásáról megjegyezte: "Meghatódtam Magyarországtól... Valójában több rokonszenvet éreztem azok iránt, akikkel ott találkoztam, mint akikkel a többi, nagyobb európai államban jártamkor érintkeztem".

A világháború alatt a propagandakörútra az USA-ba érkezett Masaryk még riadtan tapasztalta, hogy "az 1848-49-es forradalom és az emigrált Kossuth emléke jó véleményt keltett Amerikában a magyarok iránt".

De már jóval a nagy háború kitörése előtt világszerte megkezdődött a nemzetiségeink által gerjesztett izgatás, hogy végül is a Nyugat hangulata Magyarország ellen forduljon a leendő kisantant emigráció tüneményesen sikeres propagandájának eredményeként. Olyannyira, hogy gróf Apponyi Albert 1917. január 28-án már így kesergett:

"Úgyszólván az egész világsajtó telítve van azzal a gondolattal, hogy a kisebbségben levő magyar faj gonosz

elnyomója a nemzetiségi többségnek, hogy csak a magyar rémuralom tartja össze az országot, mint valami természetellenes tákolmányt ... De nem csoda, hogy ilyen felfogások terjednek és csakis mirőlunk terjednek ... Oka ennek az, hogy amíg különböző nemzetiségű irredentisták mindenfelé óriási és szervezett irodalmi propagandát fejtenek ki eszméik terjesztésére, magyar részről e tekintetben semmi, de semmi sem történik".

Az eredményt tudjuk, s annak következményeit máig sem heverte ki a darabokra szagatott, határok nélkülivé vált magyar nemzet.

A háború folyamán hírnevünkön ütött sebek begyógyulhattak volna, ha azokat fel nem szakítja a proletárdiktatúra után külföldre emigrált marxista, intellektuelek nemzetközi kampánya a Horthy-rendszer s közvetve a magyarság befekettítésére. Erre mindmáig maradandóan az "antiszemita, "Fasiszta diktatúra" bélyegét sütötték, tartósítva az olyan hiedelmet, mintha a rövid ideig tartott "fehér terror" szellemisége jellemezte volna Horthy negyedszázados kormányzását. Ugyanakkor a " Vörös Terror" borzalmairól síri csend az egész vonalon.

Ez a beállítás olyan megszokottá vált, hogy még 1990-ben (!) az USA-ban kiadott, és a Kádár-korszak - pozícióikban mindmáig megmaradt - vonalas történései által irt nagyigényű angol nyelvű könyv Magyarország történelméről azt állítja, hogy a "Fehér Terror első három hónapjában 5 ezer személyt végeztek ki és 70 ezret zártak börtönbe vagy internáló táborba". - Ennek tizede is túlzás lenne.

Ilyen mindmáig folyó hírrontásnak, akarva, nem akarva, Jászi Oszkár "Forradalom és ellenforradalom" (Revolution and Counter-Revolution) című magyargyűlölettől csöpögő műve lett a vezércsillaga. Ez égből hullott (mérgezett) manna volt a kisantant magyarellenes propagandistái számára; olyan táplálék, amellyel sikerült a nagyvilág akadémikus és politikai köreit, egyetemi hallgatóit, a média és könyvtárak révén pedig a közvéleményt megetetniük.

Különösen pedig a legérzékenyebb réteget képező zsidószármazású személyeket, akik idegvilágába nemzedékről nemzedékre életre szólóan beitatódott egy olyan tévhit, mintha a magyarság antiszemitizmusra, és sovinizmusra hajlamos nép lenne. Ez a tévhitterjesztés mind bel-, mind külföldön manapság is folyik.

A keserű kuriózum az, hogy Jászi Oszkár még aránylag a legkülönb volt a Kun Béla-korszak menekültjei között. Fenti könyve fércmunkának számít egyéb, - "keleti Svájcot" propagáló - komolyabb művei között, noha ez a valósággal nem számoló tudós, mondhatni, mint a "sikertelenség briliáns bajnoka" küzdött és halt meg. A Budapesten szobrot kapott Bandholtz amerikai tábornok "An Undiplomatic Diary" című emlékirataiban ennél szókimondóbban jellemezte. Szemében Károlyi Mihály és Jászi "fantasztá ideológusok" voltak; Károlyi, mint Don Quixote, Jászi pedig Sancho panza szerepét játszva irreális álmok hiszékeny kergetésében. "Ugyanaz az internacionalizmus lett a vesztünk, amelyre egész politikánkat építettük", idézi Bandholtz ez utóbbi beismerését. ("We were doomed by the

very internationalism which was the basis of our whole policy").

A "Torz tükörben" bemutatott példák csak apró töredékei egy olyan mozaiknak, amelynek dimenziói felmérhetetlenek. De szintén mérhetetlen az a felelősség is, amely a mindenkori magyar kormányokat terheli azért, mert elmulasztották hírünk rontásának jelentőségét felismerni és az ellen hathatósan védekezni. A Monarchia idejében a külügyi képviselők osztrák kezekben lévén, még menthető, illetve magyarázható volt a magyarok passzivitása ezen a téren; a Horthy-korszak revíziós hírverését tapasztalatlanság jellemezte, s Kádárék úgy táncoltak, ahogy Moszkva füttyült nekik, mint megszálló hatalom.

De mi a mentsége a jelenlegi (Szocialista--Szdsz) külügyi vezetésnek, amely az emigráció óriási potenciálját is elhanyagolva nem tudja vagy nem akarja kihasználni megfelelő nemzetközi hírveréssel azt a történelmi alkalmat, amit a Trianon-i "békerendszer" összeomlása jelent Jugoszlávia, majd Csehszlovákia felbomlása révén? Miért nem tud vagy akar az immár cáfolhatatlan igazság fegyvereivel rámutatni arra a példátlan rágalomhadjáratra, amelynek Trianont köszönhetjük, s amely a magyarság hírnevét annyira megrontotta a világban? (Az USA-ból Charles Gáti révén érkezett tanácsra hallgatnak tán, miszerint a magyarság "lábhoz tett fegyverrel" álljon, mialatt az országban "gyökeret ver a kozmopolita mentalitás". - Magyar Nemzet, 1992. augusztus 27.)

Ámbár a történelem ország-világ előtt kimondta az ítéletet, az igazságot sem az országban, sem a világban nem

merik kimondani az illetékesek, pedig e hírrontás hatásától - eredjen az a kisantant propagandistáitól vagy a proletárdiktatúra emigránsaitól- mindmáig a magyarság összessége szenved. Erre mutatott rá a Magyar Nemzet 1992. július 20/21-i számában dr. Juhász László, Washingtonban élő egyetemi tanár, egy megrázó írásban "A határok korántsem halványodtak el" címmel:

"Az amerikai, angol és francia média olyan erőfeszítéseket, amelyeket más népeknél rokonszenvvel tárgyal, a magyarsággal kapcsolatban rendszerint, mint átkos sovinizmus példáit tartja számon.

Ez pedig így van annak ellenére, hogy míg egyes etnikumok fegyvert ragadva vívják ki követeléseiket, még a legszélsőségesebb magyar irányzatok sem javasolnak fegyveres lázadást vagy beavatkozást.

Miközben a határokat Európa-szerte úgy radírozzák ki, mint a ceruzavonásokat, a ceruzával a lakosság megkérdezése nélkül megvont 1920-as magyar határok úgy tekintendők, mintha a Mindenható alkotta volna őket... Szent voltukra a magukat illetékeseknek tartó közegek időnként felemelt mutatóujjal figyelmeztetnek bennünket.

A szövetségesek által antidemokratikusan létrehozott Jugoszlávia felbomlását, Csehszlovákia kettészakadását a nyugati szemlélet ma már nem ellenzi. - De jaj legyen annak, aki akárcsak megkockáztatná a véleményét, hogy a trianoni határokon túli magyarságnak joga lenne rá, hogy autonómiáját, hovatartozását népszavazás útján kieszközölje, meghatározza... Míg Moldávia autonómiára való törekvése általános elismerésre tarthat számot, sőt Romániával való

egyesülése sem kizárt, addig az erdélyi magyarság problémája elsikkad.

Más szóval, ha a magyarokról van szó, megint kettős mértéket használ a világ, mialatt magyar külügyi szervek e sorskérdésben is, hősiezen (vagy gyáván) hallgatnak. Ezt a hallgatást megdöbbenve észleli a külföldre szakadt magyarság is. Néma gyermeknek-az anyja sem érti a szavát – még kevésbé a mostohája. Már pedig mi magyarok a Nyugat s az európai történelem mostohagyermekének számítunk, "köszönhetően" annak, hogy képtelenek vagyunk igazunkat hatásosan hallatni a világban, amely érdemeinket homokra írja, de "bűneinket" kőtáblára vési.

Szolgáljon ez az írás külföldről elhangzó vészkiáltásnak Magyarországra, olyanok felé, akik akarnak és tudnak az ideszakadt magyarsággal karöltve tenni valamit, hogy szülőházánk tükre ne sötét árnyakkal terhelten meredjen, hanem a régi fényét visszanyerve ragyogjon a nagyvilágba!

*

A Nyugatra Irányuló Propaganda Több Szintű Kell Legyen.

1. Kulturális. Erre valók például a külföldi magyar intézetek, egyetemi ösztöndíjak, tanárok meghívása, cserediák akció. Különösen a velünk foglalkozó személyeket kell meghívunk és tejbé-vajba fűroszteniünk. A románok nagyon ügyesen beférkőztek a nyugati egyetemekre. Alig van olyan fontos egyetem és főiskola, ahol nem volnának jelen. Nacionalista diákjaik, tanáraik, kutatóik elsősorban Románia érdekeit képviselik, tűzön-vízen keresztül. Remélem, a mi, külföldre kerülő diákjaink, tanáraink is hasonló módon védik hazájuk érdekeit. Ennek eddig, nem sok megnyilvánulását láthattuk.
2. Media: Ez egy kicsit nehezebb eset. Ugyanis a nyugati sajtóvilág magyarországi lapjai is baloldali elemek kezében vannak, akik nem sok teret engednek számunkra. Alapos felvilágosítási tevékenység, meghívások, ajándékok némileg enyhíthetnék ezt a keserű helyzetet. Különösen fontos lenne, ha a jobb-középhez sorolható újságírók, TV- és filmszakemberek is beszélnének idegen nyelveket – elfogadható szinten és ápolnák a nyugati kapcsolatokat. Fontos lenne figyelni a külföldi TV társaságok adásait. Nemcsak a számunkra kellemetlen programokat kellene azonnal és nyomatékosan szóvá tenni, de azokat is üdvözölnünk kellene, amelyek számunkra kedvező riportokat, filmeket mutatnak be. Mindkettőre van példa elég, különösen az előbbire.

Vannak ismert újságírók, szakértők (pundits), TV személyiségek, akik alkalmakként barátságosak irányunkban (Walter Cronkite + , Eric Margolis, stb.). Ezek kitüntetését már ajánlottam a KÜM egyes embereinek – nem sok sikerrel. Csak Cronkite és Jennings kapott levelet Mádl elnök úrtól, 2003 őszén.

3. Kormányok és politikai pártok: Mindennél fontosabb a külföldi kormányok és a mögöttük dolgozó kutatóintézetek (think tanks) jobb belátásra bírása. Igen ritka holló az a miniszterelnök, külügyminiszter, nagykövet, aki akár a legismertebb országok történelmét, közgazdaságát, kultúráját ismernék. Ezeket megfelelő anyaggal kellene ellátni, még zseni politikus korukban. Amint a hatalom árnyékába jutnak, el kell kezdeni felvilágosításukat. (Ebben próbál segíteni a Hunyadi Öcs. Mk. az angol nyelvű könyv és CD adományaival.)

A KÜM stratégiai osztálya – feltehetően – terveket készít minden elképzelhető külpolitikai eshetőségre. Az ő feladatuk volna olyan anyagok előkészítése amelyek alkalmasak volnának a külföldi kormányok meggyőzésére hasznosságunkról, sőt nélkülözhetetlenségünkéről. Ha lehet, olyan jövő alakító terveket kell készíteniük, amelyekben nekünk is döntő szerepünk lehetne.

Az ilyen stratégiai elképzeléseket mi nyugatiak is terjeszthetnénk, megfelelő helyeken és alkalmakkor, ha a KÜM hajlandó volna – akár sub rosa – alapon is kooperálni velünk.

4. Reagálás: Minden támadást azonnal és keményen vissza kell utasítani. Ezt azonban nem bejelenteni, hanem csinálni

kell. Néhány éve, amikor az a bizonyos magyarellenes Amnesty International hirdetés jelent meg a szlovén TV állomásokon (az egyik éppen a volt budapesti US nagykövetség, Mr. Palmer érdekeltségéhez tartozik, aki még ma is dühös, hogy nem ő kapta meg azt a bizonyos TV csatornát), az illetékes magyar kormányhivatal bejelentette, hogy ellenpropagandát fog kezdeni. Ezt azonnal leközlítették a hírügynökségek. Hadd nevéssenek mások is...

Az ellentámadásnak azonnalinak, meglepetésszerűnek, elsőprőnek kell lennie s több irányból kell indítani összehangoltan. De még ennél is jobb a megelőző akció.

Vegyük példának a Status Törvény körül kialakult műfelháborodást. Köztudomású, hogy a szlovákok, jugoszlávok, ukránok, horvátok és románok már régen gondoskodtak a határon kívül élő testvéreik jogairól és támogatásukról. Erről mindenki tudott, de senki sem tiltakozott ellenük, de még csak az újságokat sem rázta fel ez a hír. Arra viszont mérget lehetett venni, hogy ha a magyarok megpróbálnak valami ehhez hasonló törvényt alkotni, minden pokol el fog szabadulni.

Ez természetesen meg is történt. A reakció késlekedéséről ítélve, a külügyminisztériumot ez teljesen váratlanul érintette, az Országgyűlés Központról nem is beszélve. Talán csak két hónappal később kerültek elő a környező államok hasonló törvényeinek a szövegei, angol fordításban. Ez persze már késő volt, mert ezeket a román „műbalhé” megnyilvánulása után, azonnal el kellett volna juttatni a nemzetközi médiának, valamint az Európai Unió és a nagyhatalmak kormányainak. Ma már késő, mert már

az említettek egy részét is sikerült a románoknak a magyarok ellen uszítani. Azóta az a figyelem elterelődött valamelyest, így az ellenlépések elvesztették időszerűségük javarészét. Arra a bizonyos „lopott kabát” történetre hasonlít ez az eset. Egy év múlva már csak arra emlékeztek a nyugati vezetők, hogy ” ...igen, volt valami disznóság, amivel az izgága magyarok békétlenséget okoztak a BALKÁNON”.

Csak úgy, zárójelben említem a románok által minden határon kívüli románnak ajándékozott állampolgárságot. A „szoclib” magyar kormány hallgatott, mint a sír (hogy szalonképes maradjak). A „magyar” miniszterelnök és külügyminiszter pedig hazugságokkal és rémisztgetéssel buzdította szavazóit, hogy voksoljanak a népszavazáson, a hasonló magyar javaslattal szemben....

Az új kormány ígéretéhez híven, lehetővé tette a határainkon kívülrekedt testvéreinknek az állampolgárság könnyű és gyorsabb megszerzését.

A románok és szerbek hamarosan tudomásul vették a törvényt – hiszen nekik is van hasonló., de a szlovákok, vérszemet kapván a velük szemben tanúsított gyámoltalan magatartás miatt (Bős-Nagymaros, Benes dekrétumok, Malina Hedvig, Dunaszerdahely, Súlyom kitiltása, stb.) a szlovák állampolgárság megvonásával fenyegették meg a magyar állampolgárságot kérő véreinktől. Ezt az ígéretet be is tartották, ellen támadásunk nélkül!

Hazánk szálla minden európai nép szemében. Egy jól működő propaganda szervezetnek mindenre fel kell készülnie.

Kompromisszum

Nyugat, az USA nemkülönben, nem hiszi, hogy valakinek is teljesen igaza volna. Valahányszor szembetalálják magukat egy kellemetlen nemzetközi problémával, megkövetelik a sacrosanct compromissumot. Az igazsággal cseppet sem törődnek, hiszen – papírforma szerint – minden a legnagyobb rendben van a világon. Tehát, ha valaki követelésekkel áll elő a másik féllel szemben, annak valószínűleg úgyszincs teljesen igaza, rögtön utasítgatják a hadakozókat a kompromisszumos megoldásra. Erre kitűnő példa a Magyar-Román és Magyar-Szlovák Alapszerződés. A Magyar-Ukrán Alapszerződés a kényszer szülötte volt, hiszen akkoriban Magyarországnak egy olyan partnerre volt szüksége, amelyiknek a katonai ereje ellensúlyozni tudná a várhatóan felálló Kis-Antant (Jugoszlávia, Románia és Csehszlovákia) nyomasztó katonai fölényét. Így egy olyan kompromisszumra kényszerültünk, ami sajnos precedens értékűvé vált a későbbiek folyamán. (Erről jut eszembe: Az „ÖRÖK” szó és fogalom nem létezik a diplomáciában. Ugyanis a történelemben az egyetlen állandó factor a VÁLTOZÁS! A nyugati diplomaták körében az „örök” szó valószínűleg nevetőgörcsöt vált ki...

Amikor a Magyar-Román Alapszerződési tárgyalások zátonyra futottak, az amerikai követek Budapesten és Bukarestben, egy napon, nyíltan arra utasították a két kormányt, hogy azonnal kössenek egy kompromisszumos szerződést. Sajnos, a Horn kormány a régi reflexek alapján meghátrált és hanyatt-homlok elfogadta a román változatot, amely teljesen értéktelenítette magyar követeléseket, az

autonómia szó kihagyásával. A magyar-szlovák alapszerződéssel a „mi (Horn) Gyulánk” még nagyobb baklövést követett el. Állítólag úgy fogadta el a szlovák változatot, hogy el sem olvasta az aláírás előtt.

Ha az ember kompromisszumos megállapodásra számít – márpedig erre számítani kényszerülünk – az alapkövetelést többszöröseire kell emelni. Abból már lehet tisztességes alkura jutni.

Ha azzal ülünk le tárgyalni, hogy területi autonómiát kérünk testvéreink részére, mire számíthatunk „kompromisszumos alapon”? Semmire, legfeljebb egyéni autonómiára, ami egy doboz használt gyufát sem ér, mert végrehajthatatlan, ellenőrizhetetlen. Ha szankcionált területi autonómiát akarunk, határkiigazítást kell kérnünk, az 1910-i népszámlálás alapján.

Természetesen, ez óriási felzúdulást okozna. A környék valószínűleg még mozgósítana is, de... Nyugat komolyan venné a problémát és mindent elkövetne egy kompromisszum kikényszerítésére. Ha kitartunk és kemények maradunk, kikényszeríthetünk egy területi autonómiát. Ezzel a környező államok és mindannyiunk Trianon szindrómája is megszűnne, béke uralkodhatna az ideális megoldásig, azaz a határok légiesítéséig, ami a EU-hoz való csatlakozás kívánatos eredménye lett volna

Generáció Váltás

Általában húsz évenként lecserélődik a nemzetközi élet öregebb szereplőgárdája. A helyüket elfoglaló fiatalok már csak könyvekből, s az éjjelenként unalomig játszott, második világháborús TV propaganda filmekből meríti történelmi bölcsességét. Azaz, még a saját történelmüket sem tanulták meg tisztességesen a középiskolákban és az egyetemeken, nemhogy Európa vagy mondjuk – Japán történelmét. Diplomáciai tanfolyamokon szednek fel valami ismeretet a világ bajairól, de ne várjuk el, hogy Magyarországról valaha is hallottak volna olyat, ami nekünk is jó lenne. Például 56-ról s majd a 89-es határnyitásról talán csak legközelebbi szomszédaink tudnak – ha netán akarnak....

Nemrég egy „történelmi dokumentum film” hallgatta el Tökés László szerepét a temesvári eseményekkel kapcsolatban, az amerikai adókon. A magyar zsidó tragédiáról is csak azt mutatták be nemrég egy TV filmen, hogy milyen kegyetlenségeket követtek el a magyar katonák, csendőrök. A zsidómentéssel kapcsolatban csak és kizárólag Wallenbergről emlékeztek meg, Horthy szerepéről a deportálások letiltása kapcsán, vagy Angeló Rotta pápai nunciusról és segítőitársáról, Baránski Tiborról s a sok ezer magyar zsidómentő szerepéről egy szó sem hangzott el. Pedig Horthy legalább kétszázezret, mások pedig sok tízezret mentettek meg, igen gyakran maguk és családjuk életét tették kockára.

Nota bene, a film egyik szereplője a „magyarság nagy barátja”, a nemrég elhunyt Lantos US képviselő volt.

A dolgok mai állása szerint, sérelmeink orvoslására már csak azért sem lehet szó, mert a mai nyugati hatalomgyakorlók és a közvélemény nem is hallottak azokról. Amit most hallanak rólunk az hihetetlenül egyoldalú és kiferdített információ, ami határozottan kellemetlen számunkra.

A másik nagy károkozó számunkra az „szelektív kezelés”. A holokauszttal kapcsolatban csak minket emlegetnek úton-útfélen. Soha egy szót sem hallottam a románok borzalmas zsidóirtásáról. Ők, minden német segítség és unszolás nélkül, tisztán „önszorgalomból”, 250-400 000 zsidót öltek meg (Matatias Carp: The Romanian Holocaust). A szlovákok még 500 DM. fejpénzt is fizettek a németeknek, a zsidók elhurcolásáért. A sort folytathatnám, hiszen a franciák is erősen jeleskedtek ezen a téren, mint minden Quisling kormány Európában. Gondolom, Anne Frankot sem a magyarok árulták be a Gestapónak. Csak mi vagyunk a kiemelték.

Az Utódállamokra Irányított Propaganda:

A szomszédainkkal előbb-utóbb meg kell találunk egymás kezét. A Kárpát-medence minden népe egymásra van utalva gazdaságilag, politikailag, katonailag. Ez a tény egyetlen kívülálló hatalomnak sem tetszett és ma sem tetszik. Az elmúlt két évszázadban a Habsburgok, a franciák, az olaszok, a németek és az oroszok mindent elkövettek e környék szétzilálása érdekében. A Habsburgok a „divide et impera” rég bevált módszereivel uszították ellenünk a nemzetiségeket, elárulván az egyetlen nemszláv természetes szövetségeseiket – minket – pillanatnyi, vélt érdekeiknek megfelelően. Az oroszok a pánszlávizmus mézesmadzagját húzták el a csehek, szlovákok és szerbek orra előtt. A csehek még a tetejében abba a tévhitbe lovalták magukat, hogy ők lesznek majd a szláv birodalom vezető rétege. Az első világháború után pedig a franciák próbálták uralmuk alá hajtani az itteni népeket.

Valószínűleg, a huszadik század elején már semmit sem tehattünk volna ezen törekvések ellensúlyozására, vagy kiküszöbölésére. Vagy mégis?

Kétségtelen, hogy az osztrákok ellen vívott szabadságharcainkban nem volt sem idő sem lehetőség a kisebbségeinkkel behatóbban foglalkozni. Amikor erre mégis rákényszerültek vezetőink, már kifutottak az időből. Kossuth Lajos már csak akkor eszmélt rá a veszélyre, amikor a szabadságharc szomorú vége előrevetette árnyékát. Tisza István kétségbeesett erőfeszítései a kisebbségekkel való kiegyezés felé már nem igazán voltak kecsegtető lehetőségek.

A szerbek Jugoszláviát, az oláhok Nagy Romániát, a csehek pedig Csehszlovákiát akarták minden eszközzel megteremteni. A fiatal és naiv Jászi Oszkárt is kinevették a románok, amikor autonómiát ígért nekik, hiszen akkor már Erdély a kezükben volt...

Erdély ügyében talán mégiscsak tehetnénk valamit. Nem a teljes visszacsatolásra gondolok, hiszen rengeteg Regátbéli románt telepítettek be, eladták jópénzért a szászokat és a zsidókat még Ceausescu idejében. Mi pedig csökkenő számban vagyunk jelen. Azonban nem kellene elfeledkeznünk az erdélyi románokról. Nem hinném, hogy különösen nagy erőfeszítésbe kerülne őket rábeszélni egy önálló Erdélyben való elgondolásban vagy autonómiában. Számbeli többségük biztosítva lévén, semmi okuk nem volna a magyaroktól való félelemre, de megszabadulhatnának a regáti bevándorlók tömegétől, akik igencsak más népek számítanak, még az ő szemükben is. Erre már igen régen gondoltam, amikor Angliában és Kanadában az erdélyi románok inkább hozzánk húzódtak, nem pedig a regátiakhoz.

Valamit tennünk kell a magyarelles propaganda ellen. Ha az utódállamok történészei képtelenek a saját történelmüket leírni úgy ahogyan az bizonyíthatóan volt, nekünk kell megtenni helyettük. A Hunyadi Munkaközösségünk négy történelmi zsebkönyvet adott ki, szerb, román, ruszin és szlovák nyelven. Ezeket a zsebkönyveket javarészt a becsületos szerb, szlovák, román és ruszin történészek munkájára alapoztuk. Eddig 18,000 példányt osztottunk ki a határainkon túl. Támadásokat kaptunk ugyan a románoktól, de azok csak emocionális

dühkitöréseknek és átkozódásoknak minősíthetők. Így válaszra sem érdemesítjük őket.

A szerb Matica – miután belátták, hogy megcáfolni nem tudják a könyvet, úgy döntött, hogy nem vesznek tudomást róla..

A ruszinok mindentől eltekintve, nagyon örültek a könyvecskének mert ruszin és nem ukrán vagy orosz nyelven adtuk ki.

Ezen a téren sokkal többet is lehetne tenni. Nem tízennyolcezer, hanem másfél millió példányban kellett volna kinyomtatni és ingyen terjeszteni e könyvecskéket! A kormányaink azonban nem mernek hozzányúlni a témához, mert még bennük van a kommunista éra beidegződése: „Nem szabad a csehek, szlovákok, románok, szerbek érzékenységét bántani”. Még mindig is itt tartunk! Azok pedig nyugodtan sértegethetnek, rugdoshatnak bennünket kényük-kedvük szerint, nap, mint nap.

Ez a cikk minta is lehetne:
A Szlovákok Tájékoztatására

Szélsőséges szlovák és román politikusok minden helyi és képviselő választás előtt előveszik a “magyar kártyát”. Felszítják a Matica Slovenská és más sovinszta szervezetek által táplált magyar gyűlöletet és hangos akcióba kezdenek. Ilyenkor kipécéznék egy ügyet vagy személyt és hangos akcióba kezdenek. Még akkor is, ha tudják, előbb-utóbb el kell hallgatni vagy megszüntetni a botrány további fejleményeit. Ehhez az olcsó, de mindkét nép számára káros handabandát a történelem szemétdombjára kell dobni. A népeink között már annyira elmérgesedett a viszony, hogy az okok felderítése és elismerése nélkül nem remélhetünk haladást. Talán ezt szolgálná az alanti cikk, ha hajlandók lennének ezeket az adatokat fontolóra venni.

Több, mint ezeregyszáz éve meg- vagy visszaérkeztek a Kárpát-medencébe a magyarok. Hét törzsről szól a krónika, de valójában lehetett az több is. Az itt élő gyér lakosság között voltak germánok, rómaiak, szlávok, főként a rokonaink, a hunok, avarok és székelyek. Az idők folyamán, be- vagy visszatelepülőkkel, avarokkal, székelyekkel összeállt a magyar nemzet.

A szlovák történelem is hasonlóan alakult. Ezeregyszáz év alatt, a Kárpátmedencébe betódult cseh, morva, lengyel, szlovén, horvát (tót), szorb, huszita, német, ruszin, ukrán nép lassan nemzetté vált, a tizenkilencedik században közös irodalmi nyelvet teremtett magának. Mindez a "rettenetes magyar elnyomás alatt" történt a kormány orra előtt.

Ugyanebben az időben az angolok megfosztották állami létüktől, nyelvüktől a velszeket (kymri), skótokat és az íreket. Olyan sikeresek voltak, hogy a már 1936 óta önálló Írország lakosainak csak talán tíz százaléka beszéli tisztességesen saját ősi nyelvét. A skótok és velszek sem jártak jobban.

A "Nagy Francia Forradalom" (Szabadság-Testvériség-Egyenlőség) "feltalálta" az addig ismeretlen államformát, a "nemzetállamot". Akkoriban és még sokáig, a gallok kisebbségben voltak Franciaország területén. A németek, korzikaiak, baszkok, okcitánok (provanszalok), normannok, olaszok, bretonok, stb. a lakosság több, mint felét tették ki. Ez nem zavarta forradalmi kormányt, sőt "javítani" akartak a helyzeten, akár erőszakkal is.

Betiltották az összes nem-francia nyelvű iskolát, aminek véres következményei lettek. A bretonok fellázdak az önkényuralom ellen és évekig harcoltak nyelvükért, iskolájukért és egyházukért.

A lázadás leverésére küldött, az ország söpredékéből verbuvált fegyveres rablóbanda, Turreau tábornok vezetésével egész falvak, városok lakóit mészárolta le. Vendée járás neve, amelynek a teljes lakosságát kiirtották

borzalmas körülmények között, kitörülhetetlen a bretonok emlékezetéből. Ha valaki kíváncsi rá, üsse be Turreau vagy Vendée szavakat a Google keresőbe. Előtte azonban ajánlatos egy idegszorongó bevétele...

Kedves szlovákok! Ha ezt mi csináltuk volna Önökkel, joguk lenne a panaszra és jól megalapozott a bocsánatkérési kívánság. De mi ezt nem tettük Önökkel. Az első világháború előtti néhány évtizedben történtek ugyan számtalan eredménytelen kísérletek a kormány részéről a lassan öntudatosodó és a pánszlávizmusnak bedülő vékony szlovák vezetőréteg elnyomására. Mindez azonban eltörpült Csehszlovákia, majd az önálló Szlovákia vad, tűzzel-vassal, törvénytelenül és embertelenül véghezvitt magyarellenes intézkedései mellett.

A "magyar elnyomás" mítosza Trianon óta állandó fejlődésben van. Ma már az a hír járja, hogy minden magyar tanító felfofozott minden magyarul nem tudó nebulót. Csak az a szépséghibája ennek a vádnak, hogy a nemzetiségek nyelvén oktató iskolákban nem magyarok tanítottak. A Matica és az ultra-jobb pártok ideológusai minden magyarellenes intézkedést az "ezeréves szenvedés" dajkameséjével magyaráznak és indokolnak.

Az unos-untalan hangoztatott vádak: a Rózsahegy melletti csendőrsortűz (szlovák csendőrök, szlovák hadnagy parancsnok), a három kis szlovák gimnázium betiltása (amelyekben magyar gyűlöletet tanítottak), a szlovák kettős-keresztes címer "elrablása" mára nemcsak a szlovákok,

hanem a gátlástalan propagandájuk nyomán a nyugatiak agyába is befészkelte magát.

De álljon itt egy igen autentikus szlovák vezető (akinek az alanti szavait legszívesebben letagadnák az önök magyarfaló politikusai és tanárai), Hlinka páter néhány mondata (Párizs, 1920), a magyar-szlovák-cseh viszonyról:

"But in three months, indeed, after only three weeks, the veil was lifted. In this short time we have suffered more from the high-handed Czechs than we did from the Magyars in a thousand years. Now we know: Extra Hungariam non est vita (outside of Hungary there is no life). Remember these words, time will prove their truth. Benes is an ambitious knave." ("SUITORS AND SUPPLIANTS" by Stephen BONSAL amerikai diplomata Prentic Hall Inc.-New York,)

Ami magyarul így hangzik: *"De három hónap alatt, valójában három hét után, a fátyol felemelkedett. Ilyen rövid idő alatt többet szenvedtünk a pökhendi csehektől, mint ezer év alatt a magyaroktól. Most tudjuk, hogy Hungárián kívül nincs élet. Emlékezzen ezekre a szavakra (Bonsal), mert az idő igazolni fogja ezeket. Beneš egy törtető csaló."*

Őnök közül sokan igen nagyra becsülik Hlinka Páttert, az első Szlovák Köztársaság megalapozóját (megalapítója nem lehetett, mert akkor már halott volt. 1938-ban hunyt el!), de valószínűleg nem tudják, vagy nem akarják tudni, Hlinka végső soron, a magyar Korona alatt akart maradni, néhány északi, teljesen szlovákok által lakott megye teljes autonómiájával.

Ha kíváncsiak Hlinka további mondanivalójára, szívesen elküldjük Önöknek a teljes szöveget.

Valószínűleg arról sem tudnak (vagy akarnak tudni), hogy 1938-ban az alakulóban lévő szlovák állam Budapestre küldte Milan Hodža nevű ismert és nagyon tehetséges politikusukat, hogy tárgyaljon a magyar kormánnyal egy autonóm tartományként alakuló Szlovákia esetleges társországi viszonyáról. Ez csak a németek tiltakozása miatt nem valósult meg. Hitler egy vazallus államot akart kikényszeríteni az Önök számára. Ez persze sikerült is neki...

Ne feledjék: akkoriban Szlovákia lakosságának jó része élt még a történelmi Magyarország területén és BARÁTI érzelmekkel gondolt a magyar testvérnépre, akikkel nem csak ezer évig élt együtt, de 1848-49-ben és az első világháború lövészárkaiban is együtt harcoltak, szenvedtek.

A magyar-szlovák együttélés történetének szégyenteljes meghamisítása mellett, még más is van a szlovák, magyargyűlöletből élő szélsőségesek rovásán:

1. A magyarok által lakott területek bekebelezése 1918-ban, ami minden nemzetközi- emberi- és közösségi jog ellenes. Hol van az a népek önrendelkezési joga, amit maguknak követeltek, de hallani sem akarnak azok másokra való alkalmazásáról?

2. A "Beneši Dekrétumok" még ma is élnek, szerves részét alkotják a szlovák (és cseh) jogrendnek. A magyarok jogfosztásának eszköze volt, a kollektív bűnösség elvén alapult. Ezen túlmenően a magyar egyéni és közösségi javak

elkobzásának az alapja. Ezt a szégyent az Önök parlamentje bebetonozta, az emberi jogok nagyobb dicsőségére.

3. A kierőszakolt lakosságcsere.

4. Kb. negyvenezer magyar embertelen körülmények közötti áttelepítése a Szudéta vidékre.

5 Gyilkosságok, amelyek messze felülmúlják a híres - az egész világon szétkürtölt - csendőr-sortűz áldozatainak számát:

a. Pozsonyligetfalu: 90 fegyvertelen, hazatérő erdélyi levente lemészárlása és kirablása.

b. Dobsina lakosságának egy részének (kb. 120 személy) lemészárlása a cseh határ másik oldalán

c. Hogyan is történt Pozsony magyar lakossága nagyobbik részének a kitelepítése Pozsonyligetfaluba? Az ottani tábori orvos jelentése szerint az internáló táborban rendkívül nagy volt a gyermekhalandóság a rettenetesen rossz ellátás miatt. Kik voltak abban az internáló táborban?

6. Hány magyar iskolát zártak be 1919-óta? Össze tudják még számolni?

7. Hány hektár földet és más ingatlant raboltak el véglegesen a magyaroktól?

8. Az évszázadok során számtalan szlovák nemzetiségű püspöke, sőt hercegprímása volt a magyarországi katolikus egyháznak. Hány magyar származású püspöke van ma a szlovákiai magyaroknak? Ha nem tudják, elárulom: Egy sem!

Talán ideje volna szembenézniök a magyar-gyűlöletre épített történelmi mítoszaikkal is. Az elfogadott magyar

történetírás soha sem követelte vissza Alsó-Felső Ausztriát és Karintiát azon a címen, hogy azok magyar fennhatóság alatt voltak vagy száz évig és településeink, váraink voltak ott. Önök viszont szemrebbenés nélkül igénylik vissza "Szvatoptluk örökségét". Ennek persze lassan, de biztosan vége fog szakadni a külföldi és becsületes szlovák történészek munkái alapján. Talán nem volna felesleges néhány - a Matica emlőin nevelkedett történészüknél elolvasni, a német Martin Eggers könyvét: "Das Grossmährisches Reich. Realität oder Fiction?"

Aztán ott vannak a Nagy Károly birodalmának kémjelentései és adóívei Aachenben... Persze ezeket nem kutatják, mert nem fedik "óslakos" elméletüket.

Nekünk, magyaroknak ezeregy száz éves írott történelmünk van, amelynek később önök is részesei lettek. A mi királyaink az Önök királyai is voltak. A Szentkorona alatt Önöknek ugyanolyan jogok jártak, mint bárkinek a Kárpát-medencében. Csak ne próbáljanak mai jogokat követelni visszamenőleg a hűbéri társadalom idejére, mert azok igencsak egyformák voltak egész Európában. Ha mi jobbágyok voltunk, Önök is azok voltak, ha szabadok, Önök is szabadok voltak. Ha a földesuraik keményen bántak magukkal, mivelünk sem különbül. Panaszra nincs okuk.

Szlovákiai utaim során számtalan ellenséges megnyilvánulással találkoztam, ami erősen gondolkozóba ejtett. Ugyanis addigi tapasztalataim alapján ezeket érthetetlennek találtam.

Nekünk talán csak a szovjetekkel, szerbekkel és a románokkal kapcsolatban van ellenséges érzületünk, de az soha sem nyilvánul meg az egyéni érintkezés szintjén. Voltak munkatársaim mindhárom népből. Sokszor együtt ültünk az irodai étkezdében, de eszünkbe nem jutott szóban vagy magatartásban kifejezni egymás népei iránti ellenszenvünket. Észak Szlovákiában viszont ez napirenden volt.

A szlovák emberrel soha semmi bajunk nem volt. A magyar-gyűlöletből élő politikus, pedagógus, újságíró annál nagyobb, majdnem jóvátehetetlen kárt okozott a két nép hagyományosan jóviszonyában. Ha ezt valaha is sikerülne visszajára fordítani, mindkét népnek óriási hasznára lenne.

Előbb-utóbb, a legelfogultabb szlovák nacionalista is rá fog jönni, hogy népeink egymásra vannak utalva politikai, és gazdasági síkon egyaránt.

Ha a szlovákok feladják erőszakos magyar-irtási kísérletüket. és teljes autonómiát adnak nekik, örök barátság lenne a részünk.

A határok lassan elmosódnak, de az etnikai határok hosszú évszázadokra megmaradnak, a biológia törvényei szerint, ha erőszakkal nem avatkoznak a természet menetébe.

Bármit is tesznek az önök sovinszta vezetői, a szlovák népet sohasem fogjuk ellenségnek tartani, legfeljebb egy ideiglenesen elvesztett barátunk

Bűnös nemzet?

Még ma, a XXI. században is ott lebeg a fejünk fölött a bűnös nemzet alaptalan vádja... Nem is csoda, hiszen a mai egyetemi tanárok jó része a moszkovita Andics Erzsébet, Révai József, és Molnár Erik garázdálkodása idején szívták magukba a burkolt, vagy nyílt magyargyűlöletet. Sokuknak még ma sem jutott eszébe, hogy tüzetesebben kutasson a hiteles magyar történelmi múlt – lett legyen szó akár a közelmúltról – felderítése érdekében. Ha beütjük az Internet keresőbe ezt a két szót, számos pro és contra cikk ugrik elő.

Az akkori történészek legnagyobb része elhallgatta a témát, vagy vonalasan tört pálcát az egész nemzet fölött. Minden rossz és bűnös volt, amit csináltunk. A magyar történelmet egyszerűen kivették az európai környezetből. Történelem könyveinket olvasgatván az a kényszerképzetünk támad, hogy Magyarország a Mars bolygó egyik kiszáradt tengerének a szigetén található. Ha mégis kapcsolódunk Európához, az csak kárunkra van, mert mindenki jobb, szebb és tisztességesebb volt nálunk. Szerintük!

Nos, Mi Az Igazság?

A németek által megszállt Európában, – kivétel nélkül minden állam együttműködött velük. A németek szolgálatába lépett norvég miniszterelnökről (Vidkun Quisling) nevezték el a kollaboráló államférfiakat quislingnek. A Gestapo besúgó rendszere nagyszerűen működött Athéntól Narvikig, Párizstól

Bukarestig. A zsidókat minden állam nagy lelkesedéssel szolgáltatta ki a németeknek.

Az antiszemitizmus nem volt magyar találmány. Nehéz elhinni, de Roosevelttel amerikai elnök sem lelkesedett értük. Joseph E. Persico, ismert amerikai történész-író a „Roosevelt titkos háborúja” (Roosevelt's Secret War, Random House Trade Paperbacks/New York 2002, ISBN 0-375-76126-8) című könyvben eddig jórészt ismeretlen tényeket közöl. Szemelvények:

1. 218. oldal A St. Louis. Hamburg. Amerika hajón 1939 májusában menekülő 930 zsidót nem engedték partra szállni az USA kikötőiben, de Kubában, Kanadában sem. A Rooseveltnak írott távirat válasz nélkül maradt. Vissza kellett térniük Európába, ahol sokan a holocaust áldozatai lettek.
2. 218 oldal FDR ajánlotta Morgenthau-nak: talán Kamerunban kellene letelepíteni a zsidókat. Ott csodálatos sík felvidék és fű (!) van. Az egész országot felfedezték, felkutatták készen (van a telepítésre)
3. 219-220 oldal. Észak Afrika megszállása után Rabatban a francia pk. tábormoknak az alanti kijelentést tette: A hivatásokban (orvosi, ügyvédi) pályán működő zsidók számát vissza kellene szorítani a lakossághoz viszonyított százalékukra. Ez a terv megelőzné a német problémát, ahol a zsidóság a népességnek csak néhány százalékát teszi ki, de az orvosok, ügyvédek, tanárok és professzoroknak közel fele volt zsidó... Mondotta Roosevelt.

Ezek elképesztő tények, nem illik bele a nyugati világról alkotott álmképünkbe. Ehhez képest a mi „numerus claususunk” és a II. zsidótörvényünk gyerekjátéknak tűnik.

Ebben a könyvben a hírhedt Morgenthau tervet is ledorongolják FDR mellett mások is. „Ennek a tervek a publikálása tíz új német hadosztály erejével egyenlő” mondotta az elnök.

Azt viszont már nem ismerte el, hogy a Casablancában meghirdetett „feltétel nélküli megadás” elve oktanul meghosszabbította a háborút, sok millió ember halálát és mérhetetlen anyagi pusztulást okozta, köztük angol és amerikai katona és a magyarn zsidók halálát is.

Eisenhower mondta ezzel kapcsolatban: (Persico, 235. oldal): „Ha választani kell a bitófa és hús bajonett megrohanása között, inkább a hús bajonettet kell választani.”

Ezt csak azért kell említeni, hogy a magyar vezetés dilemmáját érzékelhessük valamelyest. Akkoriban – amerikai közmondást idézve, választhattunk két rossz között. Ami természetesen nem mentheti a nyilas borzalmakat.

Semleges (?) Államok

Hitlerék egyszerűen képtelenek lettek volna háborút viselni huzamosabb ideig, a svéd vasérc, golyóscsapágy, majd később főként az ahhoz való acél, a svájci tüzérségi óraművek és a török krómérc nélkül. A svéd Kiruna és más bányákból ömlött a kitűnő minőségű vasérc, amíg a Balti tengeren és a norvég partok mellett lehetett szállítani.

A svájci Schaffhausen millió számra ontotta a gránát időzítő óraműveket, amíg az Amerikai Légierő „tévedésből”

szét nem bombázta az üzemek nagy részét. Persze más városokban lévő üzemek is tevékenykedtek ebben a jó üzletben.

A törökök pedig vidáman szállították a krómércet százezer tonnaszámba Hitleréknek. Annak ellenére, hogy a Anglia és az USA mindent(?) megtett, hogy megakadályozza ennek a rendkívül fontos hadianyagnak a forgalmát.

Nyugodtan állíthatjuk, ha a nyugati hatalmak valóban meg akarták volna rövidíteni a háborút, ennek a három hadianyagnak a szállítását meg tudták volna akadályozni, akár fegyveres beavatkozással is. Miért nem tették?

Ami A Szomszéd „Győztes” Államok „Dicső” Tetteit Illet, Nem Árt Sorra Venni Azokat Sem.

Szlovákia: Tiso páter vezetésével lelkes szervilitással vették át a német ideológiát. Minden elszállított zsidó után 500 DM-et fizettek a németeknek. A németeknek engedélyt adtak utjaik és vasútvonalaik használatára a lengyel háború idején. (Ezt mi megtagadtuk, Hitler legnagyobb dühére.) A németekkel együtt, – pár nappal később – támadták meg a Szovjetuniót.

Románia: A zsidóirtást a Vasgárda kezdte, majd a román hadsereg folytatta. Bizonyítottan, 250-400 000 zsidót öltek meg, borzalmas körülmények között. Mindezt a legcsekélyebb német ösztönzés és segítség nélkül. (A németek csak később

kapcsolódtak be a romániai zsidóirtásba.) Ezt következetesen tagadták 2004-ig, amikor a zsidó szervezetek nyomására bevallották rémtetteiket és a kormányfő bocsánatot kért a zsidóságtól. Ennek az önkéntes akciónak a leírását olvashatjuk Matatias Carp: „A Román Holocaust” című könyvében, ami magyarul és angolul is megjelent. Ugyancsak megírta ennek történetét Randolph Braham amerikai professzor is és még sokan mások.

1941-ben, a németekkel együtt támadták meg a Szovjetuniót. Azonban amikor a Nyugattal folytatott titkos béketárgyalások alkalmával a románoknak egyértelműen tudomásukra hozták, hogy a Szovjetunióhoz forduljanak, 1944 júliusában átálltak a szovjetek oldalára. Jutalmul megkapták Erdély északi részét is.

Az orosz csapatok nyomán beözönlő Maniu gárdisták borzalmas vérfürdőt rendeztek a magyarok között. Ezt még a Vörös hadsereg parancsnokai is megsokallták, és kitiltották néhány hónapra a román közigazgatást Erdélyből, ahol szovjet katonai fennhatóság alatt román-magyar kormány alakult. (1942-44 között az Amerikai Egyesült Államok és Anglia is támogatta egy önálló Erdély megeremtését.)

Szerbek: Tito szerb partizánjai:

Itt álljunk meg egy pillanatra és nézzük meg, hogyan és miért nyúltak a kommunisták a partizán hadviselés minden emberiségét kizáró eszközhöz:

1941-ben, Bácska visszaszerzése után, a helyi szerbek és a (Trianoni békediktátum tiltó rendelkezései ellenére behozott) telepések (dobrovoljácok), a titoista partizánok és a királyi csetnikek kezdték a gyilkolást. Régi, nemzetközi

joggyakorlatnak megfelelően, az vállalja a teljes felelőséget, aki az ilyen hadviselést elkezd. De! A győztest senki sem fogja felelőségre vonni, csak a vesztest.

Ukrajna és a vietnami háború óta, első kézből tudjuk, hogyan szervezik a partizánokat, ahol a jó búvóhelyeket kínáló terep ezt lehetővé teszi.

A partizánok szervezését néhány kemény, gyilkolásra és kegyetlenségre hajlamos helyi származású, jól képzett katona kezdi. Éjjel besurrannak a faluba, felkeltenek néhány kiszemelt férfit és közlik velük, hogy attól kezdve a partizán hadsereg tagjai. A feladatokat pedig jobb, ha gondolkodás nélkül teljesítik, különben parancs megtagadásért kivézik őket.

Kevesen tagadják meg ezt a „behívót”, de akik mégis megteszik, ott helyben a családjuk előtt ölik meg. Ennek persze híre megy és mások már nem merik megtagadni a parancsok teljesítését. Az ilyenén beszervezett „patrióták” nappal végzik munkájukat a földeken, éjjel pedig felássák a géppisztolyt és teszik dolgukat, ha nem is nagy lelkesedéssel.

Elsőnek azokkal végeznek, akik hivatalos kapcsolatban vannak azaz „együtműködnek a megszállókkal“, bírók, jegyzők, postások, tanítók, stb.. Aztán a csendőrök, rendőrök, katonák következnek. Először megölnék egy őrt, az éj leple alatt. Parancs szerint, meg is csonkítják, gyalázzák a holttestet, hogy az áldozat bajtársait lehető legnagyobb mértékben feldühítsék.

Ekkor a rend fenntartásáért felelős parancsnok nyomozást rendel el. A feldühített emberei kemény nyomozásba kezdenek, bajtársuk borzalmas halálát megbosszulandó.

Valaki persze a valószínű kínzások következtében vagy bevallja bűnét, vagy másokat vádol az elkövetéssel. Ezeket jobbik esetben átadják a nyomozóknak, rosszabbik esetben pedig „szökés közben” agyonlövik, vagy pedig „felakasztotta magát a zárkában” alapon intézik el.

A partizánok most felemelik a tétet. „Megtorlásul” egész csendőr őrsöt gyilkolnak meg a helyi „önkéntesek” segítségével.

Ettől kezdve elszabadul a pokol. Azokban a vegyes lakosságú helységekből, ahol évszázadokon keresztül aránylag békében éltek az emberek, az ellenséges érzület és gyűlölet lesz úrrá. Már senki sem bízik szomszédjában.

A veszteségek halmozódásával félelem, a düh a megtorlás vágya feszíti a fegyveres erők minden tagját. Az elrendelt rendteremtő akció során minden szenvedély, bosszúvágy felszínre tör s válogatás nélküli öldöklés elkezdődik. Ez történt Újvidéken is.

Ezzel a partizán akció elérte politikai célját. Néhány nap múlva az egész világ értesült a magyar fegyveres erők vérengzéséről, amely során kb. 1300 (a szerbek szerint- 3200) szerbet, zsidót, magyart, kommunistát öltek meg. A borzalmat kiváltó provokációkról – természetesen – mélyen hallgatnak.

Katonailag csak kényelmetlenséget okoz a partizán a sűrűn lakott, sík terepen. Egy jól megszervezett, szabotázsakció a gyárak, áramfejlesztők, hidak, közlekedési csomópontok ellen, sokkal hatásosabb és kevesebb áldozatba kerül. De a cél elsősorban nem katonai. Tito partizánjai remekeltek a német és a velük szövetséges szerb erők elől való visszavonulásban

és kitérésben, de nyílt terepen, ahol a klasszikus gyalogság szerepében kellett volna harcolniuk, nem sokat értek.

A háború végén azonban jöttek a partizánok a szovjet hadsereg nyomában. Rávetették magukat a védtelen és ártatlanságuk tudatában otthon maradt magyarokra, horvátokra, nemrég betelepített csángókra, ruszinokra, németekre és Mihajlovics csetnikjeire. Válogatás nélküli öldöklés vette kezdetét, hűen nemzeti ösztönükhöz és kommunista elveikhez. Több egybehangzó vélemény szerint (Cseres Tibor: Vérbosszú Bácskában, Matuska Szilveszter: Megtorlás, stb) kb.. 40 000 magyart öltek meg, borzalmas körülmények között.

Vietnámban a helyzet sokban különbözött ugyan, de lényegében ott is ugyanígy működött a partizánok szervezése. A terep kitűnő volt az orvtámadások megrendezésére, búvóhelyek, a lakosság homogenitása és idegen gyűlölete nagyobb határfokot biztosított.

A Viet Kong vezetősége tudta, hogy klasszikus háborút nem tud viselni, tehát a partizán akciókkal harcolt az amerikaiak ellen. Alkalmazták Mao elveit és tapasztalatait a kegyetlenségig. A szegény parasztnak, akinek a legfőbb vágya a béke és földje művelése volt, nem volt választása. Vagy a partizánok ölték meg, ha nem akart harcolni, vagy az amerikaiak, ha tette. Az 58 000 amerikai áldozatnak legnagyobb részét a paraszt partizánok ölték meg, akik nem akartak sem ölni, sem halni.

A valódi háborús bűnösök nem a magyar Kovács őrmester volt Újvidéken vagy Zsablyán, nem az amerikai Calley hadnagy Mi Lay faluban. Borzalmas tettekre magyarázat van,

de mentség nincs. Nem szabad azonban elfelejtenünk, milyen megpróbáltatásokon mentek keresztül. Az azonnali szörnyű és értelmetlen halál minden ház, bokor mögött ott leselkedett, ami talán megváltás is lett volna. De roncsolás, csonkítás is napirenden volt, talán egy vietnami lány keze által, akit a partizánok kényszerítettek ebbe a szörnyű helyzetbe.

A nemzetközi jog szerinti háború is maga a borzalom és az értelmetlenség. A partizán háború a poklok pokla. Azért pedig azok felelősek, akik kultuszt csináltak belőle: Stalin, Mao, Ho Si Minh, Tito és bűntársaik, akik előre megfontoltan rákényszerítették az emberiségre ezt a borzalmat.

**

Hosszas partizán provokációk és gyilkosságok miatt, a magyar fegyveres erők razziát rendeztek Újvidéken, ami sajnálatosan vérengzéssé fajult, minek során 1300 (a szerbek szerint 3500) szerb, zsidó és kommunista lelte halálát. Ez méreteiben nagyobb volt, mint az Amerikai Hadsereg Mi Lay-i (VietNam) hasonló módszerekkel kiváltott vérengzése volt, de ugyanolyan okai voltak.

Amint említettük, 1944 őszén, a Szovjet hadsereg nyomában beszivárgó partizánok megtorlásként kb. 40 000 (negyvenezer) magyart öltek meg, balkáni módszerekkel. Ezen áldozatokat 2006 áprilisában rehabilitálta a szerb kormány és kártérítést helyezett kilátásba az áldozatok hozzátartozóinak. Nota bene: Az áldozatok emlékének állított emlékműveket, kereszteteket, a szerb sovinszták rendszeresen meggyalázzák, ledöntik és összetörik. Viszont az újvidéki híd közelében emlékműveket állítottak a magyar vérengzés áldozatainak, s

azt minden odatévedő külföldinek megmutatják. A maguk több mint tízszeres népiirtásáról pedig szemérmesen hallgatnak.

Csehek: Annak ellenére, hogy a cseh hadsereg több és modernebb fegyverrel volt felszerelve, mint a német, egy puskalövés nélkül adták meg magukat a németeknek.

Az egész háborút megúszták említésre méltó veszteség nélkül (Lidice). A német hadigépezetet mukkanás nélkül, megbízható módon ellátták fegyverekkel és lőszerrel. Több tízezer teherautó, harckocsi, rohamlöveg, löveg, lőszerrel milliói özönlöttek ki a cseh gyárakból a Wehrmacht részére.

Amikor a Szovjet hadsereg megérkezett – a szerbek után másodikként Európában – testvérként fogadták és védelmében nekiláttak a németek lemészárlásának és kiűzésének. ALAPOS MUNKÁT VÉGEZTEK. Ha valaki kíváncsi a számokra és a borzalmakra, amiket a „kulturált” csehek elkövettek, könnyen megtalálhatja az adatokat a Szudétánémet szervezetek honlapjain, vagy üsse be a Google keresőbe az „Usti nad Labem” vagy a „Brno death marsh” szavakat mintának.

Nem csak németeket öltek és telepítettek ki, de magyarokat is. Sajnálatos, hogy napjainkig csak a Pozsonyligetfalu árkaiban lemészárolt és kirabolt 90 erdélyi magyar levente és Dobsina magyar valamint német férfi lakosainak a lemészárlása van dokumentálva. Több ezer magyar férfi gyanított kivégzése még nyomozásra vár. Ugyancsak érdemes elolvasni Konstantin Sakharov cári tábornok könyvét az első világháborús Cseh Légió szibériai viselt dolgairól. Az orosz államkincstár aranya jórészenek és minden mozdítható tárgy,

gépezet, érték elablása mellett a magyarok gyilkolásával is lelkesedéssel foglalkoztak.

Itt kell emlékeztetnünk az olvasót arra az évszázados íratlan törvényre, hogy a „szemet-szemért” alapon elkövetett kínzások és gyilkosságok, a megtorlót az eredeti büntett elkövetőinek az erkölcsi szintje alá süllyeszti.

**Mit Is Csináltunk Mi Magyarok,
Akiket Előszeregettel Neveznek Hazai
És Külföldi Politikusok És Történészek
Bűnös Nemzetnek?**

A Szovjet elleni háborúba lépésünknek több oka volt. Íme néhány:

1. 1941-ben még nem lehetett biztosan tudni, ki nyeri meg a háborút. Anglia egyedül állt a németekkel szemben. Az USA közvéleménye a legkisebb hajlandóságot sem mutatta a beavatkozásra a Pearl Harbor elleni japán támadásig (1941. december 7.).
2. A románok és a szlovákok már a háború első napjaiban csatlakoztak a németekhez. Erre való tekintettel vezetésünk nem akarta megkockáztatni az esetleges győzelemből való kimaradást vagy **megszállást**.
3. Hitler tudomására hozta Antonescu román diktátornak, hogy az kapja meg Erdély másik felét, aki a legnagyobb áldozatot hozza az orosz háborúban.
4. Hitlernek tervei voltak Magyarország megszállására (eleinte szlovák és román csapatok bevonásával), ha az nem vesz részt a hadjáratban. Ez meg is valósult volna, amikor 41 őszén látták, hogy nem sikerült megsemmisíteni a vörös hadsereget.
5. **Horthy tanácsadóit arra készítette a német megszállás réme, hogy rábeszéljék a minimális erővel való részvételre, amely megmentheti a magyar zsidók életét is. Gondoljunk arra, hogy Horthyt nem állították a Nürnbergi Bíróság elé, és élete végéig Chorin Ferenc,**

Kornfeld Mór és társaik egy alapítványon keresztül tartották el a portugáliai Estorilban.

Amit Soha Nem Vettek Figyelembe

1. Közel 200,000 lengyel menekültet fogadtunk be és tettük lehetővé továbbutazásukat, hogy az angolok által felállított Anders hadseregben harcoljanak tovább a németek ellen., Akik nem mentek tovább, nyugodtan élhettek Magyarországon. Az egyetlen lengyel középiskola is Magyarországon működött akkoriban Balatonbogláron.
2. Francia, olasz (!), és zsidó menekülteket is ezerszámra fogadtuk be és védtük egészen a német megszállásig (1944. március 19), de még azon túl is, legtöbbször a helyi hatóságok hallgatóságos beleegyezésével.
3. A magyar léghárítás nem lépett akcióba az átrepülő angolszász bombázók ellen, Magyarország bombázásának a napjáig (1944. április 3).
4. A foglyul ejtett angolszász repülő személyzetet nem adtuk át a németeknek, hanem dunántúli kastélyokban helyeztük el őket, és lehetővé tettük menekülésüket.
5. A magyar kormányok több alkalommal kapcsolatban voltak az angolszász szövetségekkel. Felajánlották a fegyverletételt vagy a csatlakozást, amint a határainkhoz érnek. (Laura-Louise Veress: „Clear the Line”.ISBN1-57087-207-4. És más művek.)
6. A német megszállás, 1944. március 19. után kezdődött a magyar zsidóság kálváriája. De amikor a német hadsereg zöme kivonult, Horthy leállította a deportálásokat.

7. Eichman, az „Endlösung” végrehajtója mondta Izraelben, hogy az egész megszállt Európában, csak Horthyék merték őt kiutasítani az országból.
8. Miért nem ugrottunk ki a háborúból? Erre, többek között, a brit külügyminisztérium egy nemrég felszabadított titkos jelentése adhat némi következtetésre okot. Egy Mr. Randal nevű magasabb beosztású úr jelentette, (értelemszerű fordításban):

„1943. október 14

A Zsidó Ügynökség (Jewish Agency) megbízásából Namier professzor kérte, hogy ne kényszerítsük a magyar kormányt az idő előtti kiugrásra mert ez német megszállást eredményezhetne. Ez pedig a 800,000 zsidó megsemmisítéséhez vezethetne, akik most relatív biztonságban élnek Magyarországon.

Mr. Randal említette, hogy ez már oka lehet annak, hogy a magyar kormány nem közeledett a Szövetségesekhez...

Dr. Namier reménykedik, hogy a magyar kormány nem mozdul, amíg a németek (egy kiugrási kísérletre) reagálni tudnának.

Reg.:) 012035/385/21î”

Kérdés: Mi lett volna a zsidók és cigányok sorsa, ha a Gyorshadtest, majd később a Második hadsereg nem megy ki a frontra?

Nos, kik is voltak a bűnösök?

UTÓSZÓ:

Sokan vádolnak minket azzal, hogy nem tettünk meg mindent a zsidó honfitársaink megmentése érdekében és közömbösen viselkedtünk sorsuk iránt.. Ez sem igaz! Budapesten és a nagyobb városokban mindenki mentette a zsidó barátait, aki tehetett. Falvakban, kisvárosban általában nehéz volt, hiszen mindenki belelátott a másik tányérjába.

Természetesen nincs olyan törvény a világ egyetlen országában sem, ami arra kötelezne valakit, hogy saját és családja életét kockázza másokért. Ennek ellenére sokan vállalták a „felkoncolást”, amit a nyilasok „igérték” a zsidómentőknek.

Wallenberg sem volt az egyetlen aki ezeket mentett meg. Angelo Rotta pápai nuncius, a magyar Baránski Tibor segítségével legalább annyi zsidót mentett meg mint ő. Ezenkívül apácák, papok, hivatalnokok, katonák mentették zsidó polgárainkat.

A Hitlerék által megszállt Európában sehol sem élte túl a holokausztot annyi zsidó, mint nálunk. Ez pedig csak és kizárólag a háborúban való részvételünk, honvédeink és munkaszolgálatosainak köszönhető.

Ezenkívül tessék már végre tudomásul venni, hogy azok rendkívüli idők voltak. Túl voltunk Sztalingrádon, a Második Hadsereg pusztulásán. Minden hadköteles férfi katona volt. Nem volt már olyan család Magyarországon, ahol nem lett volna hősi halott, sebesült vagy hadifogoly.

A Szovjet hadsereg a határaink előtt állt, augusztus óta már hazánk területén folytak a harcok. Frontkatonáink elbeszéléseiből és 1919-es kommunista terror óta tudtuk, mi

vár ránk. Mindenki leszámolt a saját és családja életével, bizonytalan jövőjével.

1944 április harmadika óta pedig súlyos amerikai, brit és szovjet bombatámadásokat kellett elszenvednie a félig rombadöntött ország népének!

Kíváncsi volnék, külföldi kritikusaink – hasonló rettenetes, kilátástalan körülmények között – hogyan viselkedtek volna?

MAGYAR ANTISZEMITIZMUS?

Magyar rasszizmusról, antiszemitizmusról és cigányüldözésről gajdolnak a baloldali politikusok, és terjesztik ezt a tévhitet az egész világon. mi pedig gyámoltalanul és hatástalanul védekezünk.

Természetesen mások bűnei nem kicsinyítik a mieinket, de nem vagyunk kötelesek egyedül elszenvedni a világ sajtóban megjelenő – antiszemitizmussal vádló – aljas támadásokat. A baj az, hogy a magyar polgári sajtó és politikusok berkeiben nagyon ritka a nyugati nyelvek ismerete. Viszont a nyugati, magyarellenes médiát és politikusokat hazug hírekkel ellátó hazai liberális ellenzék prominens személyei vagy tudnak idegen nyelveken, vagy pedig vannak – valószínűleg jól megfizetett – fordítók. Persze soraikban található a nyugaton élő ismert írók, publicisták, az impresszárióktól függő művészek (Fischer Ádám? Dohnányi?), akik önként, családtagjaik pusztulása miatt, esetleg megélhetési kényszerből, gyűlöletheadjáratot folytatnak hazánk ellen.

Az okosok úgy vélik, legjobb védekezés a támadás.

A világháló tele van antiszemita hírekkel. Például a békeszerető, demokratikus Canada területén, a B'nai Brith 1135 zsidóellenes atrocitást jelentett 2008-ban.¹

¹ <http://www.nowpublic.com/> also: www.ynetnews.com (

04 01 09)

Kíváncsi volnék, hány zsidót vertek meg Magyarországon az elmúlt évben.

A B'Nai B'rith 2011-es jelentése itt található Canadáról:

<http://bnaibrith.ca/files/audit2011/AUDIT2011.pdf>

A jó öreg Egyesült Királyság sem marad el az antiszemitizmus terén. Mind többen kritizálják a zsidó nagytőke erős befolyását az angol politikai életben. Az angolok mindig is a palesztinok oldalán voltak és erősen kritizálják az Izraeli kormányt²

Soha nem tapasztalt számú antiszemita incidens történt Nagy-Britanniában 2010 első fél évében - áll a 300 ezres brit zsidó közösség védelmére alakult biztonsági tanácsadó szervezet tavalyi összegezésében, amely szerint a vizsgált időszakban feljegyzett ilyen atrocitások száma meghaladta az eddigi teljes évi rekordot. A Community Security Trust (CST) közölte, hogy január és június között 609 verbális vagy fizikai támadásról szerzett tudomást. A tavalyi azonos időszakban 276 bejelentés érkezett a szervezethez. A CST a 2006-os esztendő egészében regisztrálta az eddigi éves rekordot, ami 598 eset volt.

Franciaországban még rosszabb lehet a helyzet, még Izrael miniszterelnöke is, hazatérésre szólította fel a francia zsidókat, az ottani üldözés elől.. Több száz zsidó már házat vett Izraelben, menekülésüket előkészítendő.

² **Howard Jacobson, The New Republic** Published: Wednesday, April 15, 2009

Ez érthető, hiszen Franciaországban több millióra tehető az afrikai volt francia gyarmatokról beözönlő, zsidógyűlölő muzlim. Hozzáuk meg ezrével telepednek haza, teljesen legálisan, az izraeli magyarszármazású zsidók illetve utódaik..

A muzlimok tekintetében a franciák nincsenek egyedül, hiszen az UK-tól Belgiumon, Hollandián, Dánián, Németországon keresztül Svédországig baj van velük. Ez csak néhány szemelvény a sokszáz közül.

Néhány évvel ezelőtt dúló, vérre menő harc folyt az amerikai egyetemek között. Ezt a forró, sokak állásába kerülő vitát két egyetemi tanár: John Mearsheimer (U of Chicago) és Stephen Walt (Harvard) könyve: „The Izrael Lobby” című könyve váltotta ki. (ECONOMIST September 29, 2007, 87. oldal). A két professzor az amerikai külpolitikát irányító lobbyról írott, kitűnően dokumentált tanulmánya sokak szemét nyitotta fel Amerikában, egyúttal kiváltotta a zsidó szervezetek kemény támadásait.

Ez csak a jéghegy csúcsa volt, mert sehol a világon olyan intenzív antiszemita harc nem folyik a világhálón, mint az USA-ban. Csak egy kicsit körül kell nézni az interneten. A mi nyuszi lelkületű, fegyvertelen gárdáink kismiskák az amerikai KuKluxKlan, a White Supremacy, stb. mozgalmak jól felfegyverzett, zsidó, szines és katolikus gyűlölő szervezetekhez viszonyítva.

A több amerikai szélsőjobb szervezet kiképző táborokkal is rendelkezik, ahol fegyveres harcra képezik ki

a lelkes, rasszista fiatalokat. Nálunk a „gárdák”, „csendőrök” még megbízható, hatlövetű messzehordó csúzlikkal sem vannak felszerelve... Néha azt is meg lehetne kérdezni az amerikaiaktól és a kanadaiaktól, hogyan lehetne összehasonlítani a magyar (európai) cigányokat az indiánjaikkal.

Sokat emlegetik itthon a Numerus Clausus törvényt, amely a hazánkbeli nemzetiségeknek arányszámuknak megfelelően biztosított helyet az egyetemeken. A kritikusok több tényről feledkeznek el. Például arról is, hogy csak Budapesten tartották be ezt a törvényt, azt is csak a területi autonómiával rendelkező egyetemeken történt zsidóverések miatt, mert a vidéki egyetemeken vidáman tanulhattak a zsidó fiatalok is.

A másik tény pedig az, hogy a legtöbb UK és USA „Ivy ligue” (rég, elit) egyetemeken ugyan nem volt törvénybe iktatva a diszkrimináció, de sem néger, sem zsidó diákokat nem vettek fel. Legfeljebb zseniális vagy nagyon gazdagon adományozó zsidó papák esetében tettek kivételt. Több egyetemen még a katolikusokat sem fogadták, vagy csak immel-ámmal. Ez csak a G.I. (frontharcos) törvény alapján változott meg a második világháború után.. Az elemi és középiskolák (néger) integrálása csak hosszú harcok után valósult meg a hatvanas években.

Az USA-ban történő antiszemita cselekményekről itt olvashatunk egy összegezést:

http://www.adl.org/PresRele/ASUS_12/6128_12.htm

Ezenkívül szemezgethetünk a Világhálón a veszettül antiszemita amerikai honlapok tömkelegében.

A két háború közötti antiszemitizmus sem volt magyar találmány. Nehéz elhinni, de Rooseveltt amerikai elnök sem lelkesedett értük. Joseph E. Persico, ismert amerikai történész-író a „Roosevelt titkos háborúja” (Roosevelt’s Secret War, Random House Trade Paperbacks/New York 2002, ISBN 0-375-76126-8) című könyvben eddig jórészt ismeretlen tényeket közöl. Szemelvények:

1. 218. oldal A St. Louis. Hamburg. Amerika hajón 1939 májusában menekülő 930 zsidót nem engedték partra szállni az USA kikötőiben, de Jamaikában, Kubában, Kanadában sem. A Rooseveltnak írott távirat válasz nélkül maradt. Vissza kellett térniük Európába, ahol sokan a holocaust áldozatai lettek.
2. 218 oldal FDR ajánlotta Morgenthau-nak: talán Kamerunban kellene letelepíteni a zsidókat. Ott csodálatos sík felvidék és fű (!) van. Az egész országot felfedezték, felkutatták készen (van a telepítésre)
3. 219-220 oldal. Észak Afrika megszállása után Rabatban a francia pk. tábormoknak az alanti kijelentést tette: A hivatásokban (orvosi, ügyvédi) pályán működő zsidók számát vissza kellene szorítani a lakossághoz viszonyított százalékukra. Ez a terv megelőzné a német problémát, ahol a zsidóság a népességnek csak néhány százalékát teszi ki, de az orvosok, ügyvédek, tanárok és professzoroknak közel fele volt zsidó... Mondotta Roosevelt.

Ezek elképesztő tények, nem illik bele a nyugati világról alkotott álmképünkbe. Ehhez képest a mi „numerus claususunk” és a II. zsidótörvényünk gyerekjátéknak tűnik.

Ami a szomszéd „győztes” államok „dicső” tetteit illeti, nem árt sorra venni azokat sem.

Szlovákia: Tiso páter vezetésével lelkes szervilitással vették át a német ideológiát. Minden elszállított zsidó után 500 DM-et fizettek a németeknek.

Románia: A zsidóirtást a Vasgárda kezdte, majd a román hadsereg folytatta. Bizonyítottan, 250-400 000 zsidót öltek meg, borzalmas körülmények között. Mindezt a legcsekélyebb német ösztönzés és segítség nélkül. Ezt következetesen tagadták 2004-ig, amikor a zsidó szervezetek nyomására bevallották rémtetteiket és a kormányfő bocsánatot kért a zsidóságtól. Ennek az önkéntes akciónak a leírását olvashatjuk Matatias Carp: „A Román Holocaust” című könyvében, ami magyarul és angolul is megjelent. Ugyancsak megírta ennek történetét Randolph Braham amerikai professzor is és még sokan mások. Ceausescu pedig „kilóra” adta el a zsidókat Izraelnek, a szászokat pedig a németeknek.

Szerbek

Nyugaton már csak Titó partizánjainak „hősies” harcáról szól a háborúból visszamardt nyugati propaganda. Igaz ugyan, hogy velük főként a szerb kollaborátor miniszterelnök Milan Nedic szerb csapatai és a horvátok harcolgattak, kevés német segítséggel. A szerb zsidókat is ők irtották ki, minden német segítség nélkül.

Ezeket az állításokat és híreket még hivatkozásokkal sem kell megerősíteni, mert ha elővesszük a jó öreg Google keresőt és beütjük a következőket:

Antisemitizm in France (vagy akár UK, USA, Germany) rengeteg adat jelenik meg, főként az illetékes zsidó szervezetek jelentései.

Mit is csináltunk mi magyarok,

akiket előszeretettel neveznek hazai és külföldi politikusok atiszemitáknak?

A Szovjet elleni háborúba lépésünknek több oka volt. Íme néhány: Horthy tanácsadóit arra készítette a német megszállás réme, hogy rábeszéljék a Szovjet ellenes háborúban minimális erővel való részvételre, amely megmentheti a magyar zsidók életét is. Gondoljunk arra, hogy Horthyt nem állították a Nürnbergi Bíróság elé, és élete végéig a hálás Chorin Ferenc, Kornfeld Mór és társaik egy alapítványon keresztül tartották el a portugáliai Estorilban. Ifj. Horthy Istvánné pedig meleg barátsággal emlékezik meg könyvében az őket segíteni akaró cionistákról. Megbízottjuk Dr. Ruben Hecht el is ment Horthyékhoz, hogy „*megköszönje apósomnak, amit a magyarországi zsidókért tett*” írja özv. Horthy Istvánné. Nyilván nem ok nélkül voltak segítségükre. A köszönetet az a többszázezer magyar honvéd és zsidó munkaszolgálatos is megérdemelné, akik a magyar Holokauszt elodázásért is életüket áldozták. Amiről nem hajlandók tudomást venni:

A történelmünket valószínűleg alaposan át kellene írni, ha valaha is előkerülne annak a Koronatanácsnak az eredeti - teljes - jegyzőkönyve, amelyen elhatározták a Szovjet elleni háborúban való részvételt.

Ugyanis két példány maradt meg, de mindkettőben a második rész különbözik egymástól. Így nyilván mindkettő hamisítvány.

Miért nem ugrottunk ki a háborúból? Erre, többek között, a brit külügyminisztérium egy nemrég felszabadított titkos jelentése adhat némi következtetésre okot. Egy Mr. Randal nevű magasabb beosztású úr jelentette, (értelemszerű fordításban):

„1943. október 14

A Zsidó Ügynökség (Jewish Agency) megbízásából Namier professzor kérte, hogy ne kényszerítsük a magyar kormányt az idő előtti kiugrásra mert ez német megszállást eredményezhetne. Ez pedig a 800,000 zsidó megsemmisítéséhez vezethetne, akik most relatív biztonságban élnek Magyarországon.

Mr. Randal említette, hogy ez már oka lehet annak, hogy a magyar kormány nem közeledett a Szövetségesekhez...

Dr. Namier reménykedik, hogy a magyar kormány nem mozdul, amíg a németek (egy kiugrási kísérletre) reagálni tudnának.

Reg.:) 012035/385/21i”

Nos, kik is az antiszemiták??

Ugyancsak emlékezni kell **Tom Lantos**, azaz Lantos Tamás magyar származású amerikai szenátusi képviselő 1994. május 26-i kongresszusi felszólalására, mely "Koszorús Ferenc: a magyar holokauszt hőse" címen a Congressional Record megfelelő számában olvasható. Idézem:

"Ezen év a holokauszt ötvenéves évfordulója. Szólásra emelkedem, hogy értékeljem a magyar holokauszt hőseinek egyikét, Koszorús Ferencet, aki saját élete biztonságának veszélyeztetésével magyar zsidók ezreit mentette meg a náci haláltáborokba deportálástól..."

Majd Tom Lantos így folytatja: „Látva a helyzet adta veszélyeket, tanácskozott a Kormányzóval, és saját hatáskörében előkészületeket tett, hogy megállítsa Bakyt és csendőrzászlóaljait. 1944. július 5-én a 1. páncélos hadosztály alakulatait Budapest stratégiai pontjaira rendelte, lezárva a városba vezető összes utat. Július 6-án reggel 7 órakor minden egység a helyén volt, és Koszorús tudatta Bakyval, ha a csendőrei nem távoznak és nem oszolnak fel, akkor megsemmisíti őket. Július 7-én Baky kapitulált és eltávolította csapatait..."

Majd: „Koszorús ezredes példa nélkül álló tette az egyedüli ismert tény, hogy egy tengelyhatalom katonai erővel megakadályozta a zsidók elhurcolását. Ez a rendkívüli,

kockázatos hőstett, amit igen bizonytalan körülmények között hajtottak végre, eredményezte azt, hogy Budapestnek a náci általi végleges birtokbavétele három és fél hónappal eltolódott. Ez az időszak a zsidók ezreinek tette lehetővé, hogy biztonságot találjanak Budapesten, s megmeneküljenek a biztos pusztulástól. Ez a szünet tette lehetővé a híres Raoul Wallenbergnek is, hogy sikeres és eredményes mentő küldetését koordinálhassa...” (Dobai Miklós)

Külföldi példák:

<http://poorrichards-blog.blogspot.fr/>

KIK FELELŐSEK AZ ANTISZEMITIZMUS ESETLEGES MAGYARORSZÁGI TERJEDÉSÉÉRT?

EZEK:

Kertész Ákos ír [Amerikai Népszava, Holocaust.](#)

2011. szeptember 1. 02:16

A magyar genetikusan alattvaló. József Attila talált mentséget: »ezer éve magával kötve, mint a kéve sunyít, vagy parancsot követ.« De ez nem mentség arra, hogy a magyar a legsúlyosabb történelmi bűnökért sem érez egy szikrányi lelkiismeret furdalást, hogy mindent másra hárít, hogy mindig másra mutogat, hogy boldogan dagonyázik a diktatúra pocsolyájában, röfög és zabálja a moslékot, és

(Heller Ágnes az Európai Parlamentben 2011. március elején 2006 őszéről.)

A 2013 évi Zsidó Világkongresszus szónokai, akik hevesen támadták, sértegették, antiszemitizmussal vádolták a magyarságot, élükön elnökükkel **Ronald S. Lauder** úrral. Lauder úr később bocsánatot kért ugyan Orbán Viktor úrtól, de az már nem sokat javított a helyzeten

Az sem ártott volna, ha ezek a szónokok összehasonlították volna a magyar verbális antiszemitizmust a nyugati országok tetteges antiszemitizmusával, zsidóveréseivel, zsinagóga égetéseivel.

Így csak az antiszemitizmust szították, erősítették! Ezt volt talán a céljuk?

UTÓSZÓ:

Sokan vádolnak minket azzal, hogy nem tettünk meg mindent a zsidó honfitársaink megmentése érdekében és közömbösen viselkedtünk sorsuk iránt.. Ez sem igaz! Budapesten és a nagyobb városokban mindenki mentette a zsidó barátait, aki tehetett. Falvakban, kisvárosban általában nehéz volt, hiszen mindenki belelátott a másik tányérjába. Természetesen nincs olyan törvény a világ egyetlen országában sem, ami arra kötelezne valakit, hogy saját és családja életét kockára tegye másokért. Ennek ellenére sokan vállalták a „felkoncolást”, amit a nyilasok ígértek a zsidómentőknek. Wallenberg sem volt az egyetlen aki ezeket mentett meg. Angelo Rotta pápai nuncius, a magyar Baránski Tíbor segítségével legalább annyi zsidót mentett

meg mint ő. Ezenkívül apácák, papok, hivatalnokok, katonák, külföldi diplomaták mentették zsidó polgárainkat

Ezenkívül tessék már tudomásul venni, hogy azok rendkívüli idők voltak. Túl voltunk Sztalingrádon, a Második Hadsereg pusztulásán. Minden hadköteles férfi katona volt. Nem volt már olyan család Magyarországon, ahol nem lett volna hősi halott, sebesült vagy hadifogoly. A Szovjet hadsereg a határaink előtt állt, augusztus óta már hazánk területén folytak a harcok. Frontkatonáink elbeszéléseiből és 1919-es kommunista terror óta tudtuk, mi vár ránk. Mindenki leszámolt a saját és családja bizonytalan jövőjével s életével is. 1944 április harmadika óta pedig súlyos bombatámadásokat kellett elszenvednie az országnak az USA, UK és Szovjet légierők-től

Kíváncsi volnék, kritikusaink – hasonló rettenetes, kilátástalan körülmények között – hogyan viselkedtek volna?

A Trianon Szindróma

Megoldatlan ellentétek a Kárpát Medencében

A jelenlegi nyugati diplomáciai és politikai döntéshozók, nagyon keveset tudnak a Közép-európai problémák gyökeréről. Ezért, erről a nyitott sebről, nekünk kell felvilágosítással szolgálni annak a néhány politikusnak, akik ezt – teljes tudatlanságból vagy nemzeti érdekből – legszívesebben a szőnyeg alá sepernék.

TÉNYEK:

Az első világháború után, a győztesek feldarabolták az Osztrák-Magyar Monarchiát. Ezzel a folyamattal, ahelyett, hogy egy közepes nagyságú, több nemzetiségű politikai és gazdasági egységet teremtettek volna, öt kis, gazdaságilag és politikailag gyenge alapokon álló, látszólagos nemzeti államot (etnokratikus) alkottak: Ausztria, Magyarország, Csehszlovákia, Románia és Jugoszlávia. Ez más tényezőkkel együtt – a második világháborúhoz vezetett, tragikus következményekkel. Többnyire a Szovjet Unió terveinek tulajdoníthatóan, a háború után a felosztást helyreállították és így, gazdaságilag még bizonytalanabb és tarthatatlanabb lett a helyzet. Azóta két mesterségesen összetákolt állam esett szét, még több kis államot eredményezve. Most kilenc van: Ausztria, a Cseh köztársaság, Szlovákia, Magyarország, Románia Horvátország, Szlovénia a Csonka Jugoszlávia és egy tájidegen új tag: Ukrajna, ugyanebben a tájegységben. Az igazi vesztesek a magyarok. Az 1920-as Trianoni (Párizs)

békediktátumban, az utódállamoknak közel 4 millió magyart veszítettek el. **Azóta, ezek az államok minden rendelkezésükre álló eszközzel, meg akarják semmisíteni a magyar nemzetiségű lakosságot: deportálással, kényszerített beolvasztással, kivándorlással, kiutasítással és (közvetlenül a második világháború után) fizikai elpusztítással is.** Természetesen egyetlen nemzet sem tűrhet el egy ilyen tarthatatlan helyzetet. Ha a győztes hatalmak a lakosság nemzetiségét tekintetbe véve alkották volna meg az új határokat 1920-ban, a revíziót követelő mozgalom Magyarországon hamar elcsendesedett volna. De, egy ilyen sértő, lelkiismeretlenül igazságtalan békediktátum után nem nyugodhatnak bele a határok véglegesítésébe. Ez az egészségtelen állapot alakította ki az u.n. „Trianon szindrómát”. A Kárpát medence összes népei szenvednek emiatt, nem csak a magyarok. Nem számít, mit csinál, mond a kormány, a magyarság nem tudja ezt a helyzetet elfogadni. Az utódállamok is halálosan félnek a magyar revizionizmustól. Egyszerűen nem tudják elhinni, hogy a magyarok hajlandók lennének valóban feladni elvesztett (a véreik által lakott) területeiket. Ez a „Trianoni szindróma” mindenkire káros hatással van. A magyar kormány – nyugati sugalmazásra – reméli, minden ésszerű reménykedés ellenére – hogy az Európai Unióhoz való csatlakozás után néhány évvel a határok elvesztik jelentőségüket. Így a magyar kisebbségek megmenekülhetnek a megsemmisüléstől.

Sajnos, nem ez a helyzet. A már tag Szlovákia és Románia után, Szerbia rövidesen de Ukrajna belátható időn belül nem kerül be az Unióba. Ezért, 10-20 év alatt a magyar

kisebbségeket megsemmisítik, kiűzik, más betelepülőkkel kiszorítják vagy beolvasztják őket szlováknak, románoknak, szerbnek, ukránnak.

A magyar kormány, hogy csökkentse a veszélyt, a nemzetközi jognak és gyakorlatnak megfelelően, egy u.n. Kedvezmény Törvényt hozott létre a kisebbségi magyarok nyelvének, kultúrájának és vallásának megőrzése érdekében. Majd az új polgári kormány megkönnyítette a véreink számára a magyar állampolgárság megszerzését. Most ezen államok közül Szlovákia fel van háborodva és keményen ellenzi e törvény végrehajtását. Egy cseppet sem zavarja őket, hogy a legtöbb európai államban lényegében hasonló törvények vannak érvényben, így náluk is.

Ezzel a törvénnyel vagy e nélkül, még nem oldottuk meg az alapvető problémát, a beolvadást!

Más megoldást kell keresnünk!

1. Amint tudjuk, a határok megváltoztatása lehetetlennek látszik a német-lengyel és a német-országi határhelyzet miatt, nem említve az UN erre vonatkozó álláspontját.
2. Az Európai Unió közeli, teljes kibővítésével nincs reális alapja a kisebbségek ügyének rendezése.
3. Az egyetlen tűrhető megoldást az autonómia kínálja. Több sikeres példa van erre: Dél Tirol-Olaszországban, a baszkok és katalánok Spanyolországban, az Aaland szigetek Finnországban, és még a gagauzok is a Moldáv köztársaságban.

Nagy Britannia is széleskörű autonómiát adott Skóciának, valamivel kevesebbet Welsznek. Írország legnagyobb részéről

még a 30-as években lemondott. A francia kormány is növekvő nyomás alatt áll a korzikai és más, régen elfelejtett kisebbségek részéről.

Ennyi jó példa után, miért nem tudja az Egyesült Nemzetek, az Európai Unió kényszeríteni ezeket a körülöttünk lévő kis neoimperialista államokat a példa követésére?

Ha ezt elmulasztják, óriási méretű Kárpát medencei etnikai tisztogatásért lesznek felelősek, bármilyen alattomos, finoman ravasz módon is, ez be fog következni.

A tény az, hogy a valódi, kényszeríthető önkormányzatot ritkán adtak a hatalmasok vérontás nélkül. Valóban akarnak egy másik puskaporos hordót Közép-Európában?

NOTA BENE

A magyar politikusok, diplomaták, „kétbalos” újságírók állandóan azt gajdolják, hogy nem szabad Trianonról beszélni, mert a nyugati diplomaták hallani sem akarnak róla.

Érdekes! Ugyanis igen sok könyv jelenik meg külföldön, ha nem is kizárólag Trianonról, de erősen érintve a témát. Az elmúlt évtizedekben több százra tehető az ilyen könyvek száma.

Néhány éve jelent meg Lloyd George unokájának, Margaret Macmillannak az, azóta magyarra is lefordított könyve (Paris 1919), amelynek a huszadik fejezete Magyarországról és Trianonról szól.

A nemrég elhunyt Király Béla által szerkesztett 678 oldalas, Amerikában, angolul kiadott Trianon könyv ötszáz példányát mi küldtük szét az amerikai egyetemi

könyvtáraknak – ingyen. Királyék is sokat adtak el belőle. Valószínűleg nincs olyan egyetemi könyvtár Amerikában és Kanadában, ahol ez a mű hiányozna: Kiraly-Pastor-Sanders: „A Case Study on Trianon”: ISBN: 0-930888-18-9.

A Párizsban élő Fejtő Ferenc könyve (Requiem egy hajdan volt birodalomért) franciául jelent meg és az év legjobb francia történelmi könyv díjat kapta.

Tehát azok, akik nem akarnak Trianonról hallani, nem a külföldiek, hanem a Moszkvában, Rosztovban „képzett” gyászmagyarok s azok tanítványai.

Mi Lenne, Ha...?

Van egy ország, ahol a legtöbb általános iskola tanulói, minden nap, tanítás kezdetekor felállnak, a zászló felé fordulva, jobb kezüket a szívükre téve, az alanti, értelemszerűen fordított szöveget mondják el közösen:

Hűséget fogadok az (ország neve) zászlajának,
a köztársaságnak amelyet jelképez-
egy nemzet, az Isten alatt, oszthatatlan,
szabadsággal és igazsággal mindenki számára.

A gimnáziumi tanulók jó része – főként a magán és felekezeti iskolákban ugyanezt elmondja a a hét első órája előtt.

Abban az országban, minden egyetemen, párhuzamos tartalékos tiszti kiképzés is van. Tehát, aki majd a fegyveres erők tagja akar lenni, megteheti idővesztés nélkül. Sőt, ha kéri, ösztöndíjat is kaphat, amelyet a diploma megszerzése után, néhány év alatt leszolgálhat.

Abban az országban, az „emlékezés napján” feldíszítik a katonaviseltek sírjait piciny nemzeti zászlóikkal, mécsesekkel. „Jó” háborúban haltak meg, vagy sem, harctéren, vagy ágyban párnák között, nem számít. Katona volt, megérdemli a zászlót, amely alatt szolgált.

Abban az országban, minden hivatali helységben, a választott vagy kinevezett vezető tisztviselő íróasztala mögött, áll a zászló. Ha egy fényképezőgép megjelenik a látogató,

vagy tudósító kezében, a tisztviselő úgy helyezkedik, hogy a zászlót lehessen látni a háttérben.

Abban az országban az alkotmány biztosítja mindenkinek a fegyvertartás jogát. Mégpedig arra az esetre számítva, ha a kormány diktatórikusan próbálná megcsorbítani az egyén jogait, fegyveresen állhasson ellen a polgárság. Hogy ezt mennyire komolyan veszik, láthatjuk az úgynevezett „Horgászbot és puska” nevű, lényegében lövészegyletek ezreiből. Minden kis faluban van legalább egy, a klub házukhoz kapcsolódó lőtérrel.

Abban az országban minden faluban, városban menetelő lányok és fiúk élénkítik, színesítik a hazafias és sport felvonulásokat. A jelmezük operett-katonás, a „fegyverük” díszes alumínium bot, vagy fapuska. Menetlépéseik, fordulataik pedig a katonai díszmenetek kecses változatai. Mindez a fegyveres erők puskafofási és drill gyakorlataiból ered. Tehát erősen militáris jellegű.

Abban az országban a frontharcos szervezetek mindenhol jelen vannak. Egy valamirevaló politikus sem mulasztja el a velük való találkozást. Nem láttam még olyan katonaviselt politikust, aki nem volna tagja ennek a szervezetnek. Találkozóikon büszkén viselik a jelvényekkel díszített sapkájukat, kitüntetéseiket.

Abban az országban is, a pártok kemény harcban állnak egymással a belpolitikában. A külpolitikában viszont egyek. Egységes frontot mutatnak a világ felé, s nem szégyellnek kiállni vélt, vagy valóságos érdekeikért, akár fegyveresen is.

ABBAN AZ ORSZÁGBAN SOK GÉPKOCSI HÁTSÓ ABLAKÁBAN,
VAGY AZ ÚTKÖZŐJÉN AZ ALÁBBI SZÖVEG OLVASHATÓ:

„Szeresd (az országot) vagy hagyd el!”
„Love it or leave it!”

A jelenlegi magyar politikusok egy része, s az általuk vezetett „ország lakosok”, valószínűleg egy ledorongolandó, megvetendő fasiszta, ultranacionalista országot gyanítanak e leírás mögött.

Nem, uraim! Nem a harmincas évek náci Németországaról, a fasiszta Olaszországról, de még csak nem is a „fehér” Magyarországról van szó.

Azt az országot, **Amerikai Egyesült Államok** néven ismeri a világ.

Mi lenne, ha...?

A Nemzet Gyásznappjai

Mohi puszta: 1241. április 12.

Mohács: 1526. augusztus 29.

Világos: 1849. augusztus 13.

Trianon: 1920. június 4.

Don-kanyar: A 2. hadsereg pusztulása, 1943. február

Német megszállás: 1944. március 19.

A forradalom szovjet leverése: 1956. november 4.

A kettős állampolgárság, a „szocialista” kormányfő
általi leszavaztatása: 2004. december 5.

A Gyurcsány elleni tüntetés brutális szétverése
2006 október 23

**Ezt az utóbbi két szégyenfoltot letöröltük!
Még hátra van Trianon!**

Magyar Szolidaritás Tüze-Lángja

Az 1933-as gödöllői jamboree idején a Magyar Cserkész Szövetség Magyar Szolidaritás Napot rendezett. Az előre megbeszélt napon cserkészeink tábortüzeket gyújtottak egész Magyarországon és az elcsatolt területeken. A megbeszélt időben lobbantak fel a szolidaritás lángjai Gödöllőn, a Hargitán, a Tátrában, a Mecsekben, Szabadkán, a Bakonyban. Mindenfelé, ahol magyar cserkészek voltak.

2003. augusztusában, a Külföldi Magyar Cserkészszövetség felújította e fontos kezdeményezést. Ennek nyomán otthon, a Kárpát-medencében, Kazahsztántól Honoluluiig, Svédországtól Rio de Janeiróig, a föld minden magyarok által lakott részein fellángoltak a tábortüzek, vagy gyertyácskák.

Azóta az évi munkatervünk állandó része a Magyar Szolidaritás Tüze.

Tapasztalatok alapján kérjük, hogy a láng, mindenhol a helyi időszámítás szerint, augusztus 20-án este 21⁰⁰ órakor lobbanjon fel a nemzetközi dátumvonalától nyugatra, tehát New Zeland, Ausztrália vonalától kelljen útra és végigkísérve augusztus 20-át, Honoluluban aludjék ki.

Így, amikor Budapesten felröppennek a Szent István napi tűzijáték első rakétái, a Magyar Szolidaritás lángja már 11-12 órája van úton és Honoluluiig még ugyanannyi órai útja van hátra.

Valószínűleg nincs olyan időzónája a Földnek, ahol nem élnének cserkészeink és más magyarok, így csak szervezés kérdése a megvalósítás: Tábortűz Croydonban, Fillmoreban, Los Angelesben, egy gyufavillanás a Hargitán, gyertyák a

budapesti lakásokban, mécses Dunaszerdahelyen, tábortüzek Rióban, Caracasban, Sydneyben, Münchenben, Oslóban, Torontóban, Krasznahorkán, Calgaryban, New Yorkban, Kassán vagy Körösmezőn. Azok, akik a budapesti tűzijátékot nézik, a felröppenő első rakétát tekintsék a Magyar Szolidaritás tüze fellobbanásának.

Kérjük a magyar szervezeteket is, ITTHON ÉS AZ EGÉSZ VILÁGON, csatlakozzanak e kezdeményezéshez! Ez a világot átölelő testvéri összetartozás kifejezése váljon hagyománnyá és legyen a magyar identitástudat egyik pillére.

Látogassa meg honlapjainkat:

www.hungarianhistory.com

www.corvinuslibrary.com

Világkormány

Világ kormány van, de nem úgy kell elképzelni, mint egy reguláris kormányt, miniszterelnökkel és miniszterekkel. Ezek olyan csoportok, amelyek hatalmas erőforrásaikkal támogathatnak egy országot, vagy megvonhatják a támogatást, kényük-kedvük szerint.

Egy ország nemzetközi súlyát, befolyását egy erős gazdaság, ütőképes hadsereg és minden párt által támogatott kemény következetes diplomácia adja meg. Nálunk mind a három követelmény hiányzik. Tehát egyetlen magyar(országi) kormány sem vonhatja ki magát a nemzetközi nyomás alól.

A különbség csak a magatartásban mutatkozik. Azaz, lelkesedéssel és vita nélkül hajtja e végre a külföldi nyomásgyakorlók parancsait, vagy próbálja azokat a magyar érdekek szerint teljesíteni, vagy hatásukat tompítani. Az elmúlt évek tapasztalatai alapján levonhatjuk a tanulságokat...

Néhány szervezet, amelyek befolyásolják a világ sorsát, tehát a miénket is:

International Monetary Found,
World Bank, The Bilderberg Group,
szabadkőműves páholyok a háttérből,
az ENSZ, és az EU nyíltan.

A világot irányító szervezetekről olvassa Dr. Ilkey Csaba:
„Titkos szervezetek a nemzetközi magántőke globális rendszerében” című munkáját a magyar honlapunkon

Tartalomjegyzék

Kedves Olvasó!	2
Kiskaté	5
Állampolgári Jogok És Kötelességek	12
Az Életszínvonalunk ?	14
Privatizáció	21
Művelődés	22
Nyelvünk	25
Ünnepeink	26
Napi Életünk	29
Magyar Föld És Falu	32
Önellátó Falu	33
Hogyan Menthetjük Meg A Falut ?	35
Pénznélküli Kereskedelem	43
Energia	45
Ipar És Kereskedelem	47
Mondragon	48
A Szövetkezeti Bank	56
Hazánk Maradék Természeti Kincsei	58
Világválság ?	66
Informare Necesse Est!	73
Magyarország Torz Tükre A Világban	80
A Nyugatra Irányuló Propaganda	86
Kompromisszum	90
Generáció Váltás	92
Az Utódállamokra Irányított Propaganda:	94
A Szlovákok Tájékoztatására	97
Bűnös Nemzet?	105

Mit is Csináltunk mi Magyarok?.....	116
Utószó.....	119
Magyar Antiszemitizmus?.....	121
A Trianon Szindróma	134
Mi Lenne, Ha...?	139
A Nemzet Gyásznapjai	142
Magyar Szolidaritás Tüze-Lángja	144
Világkormány	145
Tartalomjegyzék.....	146